

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena instytucjonalna)

**na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej
Szkoly Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
dokonanej w dniach 13-15 listopada 2014 roku**

przez zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA) w składzie:
przewodnicząca: prof. dr hab. Bożena Obmińska-Mrukowicz - członek PKA
członkowie:
prof. dr hab. Jerzy Jaroszewski – ekspert merytoryczny PKA
prof. dr hab. Zbigniew Nozdryn-Plotnicki – ekspert merytoryczny PKA
prof. dr hab. Stanisław Kondracki – ekspert PKA do spraw jakości kształcenia
prof. dr hab. Tadeusz Siwek – ekspert PKA do spraw międzynarodowych
Piotr Piasecki – ekspert PKA wskazany przez pracodawców
mgr Marcin Dokowicz – ekspert PKA do spraw doktorantów, przedstawiciel KRD
Adam Subotkowski – ekspert PKA do spraw studenckich, przedstawiciel PSRP
mgr Agnieszka Socha-Woźniak – ekspert PKA do spraw formalno-prawnych

Informacja o wizytacji i jej przebiegu

Ocena instytucjonalna przeprowadzona była na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego po raz pierwszy. Odbyła się z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej zgodnie z harmonogramem prac wyznaczonym przez Prezydium Komisji na rok akademicki 2014/2015. Ocena instytucjonalna poprzedzona była pozytywną programową oceną jakości kształcenia dokonaną na podstawie przepisów obowiązujących do 30 września 2011 roku, na jedynym prowadzonym w powyższej Jednostce kierunku „weterynaria” (Uchwała PKA nr 662/2008 z dnia 25.09.2008 r.).

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą dotyczącą ocen instytucjonalnych dokonywanych przez Polską Komisję Akredytacyjną. Raport Zespołu Oceniającego opracowano na podstawie przedłożonego przez Uczelnię Raportu Samooceny, a także dokumentacji przedstawionej w toku wizytacji, oceny zaplecza naukowo-dydaktycznego, jak również spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni i Wydziału, nauczycielami akademickimi, pracownikami administracyjnymi, pracodawcami, doktorantami oraz studentami.

Przed wizytacją członkowie Zespołu zapoznali się z Raportem Samooceny przekazanym przez Władze Uczelni oraz raportem z poprzedniej oceny kierunku studiów prowadzonego na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Wizytacja w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie rozpoczęła się spotkaniem z Władzami Uczelni oraz Wydziału. W trakcie wizytacji Zespół odbył spotkania z interesariuszami wewnętrznymi: studentami, doktorantami, słuchaczami studiów podyplomowych/specjalizacyjnych, pracownikami naukowo-dydaktycznymi i administracyjnymi, a także z interesariuszami zewnętrznymi: pracodawcami, którzy reprezentują lokalny rynek pracy. Odbyły się też spotkania z osobami odpowiedzialnymi za funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w Uczelni, na Wydziale oraz spotkania z Dziekanem, Prodziekanami, osobami odpowiedzialnymi za prowadzenie badań naukowych, praktyk, z przedstawicielami Samorządu Studentów oraz Doktorantów. Przeprowadzono także wizytację bazy dydaktycznej WMW wykorzystywanej w procesie dydaktycznym. Przed zakończeniem wizyty dokonano wstępnego podsumowania jej wyników, sformułowano uwagi i zalecenia, o których Przewodnicząca Zespołu poinformowała Władze Uczelni oraz Wydziału na spotkaniu podsumowującym.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

Załącznik nr 2 Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego

1. Strategia określona przez jednostkę

1) Strategia rozwoju jednostki jest zbieżna z misją i strategią uczelni oraz uwzględnia politykę zapewniania wysokiej jakości kształcenia,

Misja i strategia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie na lata 2011-2020 została przyjęta i zatwierdzona przez Senat SGGW w dniu 29 listopada 2010 r. W 2013 r. dokonano gruntownego przeglądu i aktualizacji przyjętej w 2010 roku strategii Uczelni. Zaktualizowana „Strategia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie do roku 2020” została przyjęta Uchwałą nr 76 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego z dnia 24 czerwca 2013 r.

Strategia Wydziału (Medycyny Weterynaryjnej) na lata 2012-2020 stanowi integralną część Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, która została zatwierdzona Uchwałą nr 4 D/2013-14 Rady Wydziału Medycyny

Weterynaryjnej SGGW w Warszawie podjętej w dniu 20 listopada 2013 r. w sprawie przyjęcia Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz Uchwałą nr 5 D/2013-14 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie podjętej w dniu 20 listopada 2013 r. w sprawie terminu obowiązywania i okresu wdrożenia Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia.

Cele strategii rozwoju Wydziału są zbieżne w misją i strategią rozwoju SGGW, w których akcentowane są następujące aspekty działalności Uczelni: *„służenie rozwojowi gospodarczemu i intelektualnemu polskiego społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich, gospodarki żywnościowej i szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego, stawiane sobie za cel prowadzenie na najwyższym poziomie badań naukowych i kształcenia oraz działalności wdrożeniowej, a podstawą tożsamości i sukcesów uczelni są wartości takie jak: profesjonalizm, dbałość o jakość, pracowitość oraz innowacyjność”*

Strategia Rozwoju Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie jest dokumentem, wyznaczającym kierunki rozwoju Wydziału do roku 2020. Opracowana Wizja przyszłości wyznacza kierunek dążeń Wydziału w okresie do roku 2020, która obejmuje cztery perspektywy rozwoju: **1) Perspektywa interesariuszy:** wysokie kwalifikacje studentów, większa liczba i ranga projektów badawczych oraz silniejsza więź z praktyką gospodarczą, jako odbiorcą usług badawczo-doradczych. **2) Perspektywa procesów:** kształcenie zgodne z oczekiwaniami rynku pracy, większa mobilność studentów i doktorantów, uczelnia przyjazna studentom. **3) Perspektywa potencjału:** rozwój zaplecza bibliotecznego i informatycznego dla dydaktyki, kadra naukowa - zmotywowana, mobilna, dbająca o szybki rozwój naukowy, zarządzanie Wydziałem – sprawna i przyjazna administracja, doskonalenie systemu zarządzania jakością kształcenia, skuteczne wdrażanie strategii. **4) Perspektywa finansowa:** stabilne finansowanie działalności na odpowiednim poziomie dzięki wzrostowi przychodów oraz poprawie efektywności kosztowej.

Zgodnie z przyjętą przez Wydział strategią podejmowane działania będą miały na celu doskonalenie: kształcenia, badań naukowych oraz rozwijanie transferu wiedzy do gospodarki. Wydział Medycyny Weterynaryjnej przywiązuje dużą wagę do kwalifikacji przyjmowanych studentów starając się jednocześnie w sposób ciągły powiększać swój potencjał dydaktyczny. Wydział będzie dążył do spełnienia założeń nowoczesnego modelu uniwersytetu najwyższej generacji i będzie kształcił przyszłych adeptów sztuki lekarsko-weterynaryjnej zgodnie z najnowszą wiedzą oraz w powiązaniu ze społecznym zapotrzebowaniem i oczekiwaniami.

Właściwe wypełnianie funkcji zawodowych przez lekarzy weterynarii bezpośrednio służy społeczeństwu ponieważ chroni ludzi przed chorobami odzwierzęcymi, gwarantuje bezpieczeństwo żywności oraz dba o stan higieny przetwórstwa żywnościowych środków pochodzenia zwierzęcego.

Założenia strategiczne Wydział Medycyny Weterynaryjnej zamierza osiągnąć poprzez symultaniczną realizację pięciu strategicznych zadań, z których każde w różny lecz komplementarny sposób przyczyni się do prawidłowego wdrożenia opracowanej strategii rozwoju. W opracowanej przez Wydział strategii rozwoju zostało przedstawione pięć podstawowych zadań strategicznych.

Zadanie 1: Doskonalenie kształcenia poprzez umacnianie i zabezpieczanie pozycji konkurencyjnej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie na rynku edukacyjnym.

Zadanie 2: Rozwijanie badań naukowych – poprzez rozwój kadry akademickiej skutkujący prestiżowymi projektami i znaczącymi wynikami badań.

Zadanie 3.: Poszerzenie współpracy i umiędzynarodowienia – poprzez intensywniejsze włączenie uczelni w międzynarodowy obieg myśli naukowej i wymianę akademicką, wspierając tym samym doskonalenie badań, jak również rozwijanie oferty dydaktycznej.

Zadanie 4.: Rozwijanie transferu wiedzy do gospodarki – poprzez zacieśnienie więzi Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie z otoczeniem gospodarczym i tworzenie warunków do owocnej dla obu stron współpracy.

Zadanie 5.: Zapewnienie finansowania i sprawnego administrowania – poprzez zabezpieczenie długofalowych potrzeb ekonomicznych oraz wsparcie ze strony sprawnej administracji pomagającej pracownikom w rozwijaniu badań i wdrożeń oraz studentom w procesie kształcenia.

Cele (zadania) strategiczne rozwoju Wydziału zostały sformułowane na podstawie i w powiązaniu z celami strategicznymi Uczelni. Do każdego z pięciu nadrzędnych zadań strategicznych Wydziału zostały opracowane priorytety rozwoju, a także do poszczególnych zadań strategicznych zostały dobrane mierniki w podziale na perspektywy Strategicznej Karty Wyników (*Balanced Score Card BSC*) co pozwala na ocenę stopnia realizacji opracowanej wizji i strategii rozwoju Wydziału.

Należy uznać, że w przedstawionej przez Wydział strategii wskazane cele strategiczne łączą się wyraźnie z wysoką jakością kształcenia i prowadzenia badań naukowych, są ściśle powiązane z procesem dydaktycznym i w dużym stopniu mają charakter stosowany.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie prowadząc kierunek studiów weterynaria, studia doktoranckie z dyscypliny nauki weterynaryjne oraz liczne studia podyplomowe/specjalizacyjne przeznaczone dla absolwentów fakultetów weterynaryjnych wdraża misję macierzystej Uczelni w zakresie nowoczesnych kierunków badań naukowych o znaczeniu poznawczym i aplikacyjnym oraz kształcenie, które umożliwia funkcjonowanie zawodu zaufania publicznego jakim jest zawód lekarza weterynarii. Wydział Medycyny Weterynaryjnej w przyjętej strategii uwzględnia kwestie wpływające na jakość kształcenia na prowadzonym kierunku studiów i poziomach kształcenia, a także dostosowuje badania naukowe i ofertę edukacyjną do zmian społeczno-gospodarczych i wymagań rynku pracy współpracując z innymi placówkami naukowymi, w tym międzynarodowymi oraz licznymi podmiotami gospodarczymi i administracją.

2) jednostka opracowała koncepcję kształcenia obejmującą studia I i II stopnia, studia doktoranckie i podyplomowe, zwane dalej „studiami”, spójną z jej celami strategicznymi,

W strategii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie w sposób bardzo precyzyjny i twórczy został określony kierunek aktywności naukowej i dydaktycznej Wydziału. Prowadzony przez Wydział kierunek kształcenia: weterynaria wpisuje się zarówno w misję i strategię Uczelni jak również Wydziału. Realizowane na Wydziale studia specjalizacyjne i/lub podyplomowe przeznaczone dla lekarzy weterynarii w zakresie „Weterynaryjnej diagnostyki laboratoryjnej”, „Chorób psów i kotów”, „Higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego”, „Epizootiologii i administracji weterynaryjnej”, „Rentgenologii weterynaryjnej” „Chorób zwierząt nieudomowionych” oraz „Ochrony zdrowia publicznego” są bezpośrednio powiązane z kierunkiem studiów prowadzonym przez Wydział. Koncepcja kształcenia na wszystkich realizowanych przez ocenianą Jednostkę poziomach (jednostopniowych studiach typu magisterskiego, studiach doktoranckich oraz studiach podyplomowych/specjalizacyjnych), jak również działalność naukowo-badawcza Wydziału charakteryzują się wysoką spójnością. Należy także podkreślić, że obecna realizowana przez Wydział koncepcja kształcenia wynika z długoletniej tradycji Wydziału historycznie opartej na medycynie weterynaryjnej. Absolwenci kierunku studiów jakim jest medycyna weterynaryjna nabywają niezbędną wiedzę teoretyczną oraz praktyczną, która oparta jest o odpowiednio wysokie standardy prowadzonych badań naukowych i są

specjalistami z zakresie nauk weterynaryjnych o czym świadczy ich zatrudnienie przez współpracujących z Wydziałem licznych pracodawców (Państwową Inspekcję Weterynaryjną, instytuty badawcze, firmy farmaceutyczne, lecznice dla zwierząt) a także umożliwia samodzielne stworzenie miejsca pracy przez otwarcie prywatnego gabinetu, przychodni czy szpitala dla zwierząt. Kształcenie jest w wysokim stopniu powiązane z prowadzonymi na Wydziale badaniami naukowymi oraz z doskonałym zapleczem laboratoryjnym i aparaturowym poszczególnych jednostek Wydziału. Odpowiadając na wymagania i oczekiwania społeczeństwa opartego na wiedzy na Wydziale bardzo intensywnie rozwija się współpraca z dobrymi krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi oraz klinicznymi co skutkuje, że absolwenci Wydziału są cenionymi specjalistami na rynku pracy.

3) jednostka identyfikuje swoją rolę i pozycję na rynku edukacyjnym, uwzględniając znaczenie jakości kształcenia,

Cele i działania strategiczne Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie przyporządkowane są tradycjom i podstawowym wartościom uniwersyteckim i uwzględniają znaczenie jakości kształcenia na rynku edukacyjnym. Sukcesywne i ciągłe podnoszenie jakości kształcenia oraz wykonywanych badań jak również dostosowywanie procesu kształcenia i zakresu wykonywanych badań naukowych do zmieniających się uwarunkowań społecznych i gospodarczych stały się podstawowym instrumentem rozwoju Wydziału co zostało również określone w jego strategii. Wydział Medycyny Weterynaryjnej swą rolę na rynku edukacyjnym stara się budować i unowocześniać poprzez: 1) aktualizację oferty edukacyjnej zgodnie z potrzebami rynku pracy zarówno w kraju jak i zagranicą przez wprowadzenie kształcenia na kierunku weterynaria w języku polskim oraz w języku angielskim dla obcokrajowców oraz możliwość realizacji części programu kształcenia w innych jednostkach krajowych lub zagranicznych. 2) poszerzenie oferty edukacyjnej w zakresie studiów specjalizacyjnych dla lekarzy weterynarii, 3) permanentne doposażanie laboratoriów, pracowni diagnostycznych, gabinetów lekarskich w nowoczesną, często unikatową aparaturę badawczą i diagnostyczną, 4) poszerzanie kierunków badawczych oraz wprowadzanie nowych przedmiotów fakultatywnych obejmujących słabiej dotychczas poznane działy medycyny weterynaryjnej takie jak: onkologia weterynaryjna, neurologia weterynaryjna, kardiologia weterynaryjna, behawiorystyka, 5) sprowadzanie wykładowców z zagranicznych fakultetów weterynaryjnych. Swoją wysoką pozycję na rynku edukacyjnym Wydział stara się ugruntować również poprzez prezentowanie osiągnięć naukowych kadry

naukowo-dydaktycznej, studentów oraz doktorantów w renomowanych, międzynarodowych czasopismach specjalistycznych oraz ogólnodostępnych systemach informacji o ofercie badawczej oraz w realizowanych projektach. Ugruntowaniu pozycji Wydziału na rynku edukacyjnym służyć ma dalszy rozwój współpracy z ośrodkami zagranicznymi w tym : zapraszanie wybitnych naukowców z zagranicznych uczelni do prowadzenia zajęć na realizowanym kierunku studiów, wymiana studentów, zwiększenie motywacji i ułatwienie udziału w międzynarodowych projektach badawczych.

Pozycję Wydziału na rynku edukacyjnym w sposób istotny wzmacnia również współpraca z Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną, Państwową Inspekcją Weterynaryjną, fermami zwierząt gospodarskich, stadninami koni, ogrodami zoologicznymi, schroniskami dla bezdomnych zwierząt oraz prywatnymi lecznicami weterynaryjnymi zajmującymi się zwierzętami towarzyszącymi oraz gospodarskimi w zakresie zapewnienia wysoko wykwalifikowanej kadry, doksztalcania pracowników, wspólnie realizowanych projektów badawczych, realizacji badań co ułatwia transfer technologii oraz opracowywanie projektów na bezpośrednie zapotrzebowanie medycyny weterynaryjnej. Działania te mają ugruntować opinię o Uczelni i Wydziale jako najlepszym miejscu na zdobycie dyplomu i pożądanых kwalifikacji. Obecnie oferta dydaktyczna kierunku weterynaria prowadzonego na Wydziale została dostosowana do Krajowych Ram Kwalifikacji. Kształcenie doktorantów na prowadzonych przez Wydział studiach doktoranckich odbywa się z uwzględnieniem potrzeb kadrowych własnych, a także innych instytucji naukowych i Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej. Kadra naukowo-dydaktyczna Wydziału jak również słuchacze studiów doktoranckich mają możliwość wykonywania badań nowoczesnymi metodami w doskonale wyposażonych specjalistycznych laboratoriach. Na Wydziale w sposób ciągły wprowadzane są procedury zapewniające doskonalenie wydziałowego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Na podstawie prześledzenia historii rozwoju ocenianego Wydziału można stwierdzić, że jednostka stale się rozwija, permanentnie podnosi jakość kształcenia oraz wykonywanych badań, dostosowując proces kształcenia na kierunku weterynaria oraz zakres prowadzonych badań naukowych do zadań stawianych przed współczesnym lekarzem weterynarii, który pełni funkcję strażnika zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego.

4) wewnątrzni i zewnątrzni interesariusze uczestniczą w procesie kształtowania oferty edukacyjnej jednostki oraz budowaniu wysokiej kultury jakości kształcenia.

Zaktualizowana „Strategia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie do roku 2020” została przyjęta Uchwałą nr 76 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa

Wiejskiego z dnia 24 czerwca 2013 r. Strategia została opracowana przez Rektorską Komisję ds. Rozwoju SGGW wspieraną przez specjalistów z różnych jednostek Uczelni. W skład Rektorskiej Komisji ds. Rozwoju SGGW nie wchodziła przedstawiciel interesariuszy zewnętrznych. Reprezentantem głosu interesariuszy zewnętrznych był będący w składzie Komisji Pełnomocnik Rektora ds. Współpracy z Gospodarką. Rola interesariuszy zewnętrznych przewidziana była w konsultowaniu zapisów Strategii zarówno w sposób formalny jak i nieformalny. Podczas spotkań przeprowadzonych w trakcie wizytacji Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia zaznaczył nieformalny udział przedstawicieli pracodawców w opracowanie strategii SGGW mający odzwierciedlenie między innymi w zawężeniu Słownika mierników strategii i wybór tylko tych mierników, które będą na tyle pojemne analitycznie i zrozumiałe nie tylko dla społeczności akademickiej ale również dla interesariuszy, by na ich podstawie można było formułować adekwatne opinie dotyczące rozwoju. Zwracano także uwagę na konieczność precyzyjnych, jasnych i zrozumiałych zapisów w samym tekście dokumentu. Wnioski zgłaszane przez interesariuszy znalazły uznanie Komisji i zostały wdrożone w odniesieniu do samego dokumentu Strategii jak i dokumentów towarzyszących, np. Słownika mierników.

Strategię Wydziału Medycyny Weterynaryjnej opracowano w konsultacji z Wydziałową Komisją ds. Finansowych, Wydziałową Komisją ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia, Wydziałową Komisją ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą oraz Pełnomocnikiem Dziekana ds. Jakości Kształcenia. Wprawdzie w opracowaniu Strategii formalnie nie brali udziału przedstawiciele interesariuszy zewnętrznych, jednak stanowiąc integralną część Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia była ona konsultowana przez Komisję ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia powołanej Uchwałą nr 1 D/ 2013-14 Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW z dnia 25 września 2013 r. W skład tej Komisji wchodzi trzech (3) przedstawicieli Pracodawców, siedmiu (7) przedstawicieli Lekarzy Wolnej Praktyki i Inspekcji Weterynaryjnej oraz dwóch (2) przedstawicieli Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego. Obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym przedstawiciele Pracodawców podkreślili swoje czynne, głównie nieformalne zaangażowanie w proces konsultowania Strategii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie.

Ocenę aktualnie realizowanego programu kształcenia oraz sugestie, co do jego modyfikacji w najbliższych latach interesariusze zewnętrzni zawarli w wielostronicowym opracowaniu „Opinia na temat udoskonalonego procesu kształcenia na kierunku medycyna weterynaryjna,

Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW (2014)”. W ramach tej ekspertyzy dokonano oceny analizy strategicznej SWOT oraz czterech podstawowych perspektyw Strategii Wydziału: interesariuszy, procesów, potencjału oraz finansowej. Podsumowanie oceny stanowi: „należy stwierdzić, że Strategia Wydziału opracowana została właściwie i pozwala na dostosowanie procesu kształcenia dla spodziewanych potrzeb rynku pracy w przewidywanych nowych zadaniach dla lekarzy weterynarii.”

Strategia Wydziału została opracowana na podstawie „Strategia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie do roku 2020” i uwzględnia w celach strategicznych, w szczególności: w perspektywie interesariuszy - wysokie kwalifikacje studentów, w perspektywie procesów - kształcenie zgodne z oczekiwaniami rynku pracy (..) oraz transfer wiedzy i technologii (..). Powyższe cele przekładają się na postawione zadania. Zadanie 1 - Doskonalenie jakości kształcenia, w zakresie którego Wydział Medycyny Weterynaryjnej przywiązuje wagę do kształcenia zgodnego z najnowszymi osiągnięciami nauki weterynaryjnej, oczekiwań rynku pracy i przydatności absolwentów w gospodarczym i intelektualnym rozwoju kraju. Oferta edukacyjna Wydziału ma na celu wyposażenie absolwenta w kwalifikacje wysoko cenione przez samorząd lekarsko-weterynaryjny, przedsiębiorców oraz instytucje publiczne i społeczne. Zmiana programów kształcenia wynika z dążenia do wypełnienia wymagań interesariuszy. Zadanie 4: Rozwijanie transferu wiedzy do gospodarki, w zakresie którego nowo-powołana jednostka ds. innowacji i wdrożeń - Centrum Innowacji i Transferu Technologii zapewnia wdrażanie innowacji do praktyki gospodarczej, intensyfikuje działalność w zakresie badań wdrożeniowych we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, prowadzi działalność upowszechniającą wśród nauczycieli akademickich kierującą na pozyskiwanie kontrahentów biznesowych oraz kreowanie założonego wizerunku wśród interesariuszy.

Wymienione wyżej perspektywy strategiczne wpisują się w określone w Wizji SGGW: perspektywę interesariuszy - wysoka jakość studentów, silniejsza więź z praktyką gospodarczą, jako odbiorcą usług badawczo-doradczych oraz perspektywę procesów - kształcenie kompetencji przydatnych na rynku pracy (..), transfer wiedzy do gospodarki (..).

Tabela nr 1 Liczba osób kształcących się w Uczelni i ocenianej jednostce w roku akademickim 2013/2014

Forma	Liczba studentów	Liczba uczestników	Liczba słuchaczy
-------	------------------	--------------------	------------------

kształcenia			studiów doktoranckich		studiów podyplomowych	
	Uczelnia	Jednostka	Uczelnia	Jednostka	Uczelnia	Jednostka
Studia stacjonarne	13 863	781	524	72	2 168	285
Studia niestacjonarne	8 850	233	18	0		
Razem:	22 713	1 014	542	72		

Załącznik nr 3 Informacja o kierunkach studiów prowadzonych w jednostce oraz wynikach dotychczasowych ocen jakości kształcenia

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego¹ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1.1) Cele strategiczne Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie wykazują spójność z misją i strategią Uczelni poprzez uwzględnianie kwestii wpływających na wysoką jakość kształcenia na jednolitych studiach typu magisterskiego oraz wszystkich rodzajach studiów, prowadzenie prac naukowo-badawczych silnie powiązanych z naukami weterynaryjnymi oraz dostosowywanie oferty edukacyjnej do zmieniającego się zapotrzebowania na rynku pracy. Do jakości kształcenia i konieczności doskonalenia procesów dydaktycznych przywiązuje się bardzo dużą rolę zarówno w opracowanych dokumentach strategicznych, jak i w bieżącym funkcjonowaniu Wydziału.

1.2) Wydział prowadzi jeden kierunek jednostopniowych studiów typu magisterskiego (weterynaria), studia doktoranckie w dyscyplinie nauki weterynaryjne oraz pięć studiów specjalizacyjnych i dwa studia podyplomowe dla lekarzy weterynarii. Programy kształcenia na prowadzonym kierunku studiów, jak i studiach doktoranckich oraz studiach specjalizacyjnych/podyplomowych, a także szeroki zakres tematyki badawczej wynikają ze strategicznych celów Wydziału. Wykreowana koncepcja kształcenia na prowadzonym kierunku studiów jednostopniowym typu magisterskiego oraz studiach doktoranckich i specjalizacyjnych/podyplomowych wykazuje spójność z działalnością naukowo-badawczą ocenianej Jednostki.

¹ według przyjętej skali ocen: wyróżniająco, w pełni, znacząco, częściowo, niedostatecznie.

1.3). Wizytowana Jednostka w pełni identyfikuje swoją rolę i pozycję na rynku edukacyjnym w kraju. Kształci absolwentów o wysokich kwalifikacjach zawodowych i umiejętnościach społecznych, dostosowanych do potrzeb społeczeństwa i gospodarki. Dostosowanie kształcenia do potrzeb rynku pracy zapewniają szerokie kontakty z jednostkami państwowymi (Państwową Inspekcją Weterynaryjną), samorządami oraz gospodarczymi (fermy zwierząt gospodarskich, lecznice weterynaryjne) polegające na współpracy w zakresie edukacji i badań naukowych. Wysoką jakość kształcenia zapewnia także stałe podnoszenie kwalifikacji kadry naukowo-dydaktycznej. Jakość kształcenia i badań naukowych jest priorytetem strategii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Przyjęte przez Wydział dokumenty strategiczne podkreślają znaczenie jakości kształcenia i doskonalenie oferty dydaktycznej w rozwoju Wydziału i Uczelni.

1.4) Zaangażowanie interesariuszy zewnętrznych w proces formułowania strategii Wydziału miało zarówno charakter formalny jak i nieformalny. Trwająca współpraca Wydziału z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego znajduje swoje odzwierciedlenie w kształcie i perspektywach strategii Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Udział interesariuszy zewnętrznych w procesie kształtowania oferty edukacyjnej Wydziału oraz budowaniu wysokiej kultury jakości kształcenia jest identyfikowany, a także formy kreowania kultury jakości są i będą dalej rozwijane.

2. Skuteczność stosowanego wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

- 1) Struktura podejmowania decyzji w zarządzaniu jakością jest przejrzysta i zapewnia udział pracowników, studentów, doktorantów, słuchaczy oraz interesariuszy zewnętrznych w podejmowaniu istotnych decyzji dotyczących jakości kształcenia;*

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest system o relatywnie krótkiej historii, nacechowanej zmianami stosowanych rozwiązań, przy dużej autonomii poszczególnych wydziałów w tworzeniu rozwiązań wydziałowych. Wprowadzenie Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie nastąpiło w 2009 roku na podstawie Uchwały nr 3-2009/2010 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 26 października 2009 roku w sprawie wprowadzenia Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W wyniku doskonalenia Systemu uchwała ta została

zastąpiona Uchwałą nr 1-2013/2014 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 23 września 2013 roku w sprawie wprowadzenia Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W uchwale tej określono strukturę organizacyjną, podział odpowiedzialności, procedury i procesy oraz zasoby umożliwiające zapewnienie i doskonalenie jakości kształcenia, która rozumiana jest jako kultura jakości tzn. zbiorowa odpowiedzialność za kształcenie, wzorce zachowań i działań związanych z dbałością o jakość. Dodatkowo w odrębnych wewnętrznych aktach normatywnych zdefiniowano ogólnouczelniane procedury zarządzania i nadzorowania Systemu Jakości Kształcenia, w tym m.in. zasady przeprowadzania i wykorzystania ankiet studenckich, monitorowania losów zawodowych absolwentów i inne. Uchwała 1-2013/2014 określa także politykę i cele jakości kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia wdrażany w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie można określić jako system zdecentralizowany. Jako podstawę Systemu Uchwała 1-2013/2014 wskazuje Procedurę Zapewnienia Jakości Kształcenia, którą winny stosować podstawowe jednostki organizacyjne Uczelni przy tworzeniu Wydziałowych Systemów Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Procedura wskazuje na konieczność uwzględniania w Systemie Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia wielu elementów pokrywających niemal wszystkie obszary funkcjonowania Uczelni. Zakłada ona bowiem, że System powinien obejmować: rekrutację, organizację procesu kształcenia, uruchamianie kierunków studiów i specjalności, opracowywanie programów studiów, opracowywanie przedmiotów, efekty kształcenia, warunki wyboru przedmiotów fakultatywnych, plany zajęć, organizację zajęć dydaktycznych, prowadzenie zajęć dydaktycznych, warunki zaliczania zajęć, warunki przechodzenia na kolejne okresy rozliczeniowe, warunki przeniesienia z innych uczelni i kierunków, praktyki i staże studenckie, prace dyplomowe, egzaminy dyplomowe, stypendia i pomoc materialną, politykę informacyjną, monitorowanie losów absolwentów, ocenę nauczycieli, prowadzenie badań naukowych, zasoby wykorzystywane w procesie kształcenia, umiędzynarodowienie procesu kształcenia, budowanie relacji w środowisku społeczno-gospodarczym, etykę w kształceniu oraz innowacje i benchmarking. Takie założenia oznaczają, że wydziałowe systemy zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia powinny obejmować niemal wszystko co związane jest z funkcjonowaniem wydziału w zakresie kształcenia i obsługi studentów. Wśród elementów, które powinien obejmować System wymienia się także, te

które nie dotyczą monitorowania i doskonalenia procesu kształcenia, a jedynie regulacji pewnych procesów funkcjonowania wydziału.

Podstawowe zadania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia mają być zatem realizowane na wydziałach. Pewne zadania i narzędzia Systemu organizowane są jednak na poziomie ogólnouczelnianym. Na poziomie uczelnianym opracowano narzędzia do ankietowania opinii studentów, dotyczącej oceny zajęć i nauczycieli prowadzących zajęcia dydaktyczne oraz monitorowania losów zawodowych absolwentów. Narzędzia te zostały wprowadzone zarządzeniami Rektora. Za funkcjonowanie Systemu na poziomie uczelni odpowiadają: **Rektor, Prorektor ds. Dydaktyki, Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia i Komisja Rectorska ds. Jakości Kształcenia**. Organy te w zakresie jakości kształcenia współpracują z. Komisją ds. Statutu i Struktury, Komisją ds. Nauki, Wdrożeń i Upowszechniania Wiedzy, Komisją ds. Współpracy z Zagranicą, Komisją ds. Rozwoju Kadr Naukowych i Dydaktycznych, Komisją ds. Dydaktyki i Wychowania oraz z Komisją ds. Finansowych. Ich działania wspomagają: Biuro Spraw Studenckich, Biuro Nauki oraz Biuro Karier i Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów.

Rektor sprawuje nadzór nad wdrożeniem oraz doskonaleniem Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz nadzoruje jego funkcjonowanie. Swoje uprawnienia w zakresach operacyjnych Rektor może cedować na **Prorektora ds. Dydaktyki**.

Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia wykonuje działania operacyjne związane z wdrażaniem i monitorowaniem oraz przeglądem i doskonaleniem Systemu na Uczelni (załącznik 3 do Uchwały Senatu 1-2013/2014). Jest on jednocześnie przewodniczącym Komisji ds. Jakości Kształcenia. Pełnomocnik współpracuje z Rektorem, prorektorami, Senatem, senackimi komisjami i Biurem Spraw Studenckich w zakresie nadzorowania i doskonalenia Systemu; współuczestniczy w przekazywaniu informacji i decyzji dziekanom, radom wydziałów i wydziałowym pełnomocnikom ds. jakości kształcenia, współuczestniczy w koordynacji działań związanych z zapewnieniem jakości kształcenia, współpracy z instytucjami podejmującymi działania mające wpływ na jakość kształcenia, nadzoruje stosowanie narzędzi oceny jakości (ankiet, ocen, raportów).

Rektorska Komisja ds. Jakości Kształcenia stanowi ciało doradcze, opiniuje wyniki przeglądów systemu oraz zmiany w zakresie jego doskonalenia. W składzie Rektorskiej Komisji ds. Jakości Kształcenia reprezentowane są wszystkie wydziały, a także studenci i doktoranci. W Komisji ds. Jakości Kształcenia nie ma przedstawicieli interesariuszy

zewnątrznych. Zadaniem Komisji ds. Jakości Kształcenia jest opiniowanie zmian w procedurach.

Z Raportu Samooceny wynika, że istotne znaczenie dla działania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia mają także pełnomocnicy Rektora, w tym w szczególności: **Pełnomocnik Rektora ds. Współpracy z Gospodarką, Pełnomocnik Rektora ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów, Pełnomocnik Rektora ds. Studentów Niepełnosprawnych, Pełnomocnik Rektora ds. Funkcjonowania Systemu Antyplagiatowego**. Pełnomocnicy współpracują z Rektorem, prorektorami oraz z komisjami senackimi i rektorskimi, a także z przedstawicielami wydziałów w zakresie obszarów swoich kompetencji.

Do monitorowania losów zawodowych absolwentów w Uczelni powołano **Biuro Karier i Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów**, które współdziała z Rektorem, prorektorami, Pełnomocnikiem Rektora ds. Jakości Kształcenia, z dziekanami wydziałów i pełnomocnikami dziekanów ds. jakości kształcenia oraz z pracodawcami i z absolwentami.

W Raporcie Samooceny poinformowano, że **Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej** wprowadzono „z chwilą wprowadzenia” Uchwały nr 1 2013/2014 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 23 września 2013 r.) w sprawie wprowadzenia Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Wydziałowy System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej opisano w dokumencie przyjętym uchwałą Rady Wydziału. 20 listopada 2013 Rada Wydziału Medycyny Weterynaryjnej podjęła Uchwałę nr 4 D/2013-14 w sprawie przyjęcia Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz Uchwałę nr 5 D/2013-14 w sprawie terminu obowiązywania i okresu wdrożenia Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Dokument „Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia” powinien: opisywać wszystkie działania na rzecz jakości kształcenia, określać odpowiedzialność za wykonywanie zadań związanych z działaniem Systemu; wskazać sposoby wykorzystywania informacji o realizacji przypisanych zadań, i inne.

Z Uchwały nr 5 D/2013-14 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w sprawie terminu obowiązywania i okresu wdrożenia Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia wynika, że Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej winien być wdrażany w letnim semestrze

roku akademickiego 2013/2014. Raport samooceny informuje jednak, że „jednocześnie podjęto decyzję, iż wszystkie regulacje Systemu będą formalnie obowiązywały od semestru zimowego roku akademickiego 2014/2015”. **Z informacji tych wynika zatem, że Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej wprowadzono w praktyce tuż przed wizytacją zespołu oceniającego PKA, a więc jest on w fazie wdrażania.**

Z Raportu Samooceny wynika, że organami odpowiedzialnymi za prawidłowe funkcjonowanie Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia są: Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej; Prodziekan ds. dydaktyki; Prodziekan ds. studiów obcojęzycznych; Wydziałowa Komisja ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia; Komisja ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia; Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia i kierownicy jednostek organizacyjnych Wydziału (będący jednocześnie członkami obu wymienionych Komisji), a także inni pełnomocnicy Dziekana oraz Komisje Wydziałowe, których kompetencje związane są z tokiem studiów.

Dziekan odpowiada za wdrożenie, funkcjonowanie oraz za doskonalenie Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Poszczególne zadania może on cedować na prodziekanów.

Wydziałowa Komisja ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia pierwotnie powołana jako Komisja ds. Dydaktyki, Uchwałą Rady Wydziału z dnia 28 września 2012 roku, w sprawie powołania Komisji Wydziałowych na kadencję 2012-2016, a następnie Uchwałą nr 2 D/2013-14 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 25 września 2013 roku w sprawie: zmiany nazwy i rozszerzenia zakresu działania Komisji do Spraw Dydaktyki zamieniona została na Komisję do Spraw Dydaktyki i Jakości Kształcenia.

W Skład Komisji wchodzi: przewodniczący, kierownicy katedr, nauczyciele akademicy Wydziału, przedstawiciel pracowników nie będących nauczycielami akademickimi, opiekunowie poszczególnych roczników studiów, przedstawiciele studentów i przedstawiciel doktorantów.

Wydziałowa Komisja ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia jest organem doradczym i opiniotwórczym powołanym do koordynacji działań projakościowych, w tym wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Jako zadania tej Komisji w raporcie samooceny wskazano: koordynowanie polityki oraz procedur zapewniania jakości kształcenia, wprowadzanie i doskonalenie procedur w zakresie europejskich standardów wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia w instytucjach szkolnictwa wyższego, nadzór nad

prawidłowym przebiegiem procesu kształcenia, w tym prowadzenie hospitacji, monitoring oraz okresowy przegląd programów i efektów kształcenia, monitoring kryteriów, procedur i wyników studenckiej oceny zajęć dydaktycznych, weryfikowanie obsady zajęć i obciążeń dydaktycznych nauczycieli akademickich, rekomendowanie nowych form i kierunków kształcenia, stymulowanie nowych działań podnoszących jakość kształcenia, opiniowanie spraw związanych z procesem dydaktycznym na kierunku weterynaria na studiach stacjonarnych, niestacjonarnych i na studiach dla studentów zagranicznych, prowadzonych w języku angielskim, opracowanie programu internacjonalizacji i elastyczności kształcenia, opiniowanie i ocena przebiegu procesu dydaktycznego na innych kierunkach studiów w Uczelni, w których biorą udział pracownicy Wydziału, przygotowanie oferty popularyzacji Wydziału na „Dni SGGW”, wskazywanie nauczycieli do nagród za działalność dydaktyczną a także studentów za postępy w nauce, ocena warunków socjalno-bytowych studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, ocena i plan rozwoju kształcenia ustawicznego na Wydziale, składanie własnych wniosków i opinii w sprawach związanych z dydaktyką, popularyzacja Wydziału i inne.

Zadania Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia są zatem bardzo rozbudowane, obejmują większość obszarów istotnych dla jakości kształcenia i znacznie wykraczają poza funkcje doradcze i opiniotwórcze. Wydaje się zatem, że Wydziałowa Komisja ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia jest najważniejszym organem Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Uchwałą nr 1 D/ 2013-14 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 25 września 2013 roku powołano **Komisję do spraw Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia**. Z informacji przedstawionej w Raporcie Samooceny wynika, że w skład Komisji wchodzi: przewodniczący (prodziekan ds. dydaktyki), Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia, Prodziekan ds. studiów obcojęzycznych, kierownicy katedr, przedstawiciele Samorządu Lekarsko-Weterynaryjnego, przedstawiciele administracji państwowej i przedstawiciele pracodawców. Studentów w Komisji reprezentuje przewodnicząca Samorządu Studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej.

W Raporcie Samooceny poinformowano, że Komisja ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest organem doradczym i opiniotwórczym powołanym do konsultowania założeń i realizacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Ma ona reprezentować różne grupy interesariuszy, a jej podstawowymi zadaniami jest: przedstawianie oczekiwań różnych interesariuszy, współpraca

z władzami Wydziału i nauczycielami akademickimi, konsultowanie programów studiów i rekomendowanie nowych form kształcenia, oraz okresowa ocena funkcjonowania Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia.

Z Raportu Samooceny i z obserwacji poczynionych w czasie wizytacji wynika, że istotnym elementem Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest **Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia**, powołany Zarządzeniem nr 2 Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 2 listopada 2013 roku w sprawie: powołania pełnomocników dziekana oraz opiekuna Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych na okres kadencji 2012-2016. Do zadań pełnomocnika należy inspirowanie i koordynowanie działań mających na celu prawidłowe wdrożenie, funkcjonowanie i doskonalenie Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz tworzenie projektów regulacji służących zapewnieniu jakości kształcenia,. Zadania te w szczególności obejmują: organizowanie działalności szkoleniowej związanej z doskonaleniem jakości kształcenia oraz upowszechnianie dobrych praktyk w tym zakresie, współpracę z Pełnomocnikiem Rektora SGGW ds. Jakości Kształcenia, inicjowanie, organizacja oraz przeprowadzenie oceny skuteczności funkcjonowania wewnętrznego systemu doskonalenia jakości kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, rozwijanie i zarządzanie systemem analiz, badań oraz ewaluacji jakości kształcenia, inicjowanie działań w zakresie rozwoju kultury ewaluacji oraz doskonalenia jakości kształcenia, monitorowanie funkcjonalności i użyteczności systemu jakości kształcenia. Z obserwacji poczynionych w czasie wizytacji wynika, że na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej rola Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości Kształcenia jest kluczowa dla funkcjonowania Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia.

Pracę Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości Kształcenia oraz Wydziałowej Komisji Dydaktyki i Jakości Kształcenia wspomagają inne komisje wydziałowe, wśród których należy wymienić: wspomnianą już Komisję do spraw Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, ale także Komisję ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą oraz Komisję ds. Finansowych, Gospodarczych i Rozwoju Kadr. Niektóre zadania związane z funkcjonowaniem Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia wypełniają także pełnomocnicy Dziekana, a wśród nich w szczególności Pełnomocnik Dziekana ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów, Pełnomocnik Dziekana ds. Współpracy z Gospodarką, Pełnomocnik Dziekana ds. Planowania Zajęć Dydaktycznych, Praktyk Zawodowych i Stypendiów Studenckich oraz inni pełnomocnicy Dziekana.

Z przedstawionych dokumentów i obserwacji poczynionych w czasie wizytacji wynika, że studenci Wydziału Medycyny Weterynaryjnej angażowani są w struktury Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Członkowie samorządu studenckiego biorą udział w pracach Rady Wydziału oraz Komisji do Spraw Dydaktyki i Jakości Kształcenia. Wydział podejmuje starania, aby udział studentów w pracach tych gremiów był rzeczywisty, co potwierdzone zostało przez samych studentów (na posiedzeniach Rady Wydziału podejmowane są próby włączania studentów do dyskusji, w ramach Komisji do Spraw Dydaktyki i Jakości Kształcenia studenci przedstawiali krytyczne uwagi co do samooceny katedr). O uczestnictwie studentów świadczy też przedstawiona przez Wydział studencka korespondencja mailowa w sprawie przyjęcia wewnętrznego systemu jakości kształcenia. Mimo to na Wydziale dostrzega się problem zbyt małego zaangażowania studentów i podejmowane są działania, aby to zaangażowanie zwiększać. Należy jednak zaznaczyć, że opinie studentów odnośnie poczucia wpływu na jakość kształcenia są zróżnicowane. Stanowisko, że Wydział stwarza duże możliwości wyrażania własnych opinii, zostało sformułowane przede wszystkim przez członków samorządu studenckiego, którzy mają w tym zakresie dużo większe uprawnienia i możliwości niż przeciętny student. Biorąc udział w posiedzeniach organów kolegialnych mają oni większy dostęp do władz oraz do dokumentów związanych z kształceniem.

Doktoranci Wydziału Medycyny Weterynaryjnej także częściowo zostali włączeni w proces podejmowania decyzji dotyczących jakości kształcenia. W pracach Wydziałowej Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia bierze udział przedstawiciel doktorantów. Przedstawiciela doktorantów nie ma natomiast w Komisji ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Ze względu na zakres obowiązków Komisji, w szczególności dotyczący konsultacji programów i zakresu nauczania, rekomendowania nowych form kształcenia, okresowej oceny funkcjonowania Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, współpracy z władzami Wydziału i nauczycielami akademickimi, mającej na celu rozwijanie i podnoszenie jakości kształcenia wskazane jest włączenie przedstawicieli doktorantów, jako istotnych interesariuszy wewnętrznych Wydziału, w skład Komisji ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia.

Zastrzeżenie budzi sposób wyboru przedstawicieli doktorantów do pozostałych komisji Wydziału. Z informacji przedstawicieli Rady Doktorantów SGGW oraz Władz Wydziału wynika, że część przedstawicieli doktorantów w gremiach wydziałowych delegowanych jest nie przez doktorantów ale przez kierowników studiów doktoranckich, co nie daje im

odpowiedniej legitymizacji do reprezentowania ogółu doktorantów Wydziału. Zgodnie z art. 202 ust. 2 w zw. z art. 208 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym jedynie organy samorządu doktorantów są uprawnione do reprezentowania doktorantów. Zdaniem Władz Wydziału doktoranci nie biorą aktywnego udziału w procesie zarządzania jakością. **Sprawne i efektywne działanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia na poziomie Wydziału wymaga, zmiany sposobu wyboru, aktywizacji oraz pełnego udziału przedstawicieli doktorantów w strukturach podejmujących decyzje.** Doktoranci w czasie wizytacji poinformowali, że nie mają informacji na temat udziału ich przedstawicieli w procesie podejmowania decyzji.

Na poziomie Uczelni doktoranci w pełni zostali włączeni w struktury odpowiedzialne za podejmowanie decyzji dotyczących zarządzania jakością. W skład Komisji Rektorskiej ds. Jakości Kształcenia wchodzi przedstawiciel delegowany przez Radę Doktorantów SGGW. Doktoranci aktywnie włączają się w prace tej Komisji, co jest pozytywnie odbierane przez Władze Uczelni. Z informacji uzyskanej od Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia wynika, że rzadko wnoszą oni uwagi natury merytorycznej i w większości przypadków zgłaszają jedynie uwagi natury redakcyjnej do projektów będących tematem obrad Komisji.

Udział interesariuszy zewnętrznych w podejmowaniu decyzji istotnych dla jakości kształcenia jest znacznie skromniejszy niż interesariuszy wewnętrznych. Wyraża się on głównie w udziale przedstawicieli praktyki w Komisji do spraw Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, gdzie mają oni możliwość wypowiedziania się. Wpływ interesariuszy zewnętrznych na jakość kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej w większym jednak stopniu wynika z ich udziału w realizacji praktyk oraz staży studenckich. W Dzienniku Studenckich Praktyk Wakacyjnych i Staży Klinicznych, a także w Rejestrze Umiejętności Dnia Pierwszego, pracodawcy mają możliwość dokonania oceny realizacji efektów kształcenia.

Struktura Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest przejrzysta. Kompetencje organów powołanych do realizacji zadań Systemu zostały określone, co stwarza formalne warunki efektywnego funkcjonowania struktury decyzyjnej w obszarze zarządzania jakością. Wydziałowy System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia uwzględnia w formalnych strukturach Systemu udział poszczególnych grup interesariuszy wewnętrznych, a w mniejszym stopniu także interesariuszy zewnętrznych.

2) wewnętrzne procedury zapewnienia jakości kształcenia mają charakter kompleksowy, przeciwdziałają powstawaniu zjawisk patologicznych i zapewniają weryfikację i ocenę efektywności wszystkich czynników wpływających na jakość kształcenia, a w szczególności umożliwiają:

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest dopiero wdrażany. System ten ma przejrzystą strukturę i zawiera procedury obejmujące większość obszarów istotnych dla jakości kształcenia. Do pozytywnych elementów można zaliczyć coroczną weryfikację osiągnięć naukowych jednostek organizacyjnych Wydziału i każdego zatrudnionego w nich pracownika, która dokonywana jest według kryteriów obowiązujących w ocenie parametrycznej i kończy się przedstawieniem wyników weryfikacji Radzie Wydziału i pracownikom zatrudnionym na Wydziale. Znaczący jest udział interesariuszy zewnętrznych w procesie badania i oceny poszczególnych czynników wpływających na jakość kształcenia, a także analizy skuteczności działań naprawczych oraz w ustalaniu i ocenie efektów kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej.

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej nie jest jednak systemem w pełni kompleksowym. Nie wszystkie jego elementy można uznać za efektywnie funkcjonujące i obejmujące wszystkie obszary istotne dla jakości kształcenia. Powszechnie stosowana na Wydziale i w Uczelni ankietyzacja studentów i doktorantów nie jest efektywnym oraz kompleksowym narzędziem Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia z powodu niskiej responsywności ankiet. Doktoranci i studenci nie otrzymują informacji zwrotnej o wynikach ankietowania co zniechęca ich do wypełniania ankiet. Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej nie wskazuje narzędzi monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia oraz oceny kadry nie będącej nauczycielami akademickimi. Procedury monitorowania losów absolwentów nie umożliwiają weryfikacji efektów kształcenia na rynku pracy. Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia nie zawiera jednolitego mechanizmu gromadzenia, analizowania i wykorzystywania informacji w zapewnieniu jakości kształcenia.

a) ocenę stopnia realizacji efektów kształcenia, zdefiniowanych dla prowadzonych przez jednostkę studiów

W Raporcie samooceny jako wewnętrzne procedury dotyczące weryfikacji osiągania zakładanych efektów kształcenia wskazano Procedurę jakości kształcenia oraz Instrukcje do procedury jakości kształcenia stanowiące część Dokumentacji Wydziałowego Systemu

Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Wskazana Procedura oraz Instrukcje obejmują jednak wszystkie wyszczególnione obszary, które w większości nie są bezpośrednio związane z oceną stopnia realizacji efektów kształcenia, zdefiniowanych dla prowadzonych studiów.

W czasie wizytacji Wydział przedstawił uzupełnienia z których wynika, że podstawowym narzędziem stosowanym do weryfikacji osiągania zakładanych efektów kształcenia jest wypełniany i podpisany przez osoby odpowiedzialne za przedmiot formularz: „Weryfikacja ogólna rozkładu ocen oraz osiągniętych efektów kształcenia”. Formularz wypełniany jest się w oparciu o dane pozyskane z systemu eHMS. Na ich podstawie Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia sporządził raport odnośnie roku akademickiego 2013/2014, w którym zawarto wnioski. Na tej podstawie przedmioty z rozkładem ocen znacząco odbiegającym od normalnego wskazano do planowych hospitacji w bieżącym roku akademickim. Raport ma być przedstawiony Radzie Wydziału.

W czasie wizytacji poinformowano również, że stopień osiągania zakładanych efektów kształcenia weryfikowany jest także w czasie praktyk i staży studentów. Odbywa się to z wykorzystaniem dwóch narzędzi: Dziennika Studenckich Praktyk Wakacyjnych i Staży Klinicznych oraz Rejestru Umiejętności Dnia Pierwszego. Wykorzystując Dziennik Studenckich Praktyk Wakacyjnych i Staży Klinicznych, a także Rejestr Umiejętności Dnia Pierwszego, pracodawcy dokonują oceny zakładanych efektów kształcenia. W Dzienniku Studenckich Praktyk Wakacyjnych i Staży Klinicznych student wypełnia „Kartę tygodniową”, w której podaje nazwę zakładu pracy, liczbę godzin pracy a także dokonuje szczegółowego opisu wykonanych czynności. Kartę tygodniową potwierdza pieczęcią i podpisem kierownik praktyk.

W Rejestrze Umiejętności Dnia Pierwszego wymieniono 45 efektów kształcenia, które każdy student musi zrealizować 4 krotnie oraz efekt w zakresie sekcji anatomo-patologicznych, którą każdy student musi zrealizować 24 krotnie. Osiąganie poszczególnych efektów potwierdzane jest podpisem praktykującego lekarza weterynarii nadzorującego studentów. Studenci zobowiązani są również do sporządzenia opisów przypadków, w których brali udział. Zapisy Dziennika i Rejestru stanowią podstawę do przeprowadzenia egzaminów z praktyk i staży, przeprowadzanych przez nauczycieli akademickich, wyznaczanych stosowną uchwałą Rady Wydziału.

Wydział w niewielkim stopniu angażuje studentów w procedury mające na celu weryfikację stopnia realizacji efektów kształcenia. Ankiety oceny prowadzących zajęcia nie zawierają pytań na ten temat, a pole „komentarz” nie może zostać uznane za narzędzie kompleksowo i

wystarczająco badające ten obszar w zakresie poziomu satysfakcji studentów. Wydział prowadzi analizy rozkładu ocen z egzaminów i kolokwii na wizytowanym Wydziale, jednakże przedstawiciele studentów nie mają wiedzy na temat takich badań i nie biorą w nich udziału.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej nie przedstawił procedur umożliwiających doktorantom ocenę stopnia realizacji efektów kształcenia. Ankiety oceny zajęć dydaktycznych nie przewidują oceny metod oceny stopnia realizacji efektów kształcenia oraz oceny sylabusów do zajęć.

b) udział pracodawców i innych przedstawicieli rynku pracy w określaniu i ocenie efektów kształcenia,

Sylwetkę absolwenta i program studiów kierunku weterynaria w znacznym stopniu regulują standardy określone w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29.09.2011 r w sprawie standardów kształcenia dla kierunków studiów weterynaria i architektura (Dz.U. nr 207, poz. 1233), a także Dyrektywa Komisji Unii Europejskiej 2005/36/EC (Dz. U. UE L 255/22 30.9.2005). W obydwu tych dokumentach opisano efekty kształcenia w zakresie: wiedzy, ogólnych i praktycznych umiejętności zawodowych oraz kompetencji społecznych dla studentów kierunku weterynaria. Zdaniem władz Wydziału ogranicza to możliwości wpływania na kształt efektów kształcenia w tym także udział interesariuszy zewnętrznych w kształtowaniu efektów kształcenia. Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia umożliwia jednak interesariuszom zewnętrznym wypowiadanie się na temat procesu dydaktycznego oraz sugerowanie korzystnych zmian w programie studiów. Jest to możliwe dzięki uczestnictwu przedstawicieli pracodawców w Komisji ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz poprzez wprowadzenie Platformy Wspomagającej Zdalną Weryfikację Programów Kształcenia przez Pracodawców. Ocenę procesu kształcenia interesariusze zewnętrzni zawarli w raporcie: „Opinia na temat udoskonalonego procesu kształcenia na kierunku medycyna weterynaryjna, Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW (2014)” oraz „Uwagi do projektu WSZiDJK na WMW SGGW w Warszawie – PRH „GAŁPOL” Sp. z o.o w Gałowie”.

Wydział pozyskuje również informacje dotyczące określania i oceny efektów kształcenia w trakcie licznych spotkań nieformalnych z przedstawicielami otoczenia, w tym: podczas organizowanych przez absolwentów jubileuszowych spotkań z udziałem kadry Wydziału, w ramach corocznej organizowanej przez Wydział uroczystości wręczania „Złotych

Dyplomów” absolwentom, którzy ukończyli studia 50 lat temu oraz w trakcie konferencji i sympozjów organizowanych z udziałem praktyków.

Interesariusze zewnętrzni biorą udział w określaniu efektów kształcenia na studiach doktoranckich, głównie w zakresie określenia: kompetencji do prowadzenia badań naukowych z zakresu nauk klinicznych, kompetencji do wykonywania pracy zawodowej z zakresu nauk klinicznych, kompetencji do prowadzenia dydaktyki z zakresu nauk klinicznych, nakładu pracy i czasu niezbędnego do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia przy pomocy systemu punktów ECTS.

Udział pracodawców i innych przedstawicieli rynku pracy w ocenie zakładanych efektów kształcenia odbywa się przede wszystkim poprzez ich udział w realizacji praktyk i staży klinicznych. Ocenę zakładanych efektów kształcenia umożliwiają wpisy do Dziennika Wakacyjnych Praktyk Studenckich i Staży Klinicznych, Rejestru Umiejętności Dnia Pierwszego oraz opinie wystawiane studentom. Wszystkie elementy stanowią, obok przeprowadzanej weryfikacji przez nauczyciela akademickiego, podstawę uzyskania pozytywnej oceny końcowej.

c) monitorowanie losów absolwentów w celu oceny efektów kształcenia na rynku pracy,

Monitorowanie losów absolwentów w celu oceny efektów kształcenia na rynku pracy jest ustawowym obowiązkiem każdej uczelni. Ustawa z dnia 18 marca 2011 roku o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, obowiązująca od 1 października 2011 roku wprowadza obowiązek monitorowania karier zawodowych absolwentów przez uczelnie wyższe. Z informacji przedstawionych w czasie wizytacji wynika, że w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jednostką odpowiedzialną za monitorowanie losów absolwentów jest **Biuro Karier i Monitorowania Losów Absolwentów**. Od 2012 roku w strukturze organizacyjnej uczelni funkcjonuje także **Pełnomocnik Rektora ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów** oraz jego wydziałowi odpowiednicy w osobach Pełnomocników Dziekanów ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów. **Pełnomocnika Dziekana ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów** powołano także na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej. Z raportu samooceny wynika, że głównym zadaniem Pełnomocnika Dziekana ds. Monitorowania Zawodowych Losów Absolwentów jest śledzenie i dokumentowanie karier absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Do jego zadań należy też: przygotowanie oraz uzgodnienie z Prodziekanem ds. Dydaktyki „Ramowego programu śledzenia losów absolwentów”, organizowanie spotkań

informacyjnych ze studentami ostatniego rocznika studiów na temat ustawowego wymogu śledzenia losów absolwentów, utrzymywanie kontaktów z absolwentami i zbieranie informacji o ich zatrudnieniu, stopniu przygotowania do pracy zawodowej, ścieżkach dalszego rozwoju, rodzaju wykonywanej pracy, a także o ocenie programu kształcenia.

W SGGW monitorowaniem losów absolwentów zajmuje się Biuro Karier i Monitorowania Losów Absolwentów. Wydział poddał analizie i ocenie wnioski z badania prowadzonego przez uczelniane Biuro Karier i Monitorowania Losów Absolwentów. Badanie to wykonuje się trzykrotnie. Podstawę monitoringu stanowią trzy rodzajowo różne kwestionariusze ankiety skierowane do trzech grup osób: pierwsza grupa to osoby, które ukończyły 1 semestr studiów, drugą grupę stanowią osoby, które uzyskały absolutorium, trzecią zaś osoby, które ukończyły studia w okresie od 3 do 5 lat. Badani muszą wyrazić zgodę na monitorowanie ich losów, co odbywa się podczas rekrutacji i może być weryfikowane przez zainteresowanych bez ograniczeń. W latach 2012-2013 zostało przeprowadzone pierwsze badanie dla osób z grupy 3, zaś od roku 2012 prowadzone są badania także dla osób grup 1 i 2. W związku z realizacją projektu **„Podnoszenie jakości zarządzania zasobami SGGW”** opracowano dedykowane narzędzie informatyczne do zbierania i analizowania ankiet. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej opracowano także własną ankietę, ukierunkowaną tylko na absolwentów kierunku weterynaria. Procedura wydziałowa jest w trakcie wdrażania.

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie opracowano procedury monitorowania losów absolwentów. Ograniczenie procedury stanowi brak możliwości weryfikacji efektów kształcenia na rynku pracy. Monitoring ogranicza się do badań ilościowych i daje bardzo ogólny obraz. Niewykluczone jednak, że brak ten zniweluje ankietę wydziałową, wdrażaną na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej

d) monitorowanie i okresowe przeglądy programów kształcenia,

W raporcie samooceny nie podano informacji o narzędziach Wewnętrznego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia dotyczących monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia. Procedura Jakości Kształcenia obejmuje jedynie „Opracowywanie programów studiów” (pkt. E). Z informacji pozyskanych w czasie wizytacji wynika jednak, że na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadzi się analizę uwag zgłaszanych przez interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych do programów studiów, stosując kryterium uwzględniające stopień dopasowania programów kształcenia do stanu wiedzy w danej dziedzinie i wymagań rynku pracy. Analizę prowadzi się w kontekście zmian w zakresie wiedzy z danego obszaru tematycznego, uwag zgłaszanych przez studentów,

nauczycieli akademickich, absolwentów i pracodawców. Z analizy tej Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia sporządza Raport.

Z informacji pozyskanych od studentów wynika, że nie biorą oni udziału w pracach nad programami kształcenia i nie mają na nie wpływu. Na Wydziale przyznano, że tak jest, uzasadniając to obowiązującymi, bardzo szczegółowymi regulacjami wynikającymi z Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 29 września 2011 r. w sprawie standardów kształcenia dla studiów weterynarii i architektury. Trudno jest jednak zgodzić się z takim poglądem.

Doktoranci uważają natomiast, że mają istotny wpływ na program studiów doktoranckich. W programie każdego seminarium jest przewidziany punkt związany ze sprawami organizacyjnymi, w trakcie którego doktoranci mogą zgłaszać uwagi do programu studiów doktoranckich oraz innych kwestii związanych z realizowanymi studiami. Doktoranci pozytywnie oceniają możliwość zgłaszania uwag do programu studiów w trakcie seminariów doktoranckich. Uznali te działania za wystarczające i skuteczne.

e) ocenę zasad oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy oraz weryfikację efektów ich kształcenia,

W raporcie samooceny poinformowano, że zasady i kryteria oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej są zgodne z zasadami obowiązującymi w SGGW, opisanymi w odpowiednich Regulaminach. Warunki zaliczania poszczególnych przedmiotów są podane w sylabusach i przedstawiane przez nauczycieli akademickich na pierwszych zajęciach, ogłaszane na stronie internetowej Wydziału i wywieszane na tablicach jednostek organizacyjnych Wydziału.

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego i na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej za poprawność oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy odpowiadają nauczyciele akademicki odpowiedzialni za dany przedmiot. System oceniania studentów nie odbiega od funkcjonujących w innych uczelniach o podobnym profilu kształcenia. Obiektywność nauczycieli weryfikowana jest przede wszystkim w oparciu o anonimowe ankiety wypełniane przez studentów. Weryfikacja prawidłowości zasad oceniania studentów przy pomocy tego narzędzia jest mało wiarygodna z uwagi na małą responsywność ankiet. Podczas wizytacji władze Wydziału poinformowały, że studenci kwestionujący obiektywność nauczyciela akademickiego mogą również zgłosić ten fakt bezpośrednio do Dziekana lub Prodziekana ds. dydaktyki. W czasie spotkania studentów z członkami Zespołu PKA studenci informowali, że zdarzają się przypadki nierzetelnego oceniania studentów, ale nie podano konkretnych przykładów. W opinii studentów dobrym sposobem weryfikacji efektów kształcenia

praktycznego jest sposób zaliczania praktyk w formie egzaminu ustnego, sprawdzającego wiedzę studenta w zakresie czynności wykonywanych przez niego w czasie praktyk i opisanych w Dzienniczku studenckich praktyk wakacyjnych i staży klinicznych. Sposób weryfikacji efektów kształcenia opisano w Instrukcji nr 1 do Procedury Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie. W dokumencie tym wskazano na sytuacje, w których zachodzi konieczność dokonania weryfikacji i kto jest za to odpowiedzialny.

Z informacji pozyskanych w czasie wizytacji wynika, że głównym narzędziem Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej mogącym służyć weryfikacji zasad oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych/specjalizacyjnych oraz weryfikacji efektów ich kształcenia jest analiza ankiet studenckich. Egzaminy i inne formy sprawdzania wiedzy i umiejętności oraz ich rzetelności oceniane są przez studentów w Uczelnianej ankiecie studenckiej. Dane z ankiet mogą być wykorzystane do usuwania nieprawidłowości, co uwzględnia punkt K Procedury Jakości Kształcenia. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest dopiero wdrażany. Zarówno w przypadku jednolitych studiów magisterskich jak i studiów doktoranckich System ten powinien być sukcesywnie modyfikowany, zwłaszcza w aspekcie wychwytywania nieprawidłowości i wdrożenia skutecznych procedur naprawczych, w tym dotyczących zasad oceniania studentów i doktorantów.

Studenci poinformowali, że dysponują wiedzą na temat zasad oceniania studentów. Zasady te w sposób czytelny przedstawione są w sylabusach przedmiotów oraz są stosowane przez prowadzących. Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym stwierdzili jednak, że zdarzają się sytuacje, w których egzaminy nie weryfikują rzetelnie wiedzy studentów i do zdania egzaminu wystarczające może okazać się wyuczenie się gotowych odpowiedzi. Zdaniem studentów Wydział nie bada opinii studentów na temat stosowanych zasad oceniania studentów.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej stworzył możliwości oceny stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia na studiach doktoranckich. O ich skuteczności może świadczyć duża liczba sfinalizowanych przewodów doktorskich oraz prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Doktoranci podczas pierwszych zajęć informowani są przez prowadzącego zajęcia o zasadach ich zaliczania. Informacje te zostały również zawarte w sylabusie do zajęć dla danego przedmiotu. Zdaniem doktorantów, zasady oceniania są przejrzyste, zrozumiałe oraz konsekwentnie realizowane. Doktoranci mają

możliwość oceny zasad oceniania doktorantów w ramach elektronicznej ankiety oceny przedmiotu, wypełnianej po zakończeniu danych zajęć. Poinformowali jednak, że z tej możliwości nie korzystają ze względu na obawy o brak zachowania anonimowości respondentów. Dodatkowo mają możliwość zgłaszania uwag do zasad oceniania oraz weryfikacji efektów kształcenia podczas seminariów doktoranckich oraz bezpośrednio do kierowników studiów doktoranckich.

W przypadku studiów podyplomowych i specjalizacyjnych funkcjonuje sprawny system weryfikacji efektów kształcenia nadzorowany przez Komisję ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii.

f) ocenę jakości kadry prowadzącej i wspierającej proces kształcenia, w tym także przez studentów, doktorantów i słuchaczy, oraz realizowanej polityki kadrowej,

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa w Warszawie spełnia wymagania w zakresie kadry dydaktycznej i zapewnia obsadę kadrową dla prowadzonych studiów. Wydział ma liczną kadrę naukowo-dydaktyczną, w większości posiadającą stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, związanej z prowadzonymi studiami. W raporcie samooceny podano, że kompetencje nauczycieli akademickich są oceniane przez Wydziałową i Uczelnianą Komisję ds. Oceny Nauczycieli Akademickich według przyjętego harmonogramu. Procedury postępowania przy przeprowadzaniu oceny nauczycieli akademickich zostały określone w Zarządzeniu Nr 17 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie zarządzenia okresowej oceny nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie za okres 2009 – 2012 oraz w Uchwale nr 54 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie Regulaminu oceny nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Procedura Jakości Kształcenia Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej zawiera pkt. V „Ocena nauczycieli” oraz pkt. Y „Zasoby wykorzystywane w procesie kształcenia”, które odnoszą się do oceny pracy nauczycieli akademickich oraz polityki kadrowej pod kątem jakości procesu kształcenia i uwzględniają wnioski płynące z corocznych sprawozdań naukowych, hospitacji zajęć, ankiet studenckich, doktoranckich i słuchaczy studiów podyplomowych/specjalizacyjnych w zakresie pytań odnoszących się do oceny nauczyciela akademickiego w tym do: przygotowania nauczycieli do zajęć, sposobu ich prowadzenia; możliwości uzyskania odpowiedzi na zadawane pytania i obiektywności w ocenach.

Ważnym źródłem informacji umożliwiających ocenę nauczycieli akademickich są ankiety studenckie, prowadzone w formie elektronicznej. W ramach ankietowego badania studenci mogą wypowiedzieć się na temat nauczycieli prowadzących zajęcia dydaktyczne. Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym wskazali, że sposób ankietowania zapewnia anonimowość i poczucie bezpieczeństwa podczas wypełniania ankiet. Problemem jest niska responsywność ankiet, co zauważane jest na Wydziale. Studenci przyznają, że nie są zainteresowani wypełnianiem ankiet, bo nie widzą wyraźnych efektów ankietowania. Pracownicy naukowo-dydaktyczni podczas spotkania z Zespołem Oceniającym twierdzili, że studenci nie dostrzegają efektów ankietowania, bo oddziałują one na innych studentów, którzy dopiero będą uczestniczyli w zajęciach. W konsekwencji, zarówno prowadzący zajęcia jak i władze Wydziału nie uważają za konieczne, aby studenci otrzymywali informację zwrotną na temat wyników ankiet, opracowań wyników czy zmian będących efektami wypełnianych przez nich ankiet. Przedstawiciele Wydziału nie przedstawili również planów ewentualnych działań naprawczych, które mogłyby poprawić responsywność ankiet studenckich.

Strukturę ankiety oceny przedmiotu można ocenić pozytywnie. Pozwala ona na szczegółową ocenę zajęć dydaktycznych z uwzględnieniem pytań co do obiektywizmu prowadzącego, jakości merytorycznej oraz poziomu organizacyjnego zajęć. Ankieta bada również frekwencję studentów na zajęciach, pozwalając na zignorowanie ocen pochodzących od osób nie uczęszczających na zajęcia. W opinii studentów w ankiecie brakuje jednak pytań odnoszących się bezpośrednio do rzetelności prowadzącego w zakresie weryfikacji zakładanych efektów kształcenia (zamknięte pytanie co do przestrzegania zasad zaliczania zdaniem studentów nie wystarcza do pełnego przedstawienia problemu). Ankietyzacja studentów obejmuje również badanie poziomu satysfakcji z zajęć z języka obcego oraz wychowania fizycznego, przy wykorzystaniu ankiet skonstruowanych według odrębnego wzoru.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej niektórzy nauczyciele akademicy stosują własne ankiety do oceny swoich przedmiotów. Ankiety te cechują się większą responsywnością i zawierają pytania dotyczące konkretnych treści danego przedmiotu.

Wydział nie stosuje ankietowego badania opinii studentów w zakresie oceny kadry nie będącej nauczycielami akademickimi. Nie jest to korzystne ponieważ część tych pracowników prowadzi zajęcia na zasadzie zlecenia, a dosyć duża grupa aktywnie uczestniczy w przygotowaniu zajęć dydaktycznych i ma wpływ na jakość kształcenia na

Wydziale. Niektórzy z nich uczestniczą też w pracach zespołów badawczych, są współautorami prac naukowych i opracowali rozprawy doktorskie.

W opinii doktorantów kadra prowadząca i współprowadząca kształcenie na studiach doktoranckich jest mocną stroną studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Na Wydziale wdrożono elektroniczne ankiety oceny przedmiotów prowadzonych na studiach doktoranckich, odrębne dla lektoratów z języków obcych oraz pozostałych zajęć. Kwestionariusze ankiet obejmują pytania z zakresu sposobu powadzenia zajęć, oceniania oraz realizowanych treści. Jednostka nie wdrożyła jednak systemu umożliwiającego doktorantowi ocenę opieki naukowej. Doktoranci poinformowali, że niechętnie biorą udział w ankietyzacji. Zgodnie z informacją uzyskaną od Władz Wydziału odsetek zwrotów ankiet jest znikomy, co uniemożliwia wyciąganie wiarygodnych wniosków. Zdaniem doktorantów wynika to z obawy o zachowanie anonimowości respondentów, wynikającej z konieczności zalogowania się do systemu elektronicznego. Zapytani, czy zmiana sposobu wypełniania ankiet z elektronicznej na papierową wpłynęłaby pozytywnie na ich udział w ankietyzacji stwierdzili jednak, że nieznacznie. Uznali, że nadal mieliby obawy, co do zachowania ich anonimowości. Chyba korzystne byłoby organizowanie spotkań z doktorantami celem wyjaśnienia zasad działania systemu informatycznego zbierającego wyniki ankiet lub wypracowania właściwych metod oceny jakości kadry prowadzącej i wspierającej proces ich kształcenia. Doktoranci stwierdzili także, że nie widzą celowości wypełniania ankiet, ponieważ nie otrzymują informacji zwrotnych o wynikach ankietyzacji. W opinii doktorantów nie ma efektów w następstwie wypełniania ankiet. Większość doktorantów, biorących udział w spotkaniu z Zespołem Oceniającym, stwierdziła, że treść ankiet nie jest im znana, przez co nie są w stanie ocenić zawartych w niej pytań.

Zajęcia prowadzone przez nauczycieli akademickich i doktorantów są hospitowane. Doktoranci w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym poinformowali, że w większości przypadków prowadzone przez nich zajęcia były hospitowane przez nauczycieli akademickich odpowiedzialnych za dany przedmiot. Po hospitacji otrzymują oni szczegółowe informacje o popełnionych błędach. Doktoranci pozytywnie oceniają stosowany system hospitacji zajęć dydaktycznych. Z informacji uzyskanych w trakcie wizytacji wynika, że w ocenianej jednostce po przeprowadzeniu hospitacji nie sporządza się protokołu z jej przebiegu.

Jednostka nie wdrożyła mechanizmów umożliwiających ocenę kadry wspierającej proces kształcenia przez doktorantów, chociaż w czasie spotkania z Zespołem Oceniającym doktoranci wyrażali bardzo pozytywne opinie o kadrze wspierającej proces kształcenia. W

szczegółności pochwaliли współpracę z Biurem Nauki. Negatywnie natomiast oceniają pracę Sekcji Zamówień Publicznych oraz Kwestury. Zwrócili uwagę na problemy z komunikacją oraz brakiem życzliwości ze strony pracowników tych jednostek.

g) ocenę poziomu naukowego jednostki,

Wydział Medycyny Weterynaryjnej ma bardzo dobrą i liczną kadrę naukową, która legitymuje się dorobkiem naukowym uznanym w kraju i zagranicą. Potwierdzeniem tego są pełne uprawnienia akademickie oraz kategoria A przyznana Wydziałowi w ostatniej ocenie parametrycznej. Z informacji zebranych przez zespół wizytujący wynika, że poziom działalności naukowej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej jest bardzo wysoki, a prowadzone badania są ściśle powiązane z kierunkiem studiów oraz wychodzą naprzeciw zapotrzebowaniu otoczenia społeczno-gospodarczego.

Z Raportu Samooceny wynika, że poziom naukowy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej oceniany jest systematycznie według ogólnokrajowych zasad parametryzacji, określonych przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Raport informuje, że na Wydziale dokonywana jest coroczna weryfikacja osiągnięć naukowych jednostek organizacyjnych Wydziału i każdego zatrudnionego w nich pracownika według kryteriów obowiązujących w ocenie parametrycznej. Kierownicy poszczególnych jednostek są zobowiązani do złożenia w formie pisemnej i elektronicznej stosownego sprawozdania z osiągnięć naukowych jednostki. W ocenie jednostek Wydziału uwzględniana jest: działalność publikacyjna, ze szczególnym uwzględnieniem publikacji w czasopiśmie z IF; efektywność w pozyskiwaniu środków finansowych na prowadzenie badań; działalność związana z zastosowaniem praktycznym prowadzonych badań; udział pracowników w gremiach naukowych krajowych i zagranicznych; działalność związana z upowszechnianiem nauki. Na podstawie analizy sprawozdań opracowywane jest podsumowanie wraz z rankingiem wydziałowym, które **Prodziekan ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą** przedstawia Radzie Wydziału i pracownikom Wydziału na corocznym otwartym posiedzeniu Rady Wydziału, poświęconemu ocenie osiągnięć naukowych. Osiągnięcia naukowe jednostek mają zasadniczy wpływ na algorytm podziału środków finansowych między jednostki organizacyjne Wydziału.

Ważną rolę w kreowaniu polityki naukowej na Wydziale odgrywa **Wydziałowa Komisja ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą**. Do zadań tej komisji należy m.in. ocena jakości prowadzonych badań, opiniowanie sprawozdań z badań naukowych, opiniowanie wniosków o nagrody za osiągnięcia w działalności badawczej, opiniowanie i strategia rozwoju studiów doktoranckich, ocena dorobku naukowego doktorantów oraz ocena funkcjonowania koła naukowego.

*h) ocenę zasobów materialnych, w tym infrastrukturę dydaktyczną i naukową,
a także środki wsparcia dla studentów,*

W Raporcie Samooceny Wydział przedstawił zasady zarządzania niektórymi elementami infrastruktury dydaktycznej i naukowej regulowane przepisami wewnętrznymi Uczelni. Raport informuje również, że kierownicy jednostek organizacyjnych są zobowiązani do stałej kontroli infrastruktury dydaktycznej i że na podstawie ich raportów formułuje się plan napraw i remontów zasobów posiadanych na Wydziale. Kierownicy jednostek są zobowiązani do dbałości o stan techniczny oraz prawidłowe użytkowanie infrastruktury naukowej.

W Raporcie Samooceny przedstawiono również opisy bazy naukowej i dydaktycznej Wydziału, zasobów bibliotecznych i środków wsparcia studentów w zakresie dydaktyki i nauki oraz środków materialnego wsparcia studentów.

W Raporcie Samooceny nie przedstawiono jednak wyspecjalizowanych narzędzi Wewnętrznego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia służących ocenie zasobów materialnych, infrastruktury dydaktycznej i naukowej, a także środków wsparcia dla studentów.

W czasie wizytacji Wydział poinformował, że raz w roku na Zebraniu Kolegium Dziekańskiego prowadzone są analizy zasobów i ich adekwatności do prowadzonych badań i dydaktyki. Poinformowano też, że Wydział poddał analizie wnioski z prowadzonego przez Uczelnię w maju 2014 r. kompleksowego badania zasobów, uwzględniającego infrastrukturę naukową, dydaktyczną, socjalną, biblioteczną i IT.

Ankiety studenckie nie obejmują niestety zagadnień związanych z infrastrukturą. Wydział nie wskazał też procedur pozwalających na zbieranie opinii studentów w tym zakresie, polegając jedynie na nieformalnej wymianie informacji na linii student – prowadzący zajęcia. W opinii studentów nie jest to wystarczające i studenci nie mają poczucia wpływu na funkcjonowanie Wydziału w tym zakresie.

Uczelnia prowadziła badanie poziomu satysfakcji studentów z infrastruktury i administracji na całej Uczelni, był to jednak jednorazowy jak dotąd projekt odbywający się w ramach programu dofinansowanego przez Unię Europejską i przedstawiciele Uczelni nie mają pewności, czy będzie on kontynuowany w tej formie. Wydział dokonuje okresowych ocen infrastruktury dydaktycznej, przedstawiciele Jednostki nie uważają jednak, aby dobrym rozwiązaniem było włączanie w te prace studentów. W opinii władz, studenci nie mają odpowiedniej wiedzy na temat specjalistycznego sprzętu, finansów Wydziału oraz realnych

potrzeb, jakie stawia wobec nich rynek pracy, co uniemożliwia im przedstawienie kompetentnych uwag w tym obszarze.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej udostępnia studentom wszystkie formy wsparcia materialnego, które przewiduje ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym. Studenci pozytywnie oceniają system pomocy materialnej oraz procedury ubiegania się o stypendia, zapomogi czy akademik, jako jedyny mankament wskazując brak reprezentacji Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w uczelnianej komisji stypendialnej, co wynika zdaniem studentów z zaniechania samorządu studenckiego. Wydział nie przedstawił jednak mechanizmów Wewnętrznego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia w obszarze oceny środków wsparcia dla studentów.

Na Wydziale nie wdrożono także mechanizmów Wewnętrznego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia umożliwiających ocenę zasobów materialnych, w tym infrastruktury dydaktycznej i naukowej na studiach doktoranckich. Doktoranci mają jedynie możliwość zgłaszania, z własnej inicjatywy uwag w tym zakresie w trakcie seminariów doktoranckich. Stwierdzili jednak, że rozwiązanie obecnie stosowane jest ich zdaniem wystarczające i nie widzą potrzeby wprowadzania dodatkowych narzędzi oceny zasobów materialnych. Doktoranci pozytywnie oceniają zasoby materialne Uczelni i Wydziału, z drobnymi zastrzeżeniami.

i) funkcjonowanie systemu informacyjnego, tj. sposobu gromadzenia, analizowania i wykorzystywania stosownych informacji w zapewnieniu jakości kształcenia,

W Raporcie Samooceny nie udokumentowano istnienia i funkcjonowania jednolitego systemu informacyjnego, umożliwiającego gromadzenie, przetwarzanie i wykorzystywanie informacji gromadzonych w następstwie stosowania Wewnętrznego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale.

W czasie wizytacji poinformowano Zespół Wizytujący, że Wydział gromadzi, analizuje i ocenia informacje dotyczące jakości kształcenia. Poszczególne zapisy gromadzone i archiwizowane są przez Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości Kształcenia. Istniejące w Uczelni systemy informatyczne umożliwiają gromadzenie, analizę i ocenę oraz archiwizację niektórych danych dotyczących jakości kształcenia. W szczególności jest to system eHMS, który umożliwia gromadzenie informacji o ankietach studenckich, system monitorowania wskaźników strategii, platforma dla pracodawców umożliwiająca gromadzenie informacji od

pracodawców. Mechanizmy gromadzenia i analizy danych nie mają jeszcze charakteru kompleksowego, nie obejmują w równym stopniu wszystkich rodzajów studiów.

j) publiczny dostęp do aktualnych i obiektywnie przedstawionych informacji o programach studiów, zakładanych efektach kształcenia, organizacji i procedurach toku studiów,

W Raporcie Samooceny poinformowano, że dane dotyczące procesu kształcenia i zasad rekrutacji oraz o kierunkach i programach studiów, założonych efektach kształcenia i o organizacji roku akademickiego, a także o programach wymiany międzynarodowej, regulaminy, wzory formularzy i inne informacje zamieszczane są na stronie internetowej Uczelni.

Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej powołał Pełnomocnika Dziekana ds. Polityki Informacyjnej, określając jego zadania i kompetencje. Głównym zadaniem Pełnomocnika Dziekana ds. Polityki Informacyjnej jest nadrzędna opieka nad właściwym działaniem witryny internetowej pod względem prezentowanych w niej treści, w tym dbałość o ich rzetelność, aktualność, przejrzystość, reprezentacyjność i atrakcyjność. Szczegółowe zadania Pełnomocnika obejmują: koordynowanie i nadzorowanie pracy osób odpowiedzialnych za wprowadzanie i aktualizowanie treści, komunikatów i wydarzeń dotyczących Wydziału i jego jednostek, nadzór nad edycją i aktualizacją treści stałych o podstawowym znaczeniu dla Wydziału oraz powiązań między nimi, dbałość o optymalizację i dalszy rozwój witryny, w tym zgłaszanie i realizowanie nowych pomysłów dotyczących jej układu, wizerunku, funkcji i zawartości treściowych w porozumieniu z władzami Wydziału i współpracę z innymi pełnomocnikami dziekana w zakresie wykorzystania witryny w celu promowania Wydziału oraz optymalizacji istniejących treści i funkcji witryny.

Na spotkaniu z Zespołem Oceniającym studenci dobrze oceniali dostępność informacji o programach studiów, zakładanych efektach kształcenia, organizacji i procedurach toku studiów. Informacje te są dostępne przede wszystkim na stronach internetowych Wydziału. Zainteresowani mogą również liczyć na informacje w dziekanatach. Studenci nie mają jednak wiedzy czy i ewentualnie jak Wydział monitoruje ten obszar.

Na Wydziale nie wdrożono mechanizmów diagnozowania potrzeb doktorantów w zakresie dostępu do informacji. Wszelkie informacje przekazywane są doktorantom za pośrednictwem kierowników studiów doktoranckich. Dostępne są one również w sekretariatach kierowników studiów doktoranckich oraz w Biurze Nauki. Doktoranci pozytywnie ocenili dostęp do informacji o programach studiów oraz procedurach toku studiów. Zwrócili jednak uwagę na brak znajomości zakładanych efektów kształcenia. Uznali, że nie mają problemu z dostępem do wszelkich, istotnych dla nich, informacji związanych realizacją studiów doktoranckich.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej stara się dbać o dostępność informacji dla wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy Wydziału, czego szczególnym wyrazem jest powołanie specjalnego Pełnomocnika Dziekana ds. Polityki Informacyjnej.

Wewnętrzny System Zapewnienia jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej nie wskazuje narzędzi monitorowania stosowanych w celu zapobiegania i eliminacji zjawisk patologicznych. W Wydziale nie funkcjonuje formalny system rozpatrywania skarg i sytuacji konfliktowych. Zarówno studenci jak i doktoranci Wydziału w trakcie spotkań z zespołem wizytującym potwierdzili, że na Wydziale nie ma wdrożonych, sformalizowanych mechanizmów rozpatrywania skarg i sytuacji konfliktowych. Formalne rozpatrywanie sytuacji konfliktowych możliwe jest na poziomie centralnym przez uczelniane komisje dyscyplinarne ds. studentów i ds. doktorantów oraz przez uczelniane odwoławcze komisje dyscyplinarne ds. studentów i ds. doktorantów

3) jednostka dokonuje systematycznej oceny efektywności wewnętrznego systemu zapewniania jakości, a jej wyniki wykorzystuje do doskonalenia polityki zapewniania jakości i budowy kultury jakości kształcenia.

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej ma bardzo krótką historię. Powinien on być wdrażany w letnim semestrze roku akademickiego 2013/2014. Z Raportu Samooceny wynika jednak, że wszystkie regulacje Systemu będą formalnie obowiązywały od semestru zimowego roku akademickiego 2014/2015. W praktyce zatem Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej wprowadzono tuż przed wizytacją zespołu oceniającego PKA i obecnie jest on w fazie wdrażania. Stąd też w Raporcie Samooceny zapisano jedynie, że efektywność Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia oceniana będzie z zastosowaniem mierników Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, których wykaz zamieszczono na 53 i 54 stronie Raportu Samooceny. Do dnia wizytacji mierniki te nie zostały jeszcze zastosowane, a Raport Samooceny informuje, że w związku z terminem wdrożenia Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia pełna ocena wszystkich elementów Systemu zostanie dokonana dopiero po zakończeniu bieżącego roku akademickiego. Uniemożliwia to dokonanie oceny narzędzi oceny efektywności Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej podejmuje jednak działania zmierzające do własnej oceny efektywności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w odniesieniu do obszarów wpływających na jakość kształcenia. Świadczy o tym wykaz stwierdzonych

uchybień i sformułowanych zaleceń odnoszących się do poszczególnych obszarów istotnych dla jakości kształcenia, które zawarto w tabeli 4.1. na stronach 56-59 Raportu Samooceny.

Załącznik nr 4 Funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego *ZNACZĄCO*

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia *kryteriów szczegółowych*

2.1) Struktura Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie jest przejrzysta. Kompetencje organów powołanych do realizacji zadań Systemu zostały określone, co stwarza formalne warunki efektywnego funkcjonowania struktury decyzyjnej w obszarze zarządzania jakością. Wydziałowy System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia uwzględnia w formalnych strukturach Systemu udział poszczególnych grup interesariuszy wewnętrznych, a w mniejszym stopniu także interesariuszy zewnętrznych.

2.2) Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia jest w trakcie wdrażania i niektóre jego procedury nie są jeszcze w pełni kompleksowe. Brakuje niektórych rozwiązań, a inne wymagają uzupełnienia lub rozwinięcia.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadzona jest weryfikacja stopnia realizacji efektów kształcenia, z wykorzystaniem analizy ocen uzyskiwanych przez studentów oraz weryfikacji wiedzy i umiejętności uzyskanych na praktykach i stażach klinicznych. Wydział jednak w niewielkim stopniu angażuje studentów i doktorantów w procedury mające na celu weryfikację stopnia realizacji efektów kształcenia zdefiniowanych dla prowadzonych na Wydziale studiów.

Udział interesariuszy zewnętrznych w procesie badania i oceny poszczególnych czynników, a także analizy skuteczności działań naprawczych oraz w ustalaniu i ocenie efektów kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej jest znaczący. Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia umożliwia interesariuszom zewnętrznym wypowiadanie się na temat procesu dydaktycznego oraz sugerowanie korzystnych zmian w programie studiów dzięki uczestnictwu przedstawicieli pracodawców w Komisji ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz poprzez wprowadzenie Platformy Wspomagającej Zdalną Weryfikację Programów Kształcenia przez Pracodawców.

W Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie opracowano procedury monitorowania losów absolwentów. Ograniczenie procedury stanowi brak możliwości weryfikacji efektów kształcenia na rynku pracy. Monitoring ogranicza się do badań ilościowych i daje bardzo ogólny obraz.

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej nie wskazuje narzędzi monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia. Procedura Jakości Kształcenia obejmuje jedynie „Opracowywanie programów studiów” Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadzi się jednak analizę uwag zgłaszanych przez interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych do programów studiów, stosując kryterium uwzględniające stopień dopasowania programów kształcenia do stanu wiedzy w danej dziedzinie i wymagań rynku pracy.

Głównym narzędziem Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej służącym weryfikacji zasad oceniania studentów, doktorantów i słuchaczy oraz weryfikacji efektów ich kształcenia jest analiza ankiet studenckich. Egzaminy i inne formy sprawdzania wiedzy i umiejętności oraz ich rzetelności oceniane są przez studentów w Uczelnianej i ankiecie studenckiej. Weryfikacja prawidłowości zasad oceniania studentów przy pomocy tego narzędzia jest mało wiarygodna z uwagi na małą responsywność ankiet.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa w Warszawie spełnia wymagania w zakresie kadry dydaktycznej i zapewnia obsadę kadrową dla prowadzonego kierunku studiów. Wydział ma liczną kadrę naukowo-dydaktyczną, w większości posiadającą stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk weterynaryjnych mieszczącej się w obszarze studiów prowadzonych na Wydziale.

Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia ma narzędzia służące ocenie jakości kadry prowadzącej proces kształcenia. Wydziałowe mechanizmy weryfikacji jakości kadry prowadzącej proces kształcenia wykorzystują głównie procedury okresowej oceny nauczycieli akademickich, system ankiet studenckich i procedury hospitacji zajęć dydaktycznych.

Nie wskazano narzędzi Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia służących ocenie jakości kadry wspierającej proces kształcenia.

Poziom działalność naukowej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej jest bardzo wysoki, a prowadzone badania są ściśle powiązane z kierunkiem studiów.

Na Wydziale dokonywana jest coroczna weryfikacja osiągnięć naukowych jednostek organizacyjnych Wydziału i każdego zatrudnionego w nich pracownika według kryteriów obowiązujących w ocenie parametrycznej.

Infrastruktura bazy dydaktycznej i naukowej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa w Warszawie jest bardzo dobra i umożliwia spełnianie zadań zarówno dydaktycznych, jak i naukowych. Wewnętrzny System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej nie precyzuje jednak procedur oceny i weryfikacji zasobów materialnych i infrastruktury dydaktycznej, a także środków wsparcia studentów i doktorantów.

Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia nie zawiera jednolitego mechanizmu gromadzenia, analizowania i wykorzystywania informacji w zapewnieniu jakości kształcenia.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej jest zapewniony dostęp do aktualnych i obiektywnie przedstawionych informacji o programach studiów, zakładanych efektach kształcenia oraz o organizacji i procedurach toku studiów. Wydział stara się dbać o dostępność informacji dla wewnętrznych i zewnętrznych interesariuszy Wydziału, czego szczególnym wyrazem jest powołanie Pełnomocnika Dziekana ds. Polityki Informacyjnej.

2.3) Wydział Medycyny Weterynaryjnej podejmuje działania zmierzające do własnej oceny efektywności wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia w odniesieniu do obszarów wpływających na jakość kształcenia. W związku z terminem wdrożenia Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia pełna ocena wszystkich elementów Systemu będzie możliwa dopiero po zakończeniu bieżącego roku akademickiego.

3. Spójność stosowanego w jednostce opisu celów i efektów kształcenia na oferowanych studiach doktoranckich i podyplomowych oraz sprawność i wiarygodność systemu weryfikującego i potwierdzającego ich osiągnięcie

1) *Jednostka w wyniku kształcenia na studiach doktoranckich, zapewnia uzyskanie efektów kształcenia właściwych dla obszaru badawczego, którego dotyczą oraz umożliwia uzyskanie stopnia naukowego doktora,*

Studia doktoranckie na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW tworzone są przez Rektora na wniosek Rady Wydziału na okres 4 lat. Obecnie na Wydziale prowadzone są studia doktoranckie w trzech obszarach:

- Weterynaryjne nauki kliniczne (ostatnio utworzone Zarządzeniem nr 46 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 30 czerwca 2014 r.),
- Biologiczne podstawy regulacji wzrostu zwierząt i utrzymania ich zdrowia (ostatnio utworzone Zarządzeniem nr 56 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 23 lipca 2014 r.),
- Weterynaryjne nauki przedkliniczne - ksenobiotyki oraz biologia czynników zakaźnych i inwazyjnych (ostatnio utworzone Zarządzeniem nr 56 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 04 lipca 2012 r.).

Dla wszystkich studiów opracowano programy studiów, sylabusy przedmiotów oraz określono efekty kształcenia i sposób ich weryfikacji. Sylwetka absolwenta koresponduje z efektami kształcenia na poszczególnych studiach doktoranckich.

Zajęcia na studiach doktoranckich prowadzone są przez pracowników Wydziału, których dorobek naukowy koresponduje z tematyką wykładanego przedmiotu. Na podkreślenie zasługuje fakt, że promotorami/opiekunami naukowymi nowoprzyjętych doktorantów są samodzielni pracownicy naukowcy, którzy realizują projekty badawcze, co umożliwia szybkie włączenie doktorantów w prowadzone badania naukowe. Pozwala to na realizację badań naukowych związanych z tematyką pracy doktorskiej w ramach większych zespołów badawczych (w tym międzynarodowych). Obecnie doktoranci uczestniczą w realizacji 61 projektów badawczych kierowanych przez kadrę naukowo-dydaktyczną ocenianej Jednostki. Wymiernym efektem takiego działania jest m. in. fakt, że tylko w 2013 r. doktoranci byli autorami/współautorami 46 prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie z listy Journal Citation Reports.

Dla zajęć objętych programem studiów doktoranckich przygotowane zostały sylabusy według wzoru zamieszczonego w piśmie okólnym Prorektora ds. Dydaktyki z dnia 24 listopada 2011 r. Sylabusy obejmują przedmiotowe efekty kształcenia oraz ich odniesienie do efektów kształcenia opisanych w dokumencie „Wzorcowe efekty kształcenia dla studiów III stopnia prowadzonych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie” (zatwierdzonym przez Radę Wydziału w dniu 29.10.2014 r.). Określają również sposób zaliczania zajęć. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od władz Wydziału, sylabusy nie obejmują np. seminariów doktoranckich lub praktyk zawodowych, w związku z czym nie ma możliwości weryfikacji, czy wszystkie efekty kształcenia zostały zrealizowane. Nie określono również,

które efekty kształcenia realizowane są poprzez uczestnictwo w kształceniu, a które poprzez prowadzenie badań naukowych i praktyk zawodowych. W związku z powyższym Zespół Oceniający PKA sugeruje przypisanie wszystkich zakładanych efektów kształcenia poszczególnym elementom programów studiów doktoranckich. Obecnie obowiązujące programy studiów doktoranckich realizowanych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SSGW w Warszawie nie zostały dostosowane do przepisów Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów doktoranckich (Dz. U. 2013 poz. 1581) oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 lipca 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 841), ponieważ obowiązujące programy studiów doktoranckich „Weterynaryjne nauki kliniczne” oraz „Biologiczne podstawy regulacji wzrostu zwierząt i utrzymania ich zdrowia” nie przewidują zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne w wymiarze co najmniej 5 pkt ECTS. Doktorantom oferowane są jedynie zajęcia obowiązkowe rozwijanie umiejętności zawodowe w wymiarze 1-2 pkt ECTS w zależności od programu oraz praktyka zawodowa, która zgodnie z przepisami rozporządzenia nie może zostać zaliczona w poczet zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne. Uwagę Zespołu Oceniającego PKA zwrócił również brak zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności zawodowe w programie studiów doktoranckich „Weterynaryjne nauki kliniczne”. Jako zajęcia fakultatywne nie można uznać praktyki zawodowej w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu oraz innych form jak np. praktyka kliniczna. Obowiązujące programy studiów doktoranckich nie uwzględniają również zajęć przygotowujących do pracy o charakterze badawczym lub badawczo-rozwojowym. Zgodnie z informacjami uzyskanymi w trakcie wizytacji od kierowników studiów doktoranckich treści te są realizowane w ramach seminariów doktoranckich, a umiejętności i kompetencje nabywane są w trakcie oraz pracy badawczej.

Doktoranci na spotkaniu z członkami Zespołu Oceniającego PKA pozytywnie ocenili ofertę dydaktyczną Wydziału. Zwrócili jednak uwagę na brak zajęć fakultatywnych. Uznali, że widzą potrzebę wprowadzenia do programu, w zamian części zajęć obowiązkowych, oferty zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności zawodowe, w szczególności z zakresu pozyskiwania środków na badania naukowe czy zarządzania projektem naukowym. Zwrócili też uwagę na potrzebę wyodrębnienia grup lektoratów z języka angielskiego dla doktorantów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Obecnie zajęcia te realizują wspólnie z doktorantami innych wydziałów, co uniemożliwia pogłębienie znajomości języka specjalistycznego. Biorąc

pod uwagę powyższe Zespół Oceniający PKA sugeruje wprowadzenie do programu studiów doktoranckich oferty zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności zawodowe, dydaktyczne, przygotowujących do pracy o charakterze badawczym lub badawczo-rozwojowym np. z zakresu metodyki i metodologii prowadzenia badań naukowych, umiejętności miękkich, prezentacji wyników badań naukowych, pozyskiwania środków na badania naukowe, czy zarządzania projektem naukowym. Wprawdzie doktoranci w trakcie spotkania z członkami zespołu oceniającego PKA poinformowali, że Uczelnia oferuje im tego typu zajęcia poza programem studiów doktoranckich, to stworzenie takiej możliwości na Wydziale byłoby pomocnym narzędziem w uzyskaniu zakładanych efektów kształcenia.

Reasumując, warunki stworzone dla doktorantów zarówno w zakresie oferty dydaktycznej jak i badawczej w pełni umożliwiają uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk weterynaryjnych.

2) jednostka zapewnia efekty kształcenia na studiach podyplomowych zgodne z wymaganiami organizacji zawodowych i pracodawców oraz umożliwiające nabycie uprawnień do wykonywania zawodu lub nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy,

W latach 2009-2014 na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie prowadzone były/są studia specjalizacyjne przeznaczone jedynie dla lekarzy weterynarii z zakresu: „Weterynaryjnej diagnostyki laboratoryjnej”, „Chorób psów i kotów”, „Higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego”, „Epizootiologii i administracji weterynaryjnej” „Rentgenologii weterynaryjnej” oraz studia podyplomowe przeznaczone również dla lekarzy weterynarii z zakresu „Chorób zwierząt nieudomowionych” oraz „Ochrony zdrowia publicznego”

Studia podyplomowe/specjalizacyjne na Wydziale organizowane są w oparciu o Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 roku (Dz. U. Nr 131, poz. 667) oraz Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 lutego 2008 roku (Dz. U. Nr 38, poz. 218, 219 i 220). Zgodnie z w/w aktami zgodę na uruchomienie studiów podyplomowych/specjalizacyjnych wydaje Komisja ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, która składa się z 26 członków powoływanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na wniosek Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej na okres 4 lat. Członkami Komisji są wybitni naukowcy posiadający dorobek w zakresie danej specjalizacji oraz specjaliści posiadający udokumentowane doświadczenie praktyczne (praktykujący lekarze weterynarii, przedstawiciele Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Państwowej

Inspekcji Weterynaryjnej i Państwowej Administracji Weterynaryjnej). Programy wszystkich specjalistycznych studiów podyplomowych (specjalizacyjnych) muszą być zatwierdzone przez Komisję ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Sposób prowadzenia na Wydziale studiów podyplomowych/specjalizacyjnych i podyplomowych z „Ochrony zdrowia publicznego” oraz „Chorób zwierząt nieudomowionych” określa Regulamin Studiów Podyplomowych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Dla wszystkich rodzajów studiów podyplomowych określone są programy studiów, efekty kształcenia oraz sposób ich weryfikacji, w opracowaniu których biorą udział głównie interesariusze zewnętrzni. Zajęcia na studiach podyplomowych prowadzone są przez najlepszych specjalistów z kraju i zapraszanych wykładowców z zagranicy. Każda osoba prowadząca zajęcia podlega ocenie przez słuchaczy w formie anonimowej ankiety każdorazowo po zakończeniu zajęć. Ponadto zajęcia podlegają co najmniej dwukrotnej zewnętrznej hospitacji w trakcie toku szkolenia. Wysoką jakość prowadzonych zajęć potwierdzili słuchacze studiów podyplomowych obecni na spotkaniu z członkami Zespołu Oceniającego PKA. Potwierdzeniem kwalifikacji jest zdany egzamin wewnętrzny przed Komisją powoływaną zgodnie z regulaminem studiów podyplomowych. Pomyślnie zdany egzamin na studiach podyplomowych/specjalizacyjnych prowadzonych na Wydziale stwarza możliwość przystąpienia do egzaminu specjalizacyjnego przed 7 osobową Komisją Specjalizacyjną (składającą się wyłącznie z interesariuszy z poza Wydziału) powoływaną przez Komisję ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Uzyskanie tytułu specjalisty jest formalnym poświadczeniem dodatkowych umiejętności zawodowych wynikających z danej specjalizacji. Ponadto ukończenie studiów podyplomowych/specjalizacyjnych np. z „Higieny zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego” lub studiów podyplomowych z „Ochrony zdrowia publicznego” jest warunkiem awansu na wybrane wyższe stanowiska np. w Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej. Reasumując, prowadzone na Wydziale kształcenie podyplomowe, w które zaangażowani są najlepsi specjaliści z Wydziału, innych krajowych ośrodków prowadzących kształcenie weterynaryjne i wykładowcy z zagranicy, umożliwia nabycie nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy i wymaganych przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną, Państwową Inspekcję Weterynaryjną oraz innych pracodawców zatrudniających lekarzy weterynarii.

3) wewnątrzni i zewnątrzni interesariusze uczestniczą w procesie określania efektów kształcenia,

Interesariuszami wewnętrznymi uczestniczącymi w procesie określania efektów kształcenia na studiach III stopnia są władze Wydziału, kierownicy powołanych studiów, opiekunowie naukowcy i doktoranci.

Rada Wydziału Medycyny Weterynaryjnej przed uchwaleniem programu studiów doktoranckich zasięga opinii Rady Doktorantów SGGW zgodnie z art. 68 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.). Programy studiów doktoranckich są również dyskutowane w trakcie seminariów doktoranckich, o czym poinformowali zarówno kierownicy studiów doktoranckich jak i sami doktoranci. Na podstawie uwag zgłaszanych w trakcie seminariów oraz po uwzględnieniu obecnie obowiązujących przepisów kierownicy studiów doktoranckich aktualizują programy studiów. Doktoranci Wydziału w trakcie spotkania z członkami Zespołu Oceniającego PKA zwrócili uwagę, że ich opinia jest uwzględniana w trakcie prac nad programami studiów doktoranckich. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od doktorantów nie zostali oni włączeni w proces określania efektów kształcenia na studiach doktoranckich. Doktoranci nie byli tego świadomi i nie widzą także potrzeby określania efektów kształcenia oraz swojego udziału w pracach nad ich określaniem. Rada Doktorantów SGGW również nie została poproszona o włączenie się w prace nad określaniem efektów kształcenia oraz o zaopiniowanie projektu dokumentu. Przedstawiciel doktorantów Wydziału nie wykazał zainteresowania podjęciem pracy w tym zakresie.

Interesariuszami zewnętrznymi uczestniczącymi w procesie określania efektów kształcenia są członkowie Komisji ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na okres kadencji 2012-2016, reprezentujący samorząd lekarsko-weterynaryjny, administrację państwową i pracodawców (13 członków spośród 22).

Odzwierciedleniem uczestnictwa interesariuszy zewnętrznych w procesie określania (a także weryfikowania efektów kształcenia) są prace doktorskie. Przykładami tematów dysertacji doktorskich realizowanymi przez doktorantów z ostatniego okresu są następujące prace doktorskie:

- Wpływ zakażenia wirusem zapalenia stawów i mózgu kóz na wybrane cechy produkcyjne kóz mlecznych
- Modelowanie występowania zarażenia motylicą wątrobową u bydła mlecznego w Polsce, jako istotnego czynnika wpływającego na opłacalność produkcji mleka

W ramach Programu Mazovia:

- Eskpresja wybranych białek szlaku Wnt w przerzutujących i nieprzerzutujących guzach nowotworowych sutka suk

- Regulacja szlaków przeżycia oraz ekspresji białek autofagicznych przez steroidy płciowe w komórkach nabłonka gruczołu sutkowego bydła podczas mammogenezy na modelu kultur przestrzennych
- Wpływ długotrwałego stosowania diety wzbogaconej we flawonoidy, karotenoidy, wielonienasycone kwasy tłuszczowe i bakterie pro biotyczne na wybrane parametry biochemiczne i ekspresję genów związanych z procesem zapalnym i nowotworowym w jelicie grubym szczurów indukowanymi dimetylohydrazyną

Podczas spotkania Zespołu Oceniającego PKA z przedstawicielami doktorantów obecni na spotkaniu potwierdzili dwa przypadki zaangażowania pracodawców w określanie zakresu prac doktorskich jak i wsparcie ze strony pracodawców w trakcie realizacji badań.

Interesariuszami wewnętrznymi uczestniczącymi w procesie określania efektów kształcenia na studiach podyplomowych/specjalizacyjnych są pracownicy Wydziału pełniący funkcję kierowników studiów.

Z kolei interesariuszami zewnętrznymi są członkowie Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Programy wszystkich studiów podyplomowych/specjalizacyjnych muszą być zatwierdzane przez Komisję. Desygnowani przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną członkowie Komisji reprezentują wyłącznie pracodawców i przedstawicieli rynku pracy. Biorą więc bezpośredni udział w kształtowaniu celów i efektów kształcenia na danych studiach podyplomowych/specjalizacyjnych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 roku oraz Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 lutego 2008 roku dla każdej edycji studiów podyplomowych/specjalizacyjnych powoływany jest zespół oceniający. W jego skład wchodzi między innymi: Krajowy Kierownik Specjalizacji oraz przedstawiciel Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Osoby te muszą posiadać uznany dorobek praktyczny w zakresie danej specjalizacji i są przedstawicielami rynku pracy. W związku z powyższym ocena stopnia osiągania zakładanych efektów kształcenia podlega systematycznej weryfikacji przez interesariuszy zewnętrznych.

4) jednostka stosuje system ECTS, w którym liczba punktów odpowiada nakładowi pracy doktoranta i słuchacza, adekwatnemu do osiągniętych efektów kształcenia,

Wydział stosuje system punktacji ECTS na prowadzonych studiach doktoranckich. Sposób przypisywania punktów ECTS określa Regulamin Stacjonarnych i Niestacjonarnych Studiów Doktoranckich w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (Załącznik do

uchwały nr 63 - 2012/2013 Senatu SGGW z dnia 22 kwietnia 2013 r.). Punkty ECTS są przyporządkowane poszczególnym przedmiotom i wyrażają średni nakład pracy doktoranta związany z uzyskaniem założonych dla tych zajęć efektów kształcenia (1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godz. pracy doktoranta). W przypadku studiów doktoranckich prowadzonych na Wydziale liczba punktów ECTS przypisana poszczególnym elementom programu została ustalona przez kierowników studiów doktoranckich w oparciu o posiadane doświadczenie. Na Wydziale nie prowadzi się badań nakładu pracy doktorantów, a doktoranci nie biorą udziału w procesie określania ich nakładu pracy. W trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym PKA doktoranci poinformowali, że nie są zainteresowani udziałem w procesie określania nakładu ich pracy, wyrażonego w liczbie punktów ECTS. Doktoranci mają możliwość zgłaszania uwag w tym zakresie w trakcie seminariów doktoranckich. Programy studiów doktoranckich uwzględniające określenie punktów ECTS zostały również zaopiniowane przez Radę Doktorantów SGGW. System punktacji ECTS stosowany na studiach doktoranckich prowadzonych na Wydziale umożliwia wymianę międzyuczelnianą i międzynarodową.

Wydział stosuje również system punktacji ECTS na prowadzonych studiach podyplomowych. Sposób przypisywania punktów ECTS określa Regulamin Studiów Podyplomowych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (Załącznik do uchwały Senatu SGGW z nr 24-2011/2012 z 23.04.2012).

5) jednostka posiada wiarygodny, przejrzysty i powszechnie dostępny - zwłaszcza dla studentów, doktorantów i słuchaczy - system umożliwiający ocenę stopnia osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia.

Jednostka posiada system umożliwiający ocenę stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia na jednolitych studiach magisterskich kierunku weterynaria, studiach doktoranckich i podyplomowych.

Wewnętrzny System Zapewniania i Doskonalenia Jakości Kształcenia w SGGW w Warszawie ma charakter dualny i składa się z poziomu uczelnianego i wydziałowego. Studenci, doktoranci i słuchacze studiów podyplomowych dysponują kompleksową wiedzą na temat zasad, wg których będą oceniani.

W przypadku jednolitych studiów magisterskich zasady realizacji poszczególnych przedmiotów oraz sposób weryfikacji zakładanych efektów kształcenia są czytelnie opisane w sylabusach przedmiotów obligatoryjnych jak również fakultatywnych, które są dostępne na stronie internetowej Wydziału. Informacje takie są również przekazywane w trakcie

pierwszych zajęć i są zamieszczane na tablicach ogłoszeń w jednostkach wydziałowych. Obowiązujący system zakłada, że zaliczenie wszystkich przedmiotów przewidzianych tokiem studiów powinno zapewnić uzyskanie zakładanych efektów kształcenia. Należy jednak mieć na uwadze fakt, że praktycznie weryfikacja osiągnięcia zakładanych efektów jest trudna, mimo istniejących procedur. Zgodnie z przepisami obowiązującymi w SGGW i na Wydziale za poprawność oceniania odpowiadają w pierwszej kolejności nauczyciele akademicy odpowiedzialni za dany przedmiot. Generalnie system ten nie różni się o tych, które funkcjonują w innych uczelniach. W opinii studentów dobrym sposobem weryfikacji efektów kształcenia praktycznego jest sposób zaliczania praktyk w formie egzaminu ustnego sprawdzającego wiedzę studenta w zakresie czynności wykonywanych przez niego w czasie praktyk i opisanych w Dzienniczku Studenckich Praktyk Wakacyjnych i Staży Klinicznych. Sposób weryfikacji efektów kształcenia opisano w Instrukcji nr 1 do Procedury Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie. W dokumencie tym wskazano na sytuacje, w których zachodzi konieczność dokonania weryfikacji i kto jest za to odpowiedzialny. W opinii interesariuszy zewnętrznych obecnych na spotkaniu z członkami Zespołu Oceniającego PKA i reprezentującymi różne obszary aktywności zawodowej (lekarze wolnej praktyki, pracownicy inspekcji weterynaryjnej, reprezentanci izby lekarsko-weterynaryjnej) przygotowanie absolwentów Wydziału do pracy w zawodzie lekarza weterynarii jest dobre. Potwierdza to również duży odsetek zatrudnienia w zawodzie po ukończeniu studiów.

Wydział posiada również system umożliwiający ocenę stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia na studiach doktoranckich. Zasady realizacji poszczególnych przedmiotów oraz sposób weryfikacji zakładanych efektów kształcenia są opisane w sylabusach przedmiotów. Doktoranci zapytani o dostępność sylabusów poinformowali, że są one dostępne w sekretariatach kierowników studiów doktoranckich oraz na stronie Biura Nauki. Doktoranci obecni na spotkaniu zwrócili uwagę, że nie widzą potrzeby korzystania z sylabusów w związku z faktem, że w ramach realizowanych studiów doktoranckich nie mają oferty zajęć fakultatywnych. Dodali, że sylabusy byłyby im przydatne tylko wtedy, gdyby mieli możliwość wyboru zajęć. Większość z nich nie wiedziała jakie informacje zawarte zostały w sylabusach do zajęć, przez co nie byli w stanie ocenić ich treści. Z informacji uzyskanych od doktorantów w trakcie wizytacji można również stwierdzić, że zasady oceniania przedstawiane są im w trakcie pierwszych zajęć i są konsekwentnie realizowane. Zasady oceny dostosowane są do zakładanych efektów kształcenia.

Doktoranci odbywają praktyki zawodowe w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych lub uczestniczenia w ich prowadzeniu w wymiarze określonym w:

- uchwale nr 63 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2013 roku w sprawie uchwalenia regulaminu stacjonarnych i niestacjonarnych studiów doktoranckich,
- uchwale nr 81 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego z dnia 24 czerwca 2013 roku w sprawie pensum dydaktycznego,
- programach studiów doktoranckich.

Zgodnie z danymi zawartymi w programach studiów doktoranckich liczba godzin dydaktycznych praktyk zawodowych jest zróżnicowana i inna na poszczególnych latach oraz studiach doktoranckich. Doktoranci w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym poinformowali, że prowadzą zajęcia ze studentami lub uczestniczą w ich prowadzeniu w wymiarze 80-90 godzin rocznie. Znaczna część doktorantów rozpoczyna dydaktyczne praktyki zawodowe od uczestnictwa w prowadzeniu zajęć, natomiast na wyższych latach prowadzi już zajęcia samodzielnie.

Efekty kształcenia związane z praktykami zawodowymi w formie prowadzenia zajęć dydaktycznych oraz działalnością organizacyjną na rzecz zakładu/katedry weryfikowane są przez opiekuna naukowego doktoranta oraz kierownika katedry. Zajęcia prowadzone przez doktorantów podlegają również ocenie przez studentów oraz są hospitowane przez nauczycieli akademickich. Wzór ankiety studenckiej stanowi załącznik do uchwały Senatu SGGW nr 2 - 2013/2014 z dnia 23 września 2013 r. Zgodnie z informacją uzyskaną od władz Wydziału protokoły z przeprowadzonych hospitacji zajęć nie są archiwizowane. Doktoranci w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym PKA poinformowali, że większość z nich miało hospitację w trakcie prowadzonych zajęć ze studentami. Po przeprowadzonej hospitacji doktorantom przekazywana jest ocena sposobu prowadzenia przez nich zajęć oraz ewentualne uwagi i zalecenia, które mogłyby usprawnić proces dydaktyczny.

Biorąc pod uwagę powyższe należy pozytywnie ocenić wsparcie doktorantów w prowadzeniu zajęć ze studentami oraz troskę Jednostki o rozwój warsztatu dydaktycznego doktorantów.

Wizytowana jednostka stwarza również doktorantom możliwości prezentowania wyników prowadzonych przez nich badań naukowych na konferencjach krajowych i międzynarodowych, a także w czasopiśmie naukowych o zasięgu międzynarodowym, z listy Journal Citation Reports. Efekty kształcenia związane z prowadzeniem pracy naukowej weryfikowane są przez opiekuna naukowego doktoranta oraz kierownika studiów doktoranckich w formie opinii na podstawie bieżącej pracy oraz sprawozdania z etapu

wykonania pracy doktorskiej. Osiągnięcia doktorantów oceniane są także podczas seminariów doktoranckich oraz corocznej Sesji Sprawozdawczej z Osiągnięć Naukowych Wydziału. Ocenie w szczególności podlegają prezentacje wyników badań naukowych, wygłaszane przez doktorantów. Doktoranci w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym pozytywnie ocenili oferowane możliwości prezentacji wyników prowadzonych badań naukowych. Zdaniem Zespołu Oceniającego PKA jest to dobra i wiarygodna metoda oceny postępów w badaniach związanych z przygotowaniem rozprawy doktorskiej jak również weryfikacji wiedzy w zakresie najnowszych osiągnięć w naukach weterynaryjnych.

O skuteczności funkcjonowania systemu weryfikującego osiągnięcia naukowe doktorantów może świadczyć duża liczba finalizowanych przewodów doktorskich oraz liczba prac naukowych opublikowanych w czasopismach o zasięgu międzynarodowym.

W przypadku studiów podyplomowych/specjalizacyjnych funkcjonuje sprawny system weryfikacji efektów kształcenia nadzorowany przez Komisję ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. W trakcie spotkania członków Zespołu Oceniającego PKA ze słuchaczami studiów podyplomowych uzyskano informację, że są oni szczegółowo informowani na temat programu studiów podyplomowych oraz sposobu weryfikacji zakładanych efektów kształcenia. Ponadto słuchacze potwierdzili wysoką jakość prowadzonych na Wydziale zajęć. Dla wszystkich rodzajów studiów podyplomowych określone są programy studiów, efekty kształcenia oraz sposób ich weryfikacji, w opracowaniu których biorą udział interesariusze zewnętrzni. Zajęcia na studiach podyplomowych prowadzone są przez najlepszych specjalistów z kraju i zapraszanych wykładowców z zagranicy. Każda osoba prowadząca zajęcia podlega ocenie przez słuchaczy w formie anonimowej ankiety po zakończeniu zajęć. Ponadto zajęcia każdej edycji podlegają co najmniej dwukrotnej hospitacji w trakcie toku szkolenia przez Zespół Oceniający, w którego skład wchodzi osoby posiadające uznany dorobek praktyczny w zakresie danej specjalizacji i są reprezentantami/przedstawicielami rynku pracy. Zatem systematycznej oceny stopnia zakładanych efektów kształcenia dokonują wyłącznie interesariusze zewnętrzni. Podstawowym wskaźnikiem uzyskanych kwalifikacji i nabytych uprawnień po skończeniu studiów specjalizacyjnych jest uzyskanie tytułu specjalisty. Stopień osiągnięcia zakładanych celów i efektów kształcenia oceniany jest dwuetapowo, pierwszy raz na podstawie egzaminu końcowego przeprowadzonego na szczeblu Wydziału. Drugi etap również jest egzaminem przed 7 osobową Komisją Specjalizacyjną składającą się z Krajowego Kierownika Specjalizacji, dwóch samodzielnych pracowników z ośrodków spoza Uczelni oraz po jednej osobie reprezentującej Ministra Rolnictwa, Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną i Państwowy Instytut Weterynarii-PIB w

Puławach. Zdanie przez lekarza weterynarii Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego skutkuje uzyskaniem tytułu specjalisty z określonej specjalności weterynaryjnej.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego⁴ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

3.1) Jednostka w wyniku kształcenia na studiach doktoranckich, zapewnia uzyskanie efektów kształcenia właściwych dla obszaru badawczego (nauk weterynaryjnych), którego dotyczą oraz umożliwia uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk weterynaryjnych. Uzyskane efekty kształcenia weryfikowane są na wielu poziomach (egzaminy i zaliczenia przedmiotów przewidzianych programem studiów, hospitacje zajęć dydaktycznych prowadzonych przez doktorantów, coroczna ocena postępów w pracy naukowej, ocena osiągnięć publikacyjnych i aktywności w pozyskiwaniu środków na badania, ocena recenzentów dysertacji i publiczna obrona) zarówno przez interesariuszy wewnętrznych jak i zewnętrznych i stymulują doktorantów do prowadzenia wysokiej jakości badań naukowych w zakresie nauk weterynaryjnych.

Programy studiów doktoranckich powinny być wzbogacone o ofertę zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne i przygotowujące do pracy o charakterze badawczym.

3.2) Jednostka zapewnia efekty kształcenia na studiach podyplomowych (studiach specjalizacyjnych lekarsko-weterynaryjnych) zgodne z wymaganiami organizacji zawodowych i pracodawców, które umożliwiają nabycie dodatkowych uprawnień do wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz nowych umiejętności niezbędnych na rynku pracy.

3.3). Udział interesariuszy zewnętrznych jest identyfikowany w zakresie określania, a także weryfikowania efektów kształcenia zarówno w przypadku studiów podyplomowych/specjalizacyjnych jak i doktoranckich.

Doktoranci nie uczestniczą w procesie określania efektów kształcenia na studiach doktoranckich i nie widzą takiej potrzeby.

3.4) Jednostka stosuje system punktacji ECTS odzwierciedlający nakład pracy doktorantów i słuchaczy studiów specjalizacyjnych.

Jednostka nie prowadzi badań weryfikujących adekwatność nakładu pracy doktorantów do osiągniętych efektów kształcenia oraz nie włączyła doktorantów w proces określania liczby punktów ECTS.

3.5) Jednostka posiada wiarygodny, przejrzysty system umożliwiający ocenę stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia i jest on powszechnie dostępny dla studentów, doktorantów i słuchaczy studiów podyplomowych (specjalizacyjnych)

4. Zasoby kadrowe, materialne i finansowe posiadane przez jednostkę dla realizacji zakładanych celów strategicznych i osiągnięcia efektów kształcenia

- 1) Jednostka zapewnia kadrę stosowną do potrzeb wynikających z prowadzonej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej oraz prowadzi politykę kadrową umożliwiającą rozwój kwalifikacji naukowych i dydaktycznych pracowników,*

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej zatrudnionych jest łącznie 124 nauczycieli akademickich, z czego 18 z tytułem naukowym profesora i 26 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego (zatrudnieni na podstawie mianowania lub umowy o pracę), doktorów jest 80. W procesie dydaktycznym bierze także udział 5 osób ze stopniem naukowym doktora z grupy pracowników inżynieryjno-technicznych. 7 innych nauczycieli akademickich spoza Wydziału prowadzi na podstawie umowy-zlecenia zajęcia dydaktyczne w zakresie przedmiotów podstawowych (biologia, technologie informacyjne), przedmiotów szczegółowych z obszarów produkcji zwierzęcej (agronomia, ochrona środowiska, żywienie zwierząt i paszoznawstwo, podstawy chowu zwierząt, etologia, dobrostan i ochrona zwierząt) oraz w zakresie przedmiotów dodatkowych (język łaciński, język obcy nowożytny, przedmioty humanistyczne) i wychowania fizycznego. Dla 121 nauczycieli akademickich Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy, a 3 jest zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy. Zajęcia dydaktyczne na studiach weterynaryjnych prowadzonych w języku polskim oraz w języku angielskim w formie jednolitych studiów stacjonarnych magisterskich oraz prowadzonych w języku polskim w formie jednolitych niestacjonarnych studiów magisterskich realizuje łącznie 131 nauczycieli reprezentujących zarówno obszar wiedzy nauk weterynaryjnych i nauk rolniczych oraz obszar wiedzy nauk humanistycznych, ścisłych i społecznych. Dziedzinę nauk weterynaryjnych reprezentuje 13 profesorów, 22 doktorów habilitowanych i 76 doktorów nauk weterynaryjnych, a dziedzinę nauk rolniczych 2 doktorów habilitowanych. Natomiast dziedzinę nauk humanistycznych 1 doktor i 14 magistrów, nauk matematycznych 1 doktor i dziedzinę nauk społecznych dwóch doktorów nauk społecznych. Na studiach doktoranckich kadrę naukowo-dydaktyczną stanowi łącznie 36 nauczycieli akademickich, w tym 20 profesorów, 9 doktorów habilitowanych, 4 doktorów i 3 magistrów reprezentujących dziedzinę nauk weterynaryjnych, nauk rolniczych, humanistycznych, matematycznych, medycznych i społecznych. Kadrę studiów doktoranckich stanowią przede wszystkim samodzielni pracownicy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej oraz innych Wydziałów SGGW, wybitni specjaliści o udokumentowanym dorobku naukowym. Nauczyciele zostali dobrani na podstawie analizy ich dorobku naukowego oraz jego zgodności z treściami dyscyplin wykładanych w ramach prowadzonych studiów doktoranckich. Na opiekunów naukowych i promotorów doktorantów proponowani są tylko samodzielni pracownicy. Pracownicy ci najczęściej są kierownikami grantów badawczych, co

skutkuje włączeniem doktorantów do realizacji wiodącej w jednostce tematyki badawczej, jak i finansowym zabezpieczeniem planowanych badań. Celem polityki kadrowej w ramach prowadzonych studiów doktoranckich jest rozwój młodych pracowników naukowo-dydaktycznych oraz zachęcanie najzdolniejszych z nich do uczestnictwa w ogłaszanych konkursach o zatrudnianie w jednostkach Wydziału. Doktoranci odbywają także staże zagraniczne zdobywając doświadczenie naukowe i dydaktyczne poza jednostką macierzystą w ramach Uczelnianego Funduszu Stypendialnego, współpracy naukowej z zagranicą, programu Erasmus i innych. Powyższe zasady postępowania zapewniają stabilność oraz ciągłość kadry, zdolnej do realizacji bieżących zadań badawczych i dydaktycznych.

W kształceniu uczestników studiów podyplomowych bierze udział liczna kadra naukowo-dydaktyczna składająca się ze specjalistów zatrudnionych nie tylko w ocenianej Jednostce, ale również z pozostałych 3 Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej tj wrocławskim, lubelskim oraz olsztyńskim, w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach, Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Wydziałach Lekarskich, Wydziałach Prawa i kancelariach prawnych. Liczną grupę wykładowców na weterynaryjnych studiach specjalizacyjnych stanowią lekarze praktycy. Kadra prowadząca zajęcia teoretyczne jak i praktyczne na weterynaryjnych studiach specjalizacyjnych stanowi łącznie 375 osób, w tym 87 profesorów, 34 doktorów habilitowanych, 157 doktorów, 52 lekarzy weterynarii oraz 7 magistrów. Program studiów specjalizacyjnych jak i efekty kształcenia w postaci tzw. „katalogów umiejętności” zatwierdzane są przez Komisję ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii powoływaną co 4 lata przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej. Odbycie tych studiów umożliwia przystąpienie do egzaminu specjalizacyjnego z 17 różnych specjalności weterynaryjnych. Przebieg studiów podlega ocenie jakości kształcenia, która przeprowadzana jest przez osobę z zewnątrz, członka Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Ocena jakości kształcenia oparta jest o regulamin oceny jakości kształcenia i indywidualną ocenę przez słuchaczy wykładowców prowadzących zajęcia. Ocena wykładowców jest prowadzona na bieżąco w czasie każdego zjazdu. Ocena przebiegu studiów prowadzona jest dwukrotnie podczas przebiegu studiów na podstawie przeprowadzanej hospitacji. Na koniec studiów słuchacze studiów specjalizacyjnych dokonują anonimowej oceny działalności kierownika danego studiów specjalizacyjnego oraz programu studiów.

Podsumowując, należy stwierdzić, że struktura kwalifikacji nauczycieli akademickich zaangażowanych w proces dydaktyczny na ocenianym kierunku jak i liczba nauczycieli jest adekwatna do liczby uczestników i umożliwia w pełni osiągnięcie zakładanych zarówno

ogólnych jak i szczegółowych efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych po zakończeniu kształcenia.

Wszyscy nauczyciele akademicy spełniają określone przepisami prawa wymagania, posiadają odpowiednie kwalifikacje naukowe i dorobek naukowy w reprezentowanym obszarze wiedzy oraz doświadczenie zawodowe. Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych.

Kadra prowadząca proces kształcenia jest na ogół ustabilizowana i utrzymuje się na zbliżonym poziomie, co uwarunkowane jest z jednej strony obowiązującym standardem nauczania, z drugiej zaś strony zbliżoną liczbą studentów w poszczególnych latach. Częstotliwość zmian w składzie osobowym wynika jedynie z ruchów kadrowych spowodowanych uzyskiwaniem stopni naukowych lub tytułu naukowego bądź przechodzeniem nauczycieli akademickich na emeryturę.

Obsada zajęć dydaktycznych z poszczególnych przedmiotów jest prawidłowa, a obszary nauki, dziedziny bądź dyscypliny naukowe reprezentowane przez poszczególnych nauczycieli akademickich są zgodne ze szczegółowymi efektami kształcenia dla poszczególnych przedmiotów przedstawionymi w opisach modułów kształcenia/przedmiotów (sylabusach). Jedynie w dwóch przypadkach zauważa się lukę pokoleniową, a mianowicie w Zakładzie Parazytologii i Chorób Inwazyjnych oraz Zakładzie Farmakologii i Toksykologii, w których w wyniku zaistniałych, z różnych przyczyn, zmian w strukturze zatrudnienia nie ma obecnie samodzielnego pracownika naukowego. Zajęcia dydaktyczne z tych przedmiotów są prowadzone przez adiunktów z długoletnim stażem i nadzorowane przez kierownika Katedry, w skład której wchodzi wymienione zakłady, zaś kształcenie studentów przebiega w sposób właściwy, zgodny z założonymi w opisie modułów szczegółowymi efektami kształcenia dla tych przedmiotów.

Wydział zwraca dużą uwagę na sposób doboru kadry naukowo - dydaktycznej. Polityka w zakresie doboru i doskonalenia kadry sprowadza się przede wszystkim do zatrudniania najlepszych absolwentów studiów doktoranckich po uzyskaniu przez nich stopnia doktora nauk weterynaryjnych w obszarze nauk podstawowych, przedklinicznych, klinicznych oraz higieny żywności i weterynaryjnej ochrony zdrowia publicznego. Zgodnie z obowiązującym w SGGW Statutem zatrudnienie nauczyciela akademickiego po raz pierwszy na dane stanowisko w Uczelni następuje w drodze konkursu otwartego, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku profesora wizytującego. Decyzję o rodzaju konkursu podejmuje każdorazowo rektor. Zgodnie z regulaminem postępowania konkursowego dziekan powołuje komisję

konkursową, a kandydat wyłoniony w drodze konkursu zostaje następnie zaopiniowany przez Radę Wydziału. Podstawowymi kryteriami doboru kadry naukowo – dydaktycznej jest przede wszystkim aktywność naukowa kandydata, a głównie oryginalne prace twórcze, odbycie zagranicznego stażu naukowego w wymiarze minimum 1 semestru, a przy stanowiskach profesorskich także opieka naukowa nad doktorantami, kierowanie projektami badawczymi, doświadczenie praktyczne i zawodowe oraz aktywność organizacyjna.

Najliczniejszą grupę wśród nauczycieli akademickich zaangażowanych bezpośrednio w działalność naukowo – dydaktyczną stanowią adiunkci, którzy będą w przyszłości tworzyć samodzielną kadrę naukowo-dydaktyczną Wydziału. Kandydaci na stanowiska adiunktów wywodzą się przede wszystkim z prowadzonych na Wydziale studiów doktoranckich, następnie z pracowników naukowo – dydaktycznych, którzy uzyskali stopień doktora jako pracownicy uczelni i nieliczni z innych ośrodków naukowych. Wszyscy młodzi pracownicy mają stworzone różnorodne możliwości szybkiego rozwoju naukowego poprzez udział w projektach badawczych finansowanych z dotacji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (granty naukowe), stypendia naukowe przyznawane asystentom lub adiunktom przygotowującym prace doktorskie lub habilitacyjne, wyjazdy już podczas studiów doktoranckich lub tuż po ich ukończeniu do renomowanych ośrodków naukowych lub klinicznych na staże naukowe krajowe i zagraniczne, urlopy naukowe.

Przyjęty system wspierania rozwoju kadry naukowo – dydaktycznej pozwala na utrzymanie wysokiego poziomu badań naukowych prowadzonych w jednostce i uzyskiwanie przez pracowników stopni i tytułów naukowych. Niski poziom przyznawanej dotacji na działalność statutową z MNiSW i obowiązujący obecnie system oceny wyzwolił wśród pracowników dużą aktywność i determinację w staraniach o pozyskiwanie grantów, co zaowocowało uzyskaniem w latach 2009 – 2014 znaczącego finansowania ze źródeł zewnętrznych (Narodowe Centrum Nauki i Narodowe Centrum Badań i Rozwoju).

W SGGW obowiązuje system oceny pracowników naukowo- dydaktycznych. Całokształt kompetencji nauczyciela akademickiego jest oceniany przez Komisję ds. Oceny Nauczycieli Akademickich (Wydziałową i Uczelnianą) według harmonogramu zgodnego z obowiązującą Ustawą o szkolnictwie wyższym. Procedury wewnętrzne do przeprowadzenia ostatniej oceny nauczycieli akademickich w roku 2012 zostały określone przez:

- Zarządzenie Nr 17 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 1 marca 2013 r. w sprawie zarządzenia okresowej oceny nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie za okres 2009 – 2012,

- Uchwałę nr 54 - 2012/2013 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 25 lutego 2013 roku w sprawie Regulaminu oceny nauczyciela akademickiego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
- Załącznik do Uchwały nr 54 - 2012/2013 Senatu SGGW z dnia 25 lutego 2013 roku: Regulamin oceny nauczyciela akademickiego,
- Załącznik nr 1 do Regulaminu oceny nauczyciela akademickiego wprowadzonego Uchwałą Senatu SGGW nr 54 z dnia 25 lutego 2013 roku: Ankieta oceny nauczyciela akademickiego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej nie posiada opracowanych własnych kryteriów oceny nauczycieli akademickich i przeprowadza ocenę nauczycieli Wydziału na podstawie ogólnej Uchwały Senatu SGGW w Warszawie. Zgodnie z obowiązującymi procedurami Rada Wydziału powołała stosowną uchwałę (Protokół nr 8 2012/2013 z dnia 20 marca 2013 r.) Wydziałową Komisję ds. Oceny Nauczycieli Akademickich na okres kadencji 2009-2012. W jej skład weszli przedstawiciele wszystkich grup pracowniczych Wydziału, związków zawodowych i studentów. Działalność naukowa, dydaktyczna oraz organizacyjna kadry Wydziału podlega aktualnie ocenie co 2 lata, z wyjątkiem tytułarnych profesorów zatrudnionych na podstawie mianowania, którzy podlegają ocenie co 4 lata. Ocena kadry odbywa się na podstawie ankiet zatwierdzonych przez Senat. Przyjęty system oceny pracowników naukowo-dydaktycznych preferuje obecnie przede wszystkim ich aktywność naukową, natomiast pozostałe obszary działalności pracownika naukowo – dydaktycznego, wynikające z ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym traktowane są w sposób marginalny.

Jednocześnie Prodziekan ds. Dydaktyki oraz Prodziekan ds. Studiów Obcojęzycznych we współpracy z Komisją ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia oraz Pełnomocnikiem ds. Jakości Kształcenia analizują formę i wyniki zaliczeń przedmiotów przeprowadzonych w trakcie roku. W szczególności oceniany jest stopień osiągnięcia efektów kształcenia założonych dla danego przedmiotu oraz poprawność ich weryfikacji.

W przypadku stwierdzenia problemów z osiągnięciem części założonych efektów kształcenia lub niepoprawności ich weryfikacji Prodziekan ds. Dydaktyki informuje o tym na piśmie prowadzącego przedmiot. Jeśli sytuacja powtórzy się w kolejnym roku akademickim lub w przypadkach uznanych za krytyczne wszczyna działania kontrolne przewidziane w Instrukcji do Procedury Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie mające na celu podniesienie jakości kształcenia

w ramach danego przedmiotu. Wnioski z przeprowadzonej kontroli przekazywane są prowadzącemu przedmiot oraz Dziekanowi Wydziału.

Prowadzenie wykładów powierza się nauczycielom akademickim z tytułem profesora lub stopniem doktora habilitowanego, a także pozytywnie zaopiniowanym przez Radę Wydziału nauczycielom akademickim ze stopniem doktora. Ćwiczenia prowadzone są przez wszystkich nauczycieli akademickich, także z udziałem doktorantów. Po akceptacji przez Radę Wydziału prowadzenie zajęć praktycznych (lub ich części) powierza się również przedstawicielom interesariuszy zewnętrznych - lekarzom weterynarii prowadzącym kliniki zwierząt towarzyszących lub zwierząt gospodarskich. Pracownicy naukowo-dydaktyczni biorą również aktywny udział w działalności usługowej klinik oraz specjalistycznych pracowni naukowych i laboratoriów diagnostycznych.

Wydział prowadząc otwartą politykę kadrową, nie stwarza żadnych przeszkód do zatrudnienia obcokrajowców, ale w rzeczywistości na Wydziale pracuje tylko 3 pracowników pochodzenia zagranicznego. Wszyscy trzej są w Polsce od wielu lat i uzyskali polskie obywatelstwo. Czynnikiem ułatwiającym umiędzynarodowienie pracy na wydziale jest fundusz rektorski do zapraszania profesorów wizytujących, który dotyczy całej Uczelni. Wydział korzysta z niego w proporcjonalnym stosunku.

2) jednostka dysponuje odpowiednią infrastrukturą dydaktyczną dostosowaną do specyfiki oferowanych studiów, zapewniającą osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia,

Wydział dysponuje odpowiednią bazą lokalową zaspokajającą potrzeby dydaktyczne zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym, z wyposażeniem niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

Zasady gospodarki mieniem SGGW określa Statut SGGW w Warszawie § 100 i § 101. Zgodnie z tymi zapisami Rektor wyznaczył zakres tej odpowiedzialności Dziekanowi Wydziału, zaś Dziekan kierownikom jednostek organizacyjnych w dokumencie Zakres obowiązków. Tryb postępowania odnoszący się do majątku SGGW określa Zarządzenie Nr 133/2012 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2012 r. i zmieniające Zarządzenie nr 17/2011 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie ewidencji i amortyzacji składników majątku uznanych za środki trwałe oraz wartości materialne i prawne. W budynkach pozostających w zarządzie poszczególnych Wydziałów SGGW znajdują się sale wykładowe i seminaryjne. Część z tych pomieszczeń zarejestrowana jest w centralnym

Systemie Rejestracji Sal SGGW. Po wprowadzeniu rezerwacji zgodnie z życzeniem prowadzących zajęcia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej – sale te w godzinach niezarezerwowanych udostępniane są innym jednostkom SGGW. Wszystkie sale wykładowe wyposażone są w sprzęt audiowizualny, umożliwiający prowadzenie wykładów z wykorzystaniem prezentacji komputerowych, pokazów filmów, przekazów tekstowych. Sprzęt ten jest pod stałą kontrolą Działu Aparatury Naukowo-Dydaktycznej. Pozostałe pomieszczenia seminaryjne, specjalistyczne laboratoria, ambulatoria, prosektoria itp. przeznaczone dla dydaktyki oraz ich wyposażenie przypisane są poszczególnym jednostkom Wydziału, a koszty ich eksploatacji są dzielone proporcjonalnie. Za stan techniczny pomieszczeń dydaktycznych odpowiedzialny jest: Kierownik Działu Gospodarczego, dziekan, kierownicy jednostek organizacyjnych oraz opiekunowie poszczególnych sal i pracowni wyznaczeni przez kierowników jednostek. W miarę możliwości finansowych SGGW unowocześnia wyposażenie sal dydaktycznych. Zasoby Wydziału wykorzystywane w procesie dydaktycznym opisano w pkt. 5.4 Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. Wydział prowadzi szczegółową kontrolę zasobów materialnych, w tym infrastruktury dydaktycznej i naukowej. Okresowo przeprowadzana jest inwentaryzacja szczegółowa lub częściowa. Kierownicy jednostek organizacyjnych są zobowiązani do stałej kontroli infrastruktury dydaktycznej i sporządzania raportów. Na podstawie ich raportów formułuje się na Wydziale plan remontów posiadanych zasobów. Plan ten przekładany jest Władzom Uczelni do zatwierdzenia przez Senat. Kierownicy jednostek są zobowiązani do dbałości o stan techniczny oraz prawidłowe użytkowanie infrastruktury naukowej. Jej unowocześnienie leży w gestii kierowników. Uzależnione jest to głównie od posiadanych środków własnych lub pozyskanych z zewnątrz. Studenci i nauczyciele akademicy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej korzystają z Biblioteki Głównej SGGW, a także Biblioteki Wydziałowej. Biblioteka Główna posiada obecnie ponad 500 tysięcy woluminów - książek, czasopism oraz zbiorów specjalnych. Duża część zbiorów - około 40 tysięcy książek oraz bieżące roczniki czasopism znajdują się w wolnym dostępie. Biblioteka jest skomputeryzowana i dla czytelników przeznaczonych jest 55 stanowisk w celu przeszukiwania katalogowych baz komputerowych, zagranicznych i polskich bibliograficznych baz danych, dotyczących nauk biologicznych, rolniczych, żywieniowych, biotechnologii, ekologii itp. oraz zasobów internetowych. Czytelnie, informatorium, sala katalogowa, wypożyczalnia podręczników wyposażone są w nowoczesny sprzęt komputerowy i kserograficzny, który ułatwia korzystanie ze zbiorów bibliotecznych i baz bibliograficznych.

Biblioteka Wydziałowa posiada ok. 7 000 woluminów; w tym: 2 665 tytułów książek i podręczników, 2 207 woluminów czasopism naukowych i 832 woluminów specjalnych. Zasoby książkowe są stale analizowane i oceniane oraz wzbogacane, szczególnie w aktualne i polecane podręczniki akademickie w języku polskim i angielskim. Biblioteka ma połączenie z Internetem i wyposażona jest w 11 stanowisk komputerowych oraz 2 kopiujące.

W wyniku współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, wszystkie praktyki studenckie (hodowlane, kliniczne, w inspekcji weterynaryjnej) prowadzone są z pełnym wykorzystaniem pracodawców. Przykładem mogą być: Ośrodek Hodowli Zarodowej Garzyn, Stacja Hodowli roślin DANKO w Szelejewie, Stadnina Koni Golejewko, Zootechniczny Zakład Doświadczalny, Inst. Zootechniki, Pawłowice, Ośrodek Hodowli Zarodowej Długie Stare, Park Dzikich Zwierząt w Kadzidłowie, Ogród Zoologiczny w Poznaniu, Schroniskom dla Bezdomnych Zwierząt, Warszawa Paluch, Centrum Weterynaryjne Laski, i inne).

Innym przykładem jest wykorzystanie infrastruktury pracodawców w celu przeprowadzenia zajęć ze studentami (np. współpraca z Państwowym Instytutem Weterynarii w Puławach).

Kolejnym przejawem współpracy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z interesariuszami zewnętrznymi są staże nauczycieli akademickich realizowane w firmach i instytucjach podnoszące, w szczególności kompetencje nauczycieli bezpośrednio związane z pracą zawodową. Przykładami mogą być:

- Program operacyjny Kapitał ludzki – działanie VIII 8.2.1. KLS Partners: Staże dla pracowników naukowych na Mazowszu – POKL.08.02.01-14-005/12. Zadanie badawcze: Zbilansowana receptura pokarmu dla wybranych zwierząt towarzyszących z wykorzystaniem różnych owadów karmowych. Realizacja WOLFIK.COM,
- AGRO-DANMIS GRAMOWSCY sp.j., Bukowiec 34 64-834 Wyszyny (największe stado kóz w Polsce i największy w Polsce producent serów kozich) – stałe krótkoterminowe staże pracowników
- Gospodarstwo Jarosław Sz wajkowski Różnowo 1 86-200 Różnowo (jedno z większych stad kóz w Polsce) – stałe krótkoterminowe staże pracowników

Wydział wykorzystuje w celu realizacji procesu dydaktycznego nie tylko swoje zasoby, lecz również organizuje zajęcia dydaktyczne dla studentów w instytucjach i firmach pracodawców, dając w ten sposób możliwość zapoznania się z warunkami praktycznie funkcjonującymi. Dodatkowo wymiarem zbliżenia do realiów rynkowych jest dbałość

o podnoszenie kompetencji nauczycieli akademickich poprzez staże odbywane w firmach i instytucjach pracodawców.

3) polityka finansowa jednostki zapewnia stabilność jej rozwoju.

Procedury dotyczące polityki finansowej określone zostały w Uchwale nr 68 -2012/2013 Senatu SGGW w Warszawie z dnia 27 maja 2013 roku w sprawie zasad gospodarki finansowej od roku 2013 w SGGW w Warszawie. Procedury stosowane na Wydziale są spójne i zgodne z wymienioną Uchwałą. Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW sprawnie funkcjonuje system konkursowy podziału dotacji otrzymywanej corocznie z MNiSW na działalność statutową. Otrzymana dotacja podmiotowa na działalność statutową jest następnie dzielona na poszczególne jednostki, a wysokość dotacji uzależniona jest głównie od oceny merytorycznej realizowanych zadań badawczych dokonywanej przez Komisję ds. Finansowych, Gospodarczych i Rozwoju Kadr oraz od pozycji uzyskanej w wewnątrz wydziałowym rankingu. Ranking opiera się głównie na ocenie aktywności naukowej zespołu pracującego w jednostce (publikacje, granty, organizacja konferencji naukowych). Inną formą wsparcia finansowego jest dotacja celowa (tzw. granty wewnętrzne) na zadania badawcze realizowane przez młodych pracowników oraz słuchaczy studiów doktoranckich. Z otrzymanej dotacji tworzony jest fundusz rezerwowy z którego dodatkowo dofinansowywany jest udział młodej kadry w konferencjach i stażach naukowych, publikacje naukowe, zakup materiałów, sprzętu i aparatury niezbędnej do realizacji zadań badawczych. Finansowanie działalności dydaktycznej Wydziału pokrywane jest głównie z dochodów własnych pozyskiwanych z kształcenia na kierunku weterynaria w języku angielskim studentów obcokrajowców.

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego ⁴ W PEŁNI

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

4.1) Struktura kwalifikacji osób prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunku „weterynaria” jak również ich liczba umożliwiają w pełni osiągnięcie zakładanych celów i efektów kształcenia. Prowadzona polityka kadrowa jest spójna z założeniami rozwoju ocenianego kierunku studiów odnośnie procedur oraz kryteriów doboru i weryfikacji kadry dydaktycznej. System wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej zapewnia warunki zarówno do rozwoju naukowego jak i umiejętności dydaktycznych

poprzez liczne staże naukowe, stypendia oraz wymianę z innymi uczelniami i jednostkami naukowo-badawczymi w kraju i za granicą.

4.2) Baza dydaktyczna Wydziału służąca do realizacji procesu kształcenia na kierunku „weterynaria” jest w pełni dostosowana do możliwości osiągnięcia deklarowanych celów kształcenia przedstawionych w raporcie samooceny, w szczególności zapewnia studentom dostęp do infrastruktury niezbędnej z uwagi na specyfikę ocenianego kierunku studiów, a przede wszystkim do sal wykładowych, klinik, pracowni i laboratoriów specjalistycznych i ich wyposażenia, umożliwia także dostęp do komputerów, internetu, specjalistycznego oprogramowania, specjalistycznych baz danych i księgozbioru.

4.3) Polityka finansowa jednostki zapewnia realizację jej celów strategicznych oraz osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia i dalszą stabilność rozwoju.

W wyniku wprowadzenia w bieżącym roku akademickim Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia została uwzględniona w polityce finansowej jednostki konieczność realizacji zadań projakościowych. Mimo ograniczeń zewnętrznych wynikających z niedostatecznego finansowania działalności szkół wyższych oraz znacznej konkurencji w zdobywaniu środków na badania naukowe Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW dzięki umiejętnie prowadzonej polityce finansowej zapewnia w pełni finansowanie działalności dydaktycznej i naukowej, co gwarantuje dalszy rozwój jednostki w założonej strategii rozwoju Wydziału w latach 2012-2020.

5. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę

Jednostka prowadzi badania naukowe w obszarach , dziedzinach i dyscyplinach naukowych związanych z oferowanymi studiami, a wyniki tych badań oraz najnowsze osiągnięcia nauki w danym obszarze wykorzystuje w procesie kształcenia. Jednostka stwarza doktorantom warunki do prowadzenia samodzielnych badań naukowych, a studentom umożliwia udział w badaniach przez nią prowadzonych.

Badania naukowe prowadzone na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie można podzielić na dwie grupy. Pierwsza obejmuje badania z zakresu nauk podstawowych i przedklinicznych, natomiast druga to badania wchodzące w zakres nauk klinicznych. Badania z zakresu nauk podstawowych i przedklinicznych obejmują: morfologię ssaków i ptaków

domowych oraz dziko żyjących, profile transkryptomiczne w stanach fizjologicznych i patologicznych, wykorzystanie nanotechnologii w onkologii weterynaryjnej, regulację wzrostu, rozwoju i funkcji narządów w ontogenezie, bioaktywne czynniki pokarmowe i ich wpływ na metabolizm i zdrowotność, mechanizmy patogenności oraz właściwości wybranych bakterii powodujących zakażenia u zwierząt, ocenę lekowrażliwości szczepów *E. coli* występujących u psów i kotów, rolę dendrytycznych epidermalnych limfocytów T i interferonów typu III w zakażeniu wirusem ektromelii, modulujący wpływ zakażenia ortopokswirusem ektromelii na wytwarzanie cytokin prozapalnych przez makrofagi RAW 264.7, charakterystyka komórek NK i limfocytów T $\gamma\delta$ u przeżuwaczy, rolę keratynocytów w zakażeniu wirusem ektromelii, rolę apoptozy w patogenezie zmian błony śluzowej obserwowanych w zakażeniu HSV-2 na modelu myszy C57BL, wpływ zakażenia końskim herpeswirusem typu 1 (EHV-1) na struktury szkieletu komórkowego i apoptozę *in vitro*, wpływ zakażenia końskim herpeswirusem typu 1 (EHV-1) na ekspresję wybranych cytokin w mysich neuronach hodowanych *in vitro*, wpływ zakażenia końskim herpeswirusem typu 1 (EHV-1) na cytoszkielet mysich neuronów – badania modelowe *in vitro*, ocenę odpowiedzi komórek NK bydła na stymulację antygenem wirusowym, izolację i różnicowanie grzybów z rodzaju *Malassezia* z materiałów klinicznych pochodzących od zwierząt, zakażenia grzybami z rodzaju *Candida* u zwierząt, wpływ warunków przechowywania fragmentów żwacza i dwunastnicy, pobranych od bydła zabijanego w rzeźni, na aktywność motoryczną spontaniczną i stymulowaną w warunkach *in vitro*, badanie ekspresji genów związanych z metabolizmem leków i ksenobiotyków u zwierząt produkcyjnych, ocenę wpływu kwasu mykofenolowego na układ odpornościowy psów, wpływ glifosatu i preparatu Randup na organizmy wodne w warunkach *in vitro*, oddziaływanie substancji pochodzenia roślinnego na izolowane hepatocyty i wycinki przewodu pokarmowego bydła, ocenę przepływów krwi przez nerki, patologię wybranych chorób zakaźnych i niezakaźnych zwierząt ze szczególnym uwzględnieniem chorób nowotworowych, bezpieczeństwo żywności pochodzenia zwierzęcego i podstawy prawne działalności weterynaryjnej. Druga grupa prowadzonych badań to badania z zakresu nauk klinicznych. Obejmują one: badania nad zaburzeniami funkcji narządów rozrodczych i gruczołu mlekowego u suk i kotek, diagnostykę i terapię zaburzeń funkcji narządów rozrodczych i gruczołu mlekowego u zwierząt, wykorzystywanie najnowszych metod w diagnostyce i terapii chorób wewnętrznych zwierząt, monitorowanie stanu zdrowia stada zwierząt, ocenę stanu zdrowia populacji terierów szkockich w Polsce, badanie endoskopowe dolnych dróg moczowych u psów, samców z chorobami gruczołu krokowego, możliwości wykorzystania badania gazometrycznego krwi w ocenie

prognozowania przeżywalności u psów w stanie bezpośredniego zagrożenia życia, diagnostykę zaburzeń czynnościowych towarzyszących wysiłkowi u zwierząt, status metaboliczny organizmu kota poddanego długotrwałemu znieczuleniu farmakologicznemu (śpiączka farmakologiczna), badania nad zmianami ukształtowania kości miednicy i rozwoju dysplazji stawów biodrowych, ocenę szpary międzykręgowej L7-S u psów w badaniu CT, określenie zmienności miary kąta nachylenia dogrzebietowego brzegu panewki w ocenie radiologicznej, ocenę przydatności transpozycji mięśnia odbytniczo ogonowego (*m. rectococcygeus*) w rekonstrukcji zwieracza odbytu u psów, znaczenie *Porphyromonas spp.* w tworzeniu płytki nazębnej poddziąsłowej u psów – model biofilmu *in vitro*, ocenę wartości wskaźników nerkowych u psów zarażonych pierwotniakami *Babesia canis*, określenie roli reszt cukrowych antygenów pasożytniczej glisty *Toxocara canis* w oddziaływaniu z komórkami układu immunologicznego żywiciela, porównanie parazytofauny dwóch gatunków kun – kuny leśnej (*Martes martes*) i kuny domowej (*Martes foina*) na terenie Polski centralnej i północno wschodniej, epidemiologię chorób zakaźnych zwierząt w Polsce, rozpoznawanie, występowanie i zwalczanie chorób zakaźnych dużych zwierząt, diagnostykę, patologię i profilaktykę wybranych chorób ptaków, patologię i diagnostykę wybranych chorób zakaźnych i niezakaźnych zwierząt egzotycznych, laboratoryjnych, nieudomowionych i ryb oraz patologię i diagnostykę wybranych chorób pszczoły miodnej.

Analiza prowadzonych przez Wydział badań naukowych pozwala na stwierdzenie, że działalność naukową i dydaktyczną charakteryzuje duża spójność. Wymieniona tematyka badawcza w pełni odzwierciedla się w prowadzonym przez Wydział procesie dydaktycznym realizowanym zarówno na jednostopniowych studiach magisterskich kierunek weterynaria, jak również studiach doktoranckich jak i studiach specjalizacyjnych przeznaczonych dla lekarzy weterynarii, co najbardziej widoczne jest w tematyce rozpraw doktorskich a także w problematyce wykładanych obligatoryjnych i fakultatywnych przedmiotów akademickich.

Wymiernym efektem działalności naukowo-badawczej pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału są publikacje naukowe opublikowane w renomowanych czasopismach wyróżnionych w *Journal Citation Report* (JCR) i znajdujących się na liście A w wykazie czasopism punktowanych MNiSW. Zarówno poziom wykonanych prac jak i ich liczba pozwoliły Wydziałowi na podstawie wyników przeprowadzonej oceny parametrycznej jednostki obejmującej lata 2009-2012 przyznać kategorię A. W 2013 pracownicy oraz doktoranci Wydziału opublikowali realizowane w czasopismach z *Journal Citation Reports* na łączną sumę 3250 punktów MNiSW, co tym samym świadczy o bardzo wysokiej pozycji naukowej ocenianej Jednostki.

Prowadzone na Wydziale badania naukowe finansowane są z dotacji przyznawanej corocznie przez MNiSW na badania statutowe oraz z pozyskiwanych corocznie i finansowanych przez NCN i NCBiR grantów. Od roku 2011 finansowanie badań odbywa się także poprzez projekty badawcze dla osób rozpoczynających karierę naukową, nie posiadających stopnia doktora przyznawane przez Narodowe Centrum Nauki w wyniku ogłoszonego konkursu. Prowadzone badania są ściśle powiązane z kształceniem studentów na kierunku weterynaria oraz doktorantów, którzy po obronie swoich prac doktorskich uzyskują stopień doktora nauk weterynaryjnych. Zarówno tematyka jak i zakres prowadzonych badań jest skorelowany z efektami kształcenia zawartymi w opisach modułów/ przedmiotów obligatoryjnych oraz fakultatywnych (sylabusach). Otrzymane wyniki badań naukowych przyczyniły się w wielu przypadkach do opracowania nowych przedmiotów fakultatywnych, stale poszerzających bogatą ofertę przedmiotów przedstawionych studentom do wyboru w poszczególnych latach studiów bądź semestrach. Ponadto istniejące na Wydziale specjalistyczne laboratoria naukowe oraz pracownie kliniczno-diagnostyczne wyposażone nierzadko w unikalną i nowoczesną aparaturę naukowo-badawczą pozwalają nie tylko na wykonywanie badań naukowych, ale również wykorzystywane są do zajęć dydaktycznych i pozwalają studentom poznać nowoczesnych technik badawczych oraz najnowszych metod diagnostycznych stosowanych w rozpoznawaniu chorób inwazyjnych i nieinwazyjnych występujących u poszczególnych gatunków zwierząt domowych a także zwierząt dzikożyjących.

Studenci Wydziału Medycyny Weterynaryjnej mogą rozwijać swoje zainteresowania naukowe w ramach poszczególnych sekcji Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych. W celu wsparcia działalności Koła, Dziekan powołuje Opiekuna Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych (Załącznik nr 10 do Zarządzenia nr 2 Dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 2 listopada 2013 r. w sprawie: powołania pełnomocników dziekana oraz opiekuna Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych na okres kadencji 2012-2016). Głównym zadaniem Opiekuna Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych jest rozwijanie i upowszechnianie idei naukowego poznania wśród studentów oraz włączanie nauczycieli akademickich do jej realizacji. Badania naukowe studenci wykonują pod bezpośrednią opieką nauczycieli akademickich. Zakres tych badań jest bardzo różnorodny. Szczegółowy temat jest wynikiem propozycji nauczyciela akademickiego lub inicjatywą studenta. Studenci działający w ramach poszczególnych Sekcji prezentują swoje osiągnięcia naukowe na różnych przeglądach dorobku studenckich kół naukowych, a także konferencjach oraz kongresach krajowych i zagranicznych. Wielokrotnie otrzymali nagrody i wyróżnienia. Działalność koła odbywa się głównie w sekcjach tematycznych, które powoływane są przez zainteresowaną

grupę członków koła. W roku akademickim 2013/2014 działało 8 sekcji, w pracach których brało udział 97 studentów kierunku weterynaria. Sekcje zorganizowały 16 wyjazdów terenowych, seminariów i wykładów tematycznych i prowadziły prace badawcze w zakresie 32 tematów. W ramach działalności Koła zorganizowano także praktyki w Zakładzie Chorób Świń Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach i firmie WetCom w Olsztynie. Członkowie Koła biorą corocznie aktywny udział w przeglądach dorobku kół naukowych oraz seminariach i konferencjach w Polsce i zagranicą. W roku akademickim 2013/2014 prace członków Koła były prezentowane na Przeglądzie Kół Naukowych SGGW, Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych w Olsztynie, Międzynarodowej Konferencji Kół Naukowych we Wrocławiu, Międzynarodowej Konferencji Kół Naukowych w Lublinie, Międzynarodowym Seminarium Kół Naukowych w Krakowie, konferencji ELLS we Wiedniu oraz uczestniczyły w Ogólnopolskim Konkursie Studenckich Kół Naukowych Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych. Efektem tych działań były uzyskane nagrody i wyróżnienia. Działalność koła finansowana jest ze środków Uczelnianych, wspierana przez środki Wydziałowe, ale studenci często sami uzyskują pomoc finansową od podmiotów społeczno-gospodarczych (firmy farmaceutyczne, hurtownie weterynaryjne, kliniki weterynaryjne). Studenci wizytowanego kierunku publikują własne prace naukowe. Przykładowe, przedstawione przez Jednostkę publikacje dotyczyły chorób płuc zwierząt, wpływu stresu na tresurę czy charakterystyki rozrodu ras. Studenci publikują również w języku angielskim. Z informacji przedstawionych przez jednostkę wynika, że studenci mają bardzo duże możliwości w zakresie publikacji (w roku 2013/2014 zostało opublikowanych osiem oryginalnych prac twórczych, których współautorami byli studenci kierunku weterynaria).

Osoby wykazujące zamiłowanie do pracy naukowej mogą podjąć studia doktoranckie. Przy Wydziale Medycyny Weterynaryjnej funkcjonują trzy stacjonarne studia doktoranckie:

1/ weterynaryjne nauki kliniczne, 2/ biologiczne podstawy regulacji wzrostu zwierząt i utrzymania ich zdrowia, 3/ ksenobiotyki oraz biologia czynników zakaźnych i inwazyjnych. Kandydat na studia doktoranckie musi mieć sprecyzowane zainteresowania naukowe zgodne z problematyką jednostki, w której planuje realizować temat przyszłej pracy doktorskiej. Ze strony Wydziału otrzymuje wsparcie w postaci: aparatury i odczynników niezbędnych do wykonania badań, dostępu do literatury i baz czasopism naukowych, pomocy merytorycznej i finansowej w publikowaniu wyników. Składając dokumentację związaną z egzaminem na studia kandydat wskazuje w niej opiekuna naukowego swoich badań. Do obowiązków opiekuna należy oprócz pisemnego oświadczenia o wyrażeniu zgody i wydania opinii na

temat innowacyjności proponowanych badań, wskazanie także źródła finansowania. Uczestnicy studiów doktoranckich realizują również samodzielne badania naukowe poza jednostką, głównie u interesariuszy zewnętrznych stanowiących otoczenie społeczno-gospodarcze ściśle współpracujące z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie.

Utworzenie na Wydziale specjalistycznych laboratoriów naukowych oraz Weterynaryjnego Centrum Badawczego w Wolicy i pracowni klinicznych stało się bardzo korzystnym posunięciem, które umożliwiło nie tylko prowadzenie badań przez wszystkich pracowników naukowo-dydaktycznych zatrudnionych na Wydziale, ale także okazało się bardzo korzystne dla rozwoju naukowego wielu nauczycieli akademickich, a także uczestników studiów doktoranckich. Wyposażenie laboratoriów w wysoce specjalistyczną i często unikatową aparaturę naukową i diagnostyczną umożliwiło realizację badań na wysokim poziomie z zastosowaniem wiarygodnych i nowoczesnych technik i metod badawczych przez każdego pracownika i zapobiegło dublowaniu zakupów niekiedy bardzo kosztownej aparatury naukowej. Studentom zaś pozwoliło na poznanie nowoczesnej metodyki badań na poziomie komórkowym w czasie zajęć z przedmiotów realizowanych w zakresie nauk podstawowych.

Specjaliści zagraniczni biorą również udział w badaniach naukowych prowadzonych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej a pracownicy Wydziału uczestniczą w międzynarodowych projektach badawczych. Wieloletnia współpraca naukowa rozwijana jest m. in. z amerykańskim Uniwersytetem Tennessee w Knoxville, instytutem INRA w St. Gilles we Francji i z Uniwersytetem Hebrajskim w Jerozolimie. Pracownicy Wydziału współpracują ostatnio najczęściej z partnerami naukowymi we Francji, w Danii i na Ukrainie. Kontakty zagraniczne znacznie ułatwia uczelniany system telekonferencji, z którego pracownicy Wydziału mogą korzystać, a który znacznie obniża ich koszty.

Z projektów międzynarodowych Wydział angażuje się w badania realizowane w ramach 7 Programu Ramowego Unii Europejskiej, konkretnie w projekcie Prohealth nr 613574 (okres realizacji 2014-2018) „Zrównoważona intensywna produkcja trzody chlewnej i drobiu.”, którego koordynatorem jest profesor zatrudniony na ocenianym Wydziale.

Ważnym składnikiem wymiany najnowszych elementów wiedzy naukowej są konferencje międzynarodowe, w których biorą udział nie tylko naukowcy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW, ale także prywatni lekarze weterynarii, którzy w ten sposób poprawiają swoją pozycję na rynku pracy.

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż Wydział realizuje projekty badawcze wynikające z potrzeb interesariuszy zewnętrznych. Przykładami tutaj są:

- Wyrażana przez hodowców konieczność oszacowania strat ekonomicznych wynikających z bardzo często występującego u kóz w Polsce wirusowego zapalenia stawów i mózgu: Powyższe badania zatytułowane „Wpływ zakażenia wirusem zapalenia stawów i mózgu kóz na wybrane cechy produkcyjne kóz mlecznych” wykonywane są przez słuchaczkę studiów doktoranckich.
- Wyrażana przez hodowców konieczność oszacowania strat ekonomicznych wynikających zakażeń motylicą wątrobową u bydła mlecznego: Powyższe badania zatytułowane „Modelowanie występowania zarażenia motylicą wątrobową u bydła mlecznego w Polsce, jako istotnego czynnika wpływającego na opłacalność produkcji mleka” również stanowiąc będą rozprawę doktorską i są międzynarodowymi badaniami prowadzonymi w ramach programu Gloworm – 7 Program Ramowego UE.
- Współpraca z firmą Animal Trade Sp. z o.o. ul. Poleczki 40, 02 – 822 Warszawa (przedstawicielstwo firmy IDvet, Niemcy) w zakresie:
 - Oszacowanie podstawowych parametrów nowego testu ELISA firmy IDvet do diagnostyki zakażenia wirusem CAE u kóz – oszacowane parametry testu są niezbędne w wykonywaniu rutynowej diagnostyki,
 - Zastosowanie nowego testu ELISA firmy IDvet w diagnostyce choroby Schmallerberg u kóz – wyniki badań wykorzystano przy opracowaniu instrukcji wykonania testu,
- Współpraca z firmą MIFARMEX Sp. z o.o.: Zastosowanie maślanu sodu w formie wolno uwalniającej się w żwaczu, w tym chronionego w matrycy trójglicerydowej, z lub bez innych dodatków, do wytwarzania preparatu w celu poprawy wskaźników rozrodu i zdrowotności cieląt oraz sposób poprawy wskaźników rozrodu i zwiększenia zdrowotności cieląt. PATENT A1 (21) 394516 (22) 2011 04 11; BIULETYN Urzędu Patentowego 22.10.2012 r. Nr 22 (1013), str. 7.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego ⁴ WYRÓŻNIAJĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Badania naukowe prowadzone w zakresie obszaru kształcenia nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

charakteryzują się bardzo wysokim poziomem naukowym i mają ścisły związek z efektami kształcenia studentów na kierunku „weterynaria”. Tematyka podejmowanych badań przez poszczególne zespoły pracowników naukowych jest związana w sposób istotny z treściami kształcenia. Prowadzone badania naukowe są spójne z realizowanym kształceniem na wszystkich poziomach kształcenia w ocenianej Jednostce i pozwalają na osiągnięcie zamierzonych efektów kształcenia zawartych w przedstawionych opisach modułów kształcenia.

6. Uczestniczenie jednostki w krajowej i międzynarodowej wymianie studentów, doktorantów, pracowników naukowych i dydaktycznych oraz współpraca z krajowymi i międzynarodowymi instytucjami akademickimi, a także z przedsiębiorstwami i instytucjami

1) Studenci, doktoranci i pracownicy jednostki uczestniczą w programach międzynarodowych,

Studenci oraz nauczyciele akademicy uczestniczą w indywidualnych wymianach międzynarodowych w ramach programu Erasmus. Studenci dobrze oceniają zarówno ofertę przedstawioną przez Biuro Współpracy z Zagranicą, jak i kompetencje osoby zajmującej się wymianami, zwracając jednak uwagę na częstą niedostępność tej osoby i konieczność kilkukrotnego chodzenia do Biura Współpracy z Zagranicą. Zarówno studenci, jak i przedstawiciele Jednostki zauważają, że w wymianach bierze udział niewielka liczba studentów (w roku akademickim 2013/2014 zaledwie 5 osób wyjechało na studia stacjonarne, a 6 osób zdecydowało się na praktyki kliniczne za granicą). Zarówno studenci, jak i władze zgodnie wskazują, że przyczyną małego zainteresowania studentów kontynuacją studiów weterynaryjnych w ośrodku zagranicznym jest konieczność spełnienia pewnych warunków do których należą: brak jakichkolwiek zaległości w nauce, zdany egzamin językowy oraz ukończenie trzeciego roku studiów. W programie unijnym Erasmus nie uczestniczą studenci studiów doktoranckich realizowanych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie, dla których program Erasmus nie jest korzystny ze względu na zależność ich prac od konkretnego laboratorium czy od konkretnych krajowych przedsiębiorstw. Doktoranci biorą natomiast udział w licznych stażach naukowych w ośrodkach zagranicznych.

Uczelniany jednolity system punktów ECTS ułatwia studentom Wydziału studiowanie za granicą, ponieważ jest narzędziem podstawowej procedury wzajemnego uznawania studiów dla studentów zagranicznych w krajach europejskich. Wymiana studentów i pracowników w

programie Erasmus jest jednak mała i nie różni się w niczym od większości innych wydziałów SGGW.

Liczby studentów i pracowników uczestniczących w programie Erasmus i Erasmus – praktyka w ostatnich czterech latach

	2011/12		2012/13		2013/14		2014/15	
	Wysłani	Przyjęci	Wysłani	Przyjęci	Wysłani	Przyjęci	Wysłani	Przyjęci
Pracownicy	1	3	3	3	7	5	-	1
Doktoranci	0	0	0	0	0	0	-	-
Studenci	5/0	3/2	4/0	5/2	5/6	8/8	-	-

Objaśnienia: Erasmus/Erasmus praktyka

Studenci mają możliwość udziału w międzynarodowych konferencjach oraz wyjazdach zagranicznych, przede wszystkim w ramach koła naukowego. Studenci dobrze oceniają te możliwości i chętnie z nich korzystają.

2) jednostka podejmuje działania mające na celu internacjonalizację procesu kształcenia, w tym w zakresie określania efektów i realizacji programu kształcenia,

Najznaczniejszym osiągnięciem w internacjonalizacji procesu kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie są prowadzone w języku angielskim dla cudzoziemców jednostopniowe studia typu magisterskiego na kierunku weterynaria, których program jest analogiczny do studiów weterynaryjnych prowadzonych w języku polskim. Studia te są otwarte dla studentów z całego świata. W roku akademickim 2013/14 studiowało w nich 197 studentów z 20 krajów. Najwięcej ze Szwecji (64), Irlandii (47), Wielkiej Brytanii (27), Norwegii (20), Francji (6), USA (6), Cypru (5) i Finlandii (4). W roku akademickim 2014/2015 zostało przyjętych na I rok studiów kolejnych 60 studentów obcokrajowców.

Studia weterynaryjne prowadzone w języku angielskim są w pełni płatne i są znaczącym źródłem dochodów Wydziału. Studenci rekrutowani są przez zagranicznego rekrutera IMS (International Medicine Studies) ze Słowacji, który specjalizuje się w rekrutacji studentów na studia lekarskie prowadzone przez polskie Uniwersytety Medyczne. Współpraca z wymienioną firmą sprawdziła się, bo przyczyniła się do dużego napływu kandydatów (obecnie 3 kandydatów na jedno miejsce), co umożliwia odpowiednią selekcję i wybór najlepszych kandydatów. Dobry poziom kandydatów potwierdzają przenosiny pojedynczych studentów na zachodnie uczelnie kształcące przyszłych lekarzy weterynarii – np. na Wydział Medycyny Weterynaryjnej w Uppsali, Szwecja, który aktualnie stanowi europejską czołówkę w kształceniu adeptów sztuki lekarsko-weterynaryjnej.

Studia weterynaryjne prowadzone w języku angielskim przyczyniają się nie tylko do szerzenia dobrej marki i prestiżu Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie

w Europie i świecie, ale również w istotny sposób przyczyniają się do ustawicznego podnoszenia jakości kształcenia kadry naukowo-dydaktycznej zatrudnionej na Wydziale. Liczba wykładowców, którzy w sposób profesjonalny prowadzą zajęcia z przedmiotów obligatoryjnych i fakultatywnych w języku angielskim od momentu rozpoczęcia realizacji studiów anglojęzycznych wyraźnie wzrosła.

Bardzo korzystne dla procesu internacjonalizacji procesu kształcenia i jakości kształcenia na kierunku weterynaria realizowanym przez Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie, zwłaszcza dla dalszego rozwoju studiów weterynaryjnych prowadzonych w języku angielskim, jest uzyskanie w 2014 roku pozytywnej oceny Europejskiego Stowarzyszenia ds. Kształcenia na Wydziałach Medycyny Weterynaryjnej (*European Association of Establishments for Veterinary Education - EAEVE*). Otrzymanie przez europejski fakultet weterynaryjny oceny pozytywnej EAEVE dotyczącej jakości kształcenia jest często istotnym czynnikiem wyboru miejsca studiowania przez studenta obcokrajowca. Powyższa organizacja jest uprawniona przez Komisję Europejską i Komitet Doradczy Nauczania Weterynarii (*Advisory Committee on Veterinary Training – ACTV*) do oceny programów nauczania na kierunku weterynaria w europejskich fakultetach weterynaryjnych w oparciu o Dyrektywę Rady (Council Directive) 78/1028/EEC z dnia 18.12.1978 uzupełnioną w dniu 10.02.1993. EAEVE dokonuje od 1992 oceny poziomu i jakości kształcenia na kierunku weterynaria realizowanego przez europejskie oraz tureckie Wydziały Medycyny Weterynaryjnej. Przynależność europejskich Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej do EAEVE nie jest obligatoryjna, jest dobrowolna. Jednak członkostwo, zwłaszcza pełne tzn. po uzyskaniu oceny pozytywnej Prezydium EAEVE dotyczącej jakości kształcenia na kierunku weterynaria po przeprowadzeniu wizytacji przez powołanych ekspertów, jest sprawą prestiżową dla każdego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Świadczy o tym fakt, że na 104 fakultety weterynaryjne funkcjonujące w Europie i Turcji 97 fakultetów jest członkiem EAEVE.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie prowadzi znaczącą wymianę tzw. visiting professors, którzy przyjeżdżają z wykładami zwykle na jeden semestr. W ostatnich latach byli tu m.in. profesorowie z USA, Niemiec z Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej w Hanowerze, Berlinie czy Giessen oraz Belgii. Profesorowie z w/w Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej prowadzili wykłady dla studentów IV i V roku kierunku weterynaria z obligatoryjnych i fakultatywnych przedmiotów klinicznych. Z kolei nauczyciele akademicki Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie prowadzili wykłady dla studentów kierunku weterynaria prowadzonych przez Uniwersytety w Kazachstanie czy Tanzanii.

3) jednostka współpracuje z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami akademickimi,

Pracownicy i doktoranci wydziału biorą czynny udział w naukowej współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Wieloletnia współpraca naukowa rozwijana jest m. in. z amerykańskim Uniwersytetem Tennessee w Knoxville, Instytutem INRA w St. Gilles we Francji i z Uniwersytetem Hebrajskim w Jerozolimie. Pracownicy Wydziału w ostatnich pięciu latach nawiązali współpracę naukową z partnerami naukowymi we Francji, w Danii i na Ukrainie. Kontakty zagraniczne znacznie ułatwia uczelniany system telekonferencji, z którego pracownicy Wydziału mogą korzystać, a który znacznie obniża koszty bezpośrednich kontaktów.

Doktoranci są włączani w badania naukowe wykonywane we współpracy z krajowymi oraz zagranicznymi ośrodkami akademickimi. Zgodnie z uzyskanymi od Władz Wydziału informacjami w roku akademickim 2013/2014 20 doktorantów brało udział w stażach zagranicznych oraz 15 w stażach krajowych, co należy ocenić bardzo pozytywnie. Doktoranci w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym poinformowali, że chętnie korzystają z oferowanych im możliwości odbycia staży naukowych. Dodali, że zdecydowanie wolą korzystać z tej oferty niż z możliwości udziału w programie ERASMUS. Uzasadnili to krótszym okresem trwania takiego stażu, który jest dla nich bardziej atrakcyjny. W ramach oferowanych im staży wyjeżdżają do innych ośrodków w celu realizacji prac badawczych, mających stanowić fragment ich pracy doktorskiej. Doktoranci pozytywnie ocenili ofertę staży. Wiedzą, że wszelkiego rodzaju informacji mogą poszukiwać na stronach internetowych Uczelni, w Biurze Współpracy Międzynarodowej, Prodziekana ds. Nauki oraz kierowników studiów. Informacje są im również przekazywane w trakcie seminariów doktoranckich.

Nauczyciele akademicy Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie w latach 2011-2013 współuczestniczyli w organizacji 13 międzynarodowych konferencji naukowych, 6 seminariów naukowych oraz 1 międzynarodowego warsztatu diagnostycznego, w których uczestniczyło od 75-132 obcokrajowców.

4) jednostka współpracuje z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w celu osiągnięcia właściwych efektów kształcenia.

Pozytywnie należy ocenić współpracę wizytowanej jednostki z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie studiów doktoranckich. Przedstawiciele pracodawców w trakcie

spotkania z Zespołem Oceniającym poinformowali, że są zainteresowani współpracą z doktorantami w zakresie prowadzonych przez nich badań naukowych i taką współpracę nawiązują. Dodali, że zgłaszają tematy prac doktorskich, które są później realizowane przez doktorantów. Ponadto, wielu interesariuszy zewnętrznych prowadzi zajęcia dla doktorantów. Doktoranci pozytywnie oceniają możliwości i przebieg współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Bardzo ważnym przykładem działalności edukacyjnej związanej z potrzebami pracodawców jest współpraca Wydziału Medycyny Weterynaryjnej ze schroniskami dla zwierząt. Ograniczone finansowo schroniska potrzebują wsparcia i pomocy lekarsko-weterynaryjnej. Studenci przeprowadzając mniej skomplikowane zbiegi (pod kontrolą nauczyciela) zdobywają w ten sposób cenne doświadczenie. Studenci biorą także udział w codziennych czynnościach higienicznych na terenie schronisk. Wydział czynnie współpracuje z Ogrodami Zoologicznymi w Łodzi, Krakowie, Poznaniu i Oliwie, ze Stadninami Koni w Jankowicach i Dobrzyniewie oraz z licznymi lecznicami czy szpitalami weterynaryjnymi zlokalizowanymi w Warszawie oraz Zakładem Mięsnym w Sokołowie Podlaskim co wpływa wysoce korzystnie na jakość kształcenia, umożliwiając i wzbogacając ofertę praktycznego kształcenia klinicznego studentów kierunku weterynaria.

Z udziałem pracodawców, realizowane są m.in. prace studentów z Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych, które były prezentowane na tegorocznym (2014) Przeglądzie Dorobku Kół Naukowych oraz zebrane w publikacje naukowe (np. obecnie prace studentki V roku, są w toku przygotowywania do druku),

Współpraca z fermą kóz Kozi Gródek 72-003 Wołczkowo ul. Zielona 4 w zakresie zwalczania wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz umożliwia odbywanie obligatoryjnych staży klinicznych przez studentów oraz zebranie materiału fotograficznego dla celów dydaktycznych,

W zakresie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w celu osiągnięcia właściwych efektów kształcenia można przytoczyć poniższe przykłady:

- W zakresie zwalczania wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz – wizyty pracowników i studentów w firmie powiązane z konsultacjami. Studenci zapoznają się z praktycznymi aspektami zwalczania chorób w dużych stadach oraz z

uwarunkowaniami ekonomicznymi chowu kóz i zwalczania wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz:

- Współpraca z firmą AGRO-DANMIS GRAMOWSCY sp.j., Bukowiec 34 64-834 Wyszyny (największe stado kóz w Polsce i największy w Polsce producent serów kozich)
- Współpraca z gospodarstwem Jarosław Sz wajkowski Różnowo 1 86-200 Różnowo (jedno z większych stad kóz w Polsce)
- Współpraca z fermą kóz Kozi Gródek 72-003 Wołczkowo ul. Zielona 4
- W wykonaniu zleconych przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi badań epidemiologicznych wirusowego zapalenia stawów i mózgu kóz w Polsce w latach 2014-2019 monograficzne opracowanie naukowe, badania wykonane z udziałem studentów:
 - Współpraca z Państwowym Instytutem Weterynarii w Puławach
- oszacowanie strat ekonomicznych producentów mleka w Polsce, które wynikają z podklinicznych inwazji nicieni jelitowych i motylicy wątrobowej. Badania w Polsce są prowadzone na zlecenie i w ścisłej współpracy z LABOklin Labor für Klinische Diagnostik GmbH & Co. KG, Steubenstraße 4, 97688 Bad Kissingen, Niemcy (międzynarodowa sieć specjalistycznych weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych). Firma ta finansuje w całości badania prowadzone w Polsce. Elementem badań jest także opracowanie i wdrożenie do diagnostyki przez firmę LABOklin nowych metod diagnostyki parazytologicznej u bydła mlecznego. Ze strony Wydziału Medycyny Weterynaryjnej uczestniczy w badaniach jeden nauczyciel akademicki oraz jeden doktorant.
 - Współpraca w z największymi producentami produktów mleczarskich w Polsce (Spółdzielnia Mleczarska MLEKOVITA, ul. Ludowa 122, 18-200 Wysokie Mazowieckie; Spółdzielnia Mleczarska; „MLEKPOL”, ul. Elewatorska 13, 19-203 Grajewo; Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Łowiczu, ul. Przemysłowa 3, 99-400 Łowicz) i mniejszymi mleczarniami (Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska WART-MILK, ul. Wojska Polskiego 41/45, 98-200 Sieradz; Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Hajnówce, ul. Warszawska 108, 17-200 Hajnówka) w ramach międzynarodowego programu badawczego Gloworm (7 Ramowy Program Badawczy).

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego *WYRÓŻNIAJĄCO*

6.1) Wydział Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie bierze aktywny udział w międzynarodowych programach naukowo-dydaktycznych, z których korzysta umiarkowana liczba pracowników i studentów. Istotnym osiągnięciem jest udział doktorantów w zagranicznych krótkoterminowych stażach naukowych.

6.2) Wydział podjął w sposób udany wysiłki w sprawie internacjonalizacji kształcenia studentów kierunku weterynaria, realizując od 2007 roku studia weterynaryjne dla obcokrajowców. Obecnie na kolejnych latach studiów weterynaryjnych kształci się 253 studentów zagranicznych. Na system internacjonalizacji procesu kształcenia składają się również przyjazdy zagranicznych wykładowców głównie z europejskich fakultetów weterynaryjnych, którzy prowadzą wykłady z obligatoryjnych przedmiotów klinicznych dla studentów IV-V roku. Wymienione przedsięwzięcia zwiększyły atrakcyjność studiów i wzbogaciły programy dydaktyczne, z korzyścią dla studentów i doktorantów.

6.3) Wydział Medycyny Weterynaryjnej współpracuje z wieloma zagranicznymi i krajowymi instytucjami naukowymi i uniwersytetami. W ramach tej współpracy odbywa się wymiana pracowników, doktorantów i studentów oraz realizowane są wspólne projekty badawcze. Ma to istotny wpływ na utrzymanie przez ocenianą Jednostkę wiodącej roli w dziedzinie nauk weterynaryjnych.

6.4) Oceniana jednostka stworzyła silne związki z interesariuszami zewnętrznymi. Składają się na to umowy o współpracy naukowo-badawczo-dydaktycznej, umowy o praktykach zawodowych dla studentów oraz wspólne programy badawcze wykonywane na rzecz nauk weterynaryjnych. Ważną rolę odgrywa także udział wykładowców z lecznic weterynaryjnych w kształceniu studentów, doktorantów a także słuchaczy weterynaryjnych studiów specjalizacyjnych. Liczne i bardzo żywe i sformalizowane kontakty Wydziału z otoczeniem społeczno-gospodarczym dobrze i w pełni służą osiąganym efektom kształcenia. Ścisłe powiązanie procesu kształcenia z praktyką lekarsko-weterynaryjną oraz zakładami higieny produktów pochodzenia zwierzęcego owocuje wysokimi kwalifikacjami i kompetencjami zawodowymi absolwentów kierunku weterynaria.

7. Wsparcie naukowe, dydaktyczne i materialne zapewniane przez jednostkę studentom i doktorantom w procesie uzyskiwania efektów uczenia się.

- 1) Jednostka ma wdrożony system opieki naukowej, dydaktycznej i materialnej, uwzględniający także potrzeby osób niepełnosprawnych,*

Spotkanie studentów z Zespołem Oceniającym odbyło się z udziałem ok. 15 - 20 studentów. Byli to wyłącznie przedstawiciele samorządu, osoby zrzeszone w Międzynarodowym Zrzeszeniu Studentów Weterynarii (IVSA *International Veterinary Students Association*) lub będące członkami koła naukowego oraz osoby uczestniczące w odbytym niedawno wyjeździe naukowym. W związku z tym należy podkreślić, że reprezentatywność wyrażonych opinii w kontekście wszystkich studentów wizytowanego Wydziału jest ograniczona. Władze Wydziału skierowały do przedstawicieli samorządu pismo informujące o spotkaniu wraz z zaproszeniem samorządu jak i studentów, jednakże z uwagi na brak precyzyjnej informacji przedstawiciele samorządu nie wiedzieli, że zgodnie z zadeklarowaną przez władze intencją pisma powinni upowszechnić informacje wśród jak najszerszej grupy studentów ocenianej Jednostki.

Studenci jako mocną stroną Jednostki uznali wysoki poziom kadry naukowej, odpowiedni sprzęt dydaktyczny oraz praktyki zawodowe, przygotowujące ich w znacznym stopniu do późniejszej pracy. Dobry poziom praktyk wynikać może zdaniem studentów z faktu, że poza standardowymi metodami weryfikacji (hospitacja, prowadzony dzienniczek praktyk) po odbyciu praktyk studenci odbywają rozmowę, która jest zarówno sprawdzeniem ich wiedzy merytorycznej i oceną osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia, ale stanowi źródło informacji dla osób zajmujących się praktykami na Wydziale na temat przebiegu i poziomu praktyk. Jest to dobry przykład korzystnej procedury w ramach wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia, w którą angażuje się studentów. W opinii studentów obecnych na spotkaniu z Zespołem Oceniającym w Jednostce zapewnia się swobodny dostęp do kadry naukowej, z której pomocy studenci korzystać mogą również poza godzinami zajęć podczas wyznaczonych dyżurów. Studenci nie wiedzą, czy i w jaki sposób dostęp ten jest monitorowany przez Jednostkę. Jednostka udostępnia na swojej stronie internetowej sylabusy, których zawartość studenci oceniają jako przydatną w procesie kształcenia. Studenci mają informację na temat popełnianych w swoich pracach kontrolnych z poszczególnych przedmiotów błędów, jednak wciąż, pomimo wcześniejszych interwencji studentów u władz Jednostki, zdarzają się pojedyncze przypadki, kiedy dostęp ten bywa utrudniony. Problemy tego typu rozstrzygane są w drodze nieformalnych rozmów z Dziekanem (pośredniczy w nich

starosta lub opiekun roku).

Na Wydziale funkcjonuje system opieki naukowej dla zainteresowanych studentów. Studenci skupieni są w Kole Naukowym Medyków Weterynaryjnych, które ma opiekuna naukowego powoływanego spośród pracowników naukowo-dydaktycznych Wydziału. Koło naukowe jest organizacją samorządną, kierowaną przez Zarząd Koła wybierany corocznie na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym zgodnie z regulaminem opracowanym i przyjętym przez studentów w demokratycznym głosowaniu. W trakcie zebrania ma również miejsce prezentacja dorobku za ostatni rok. Badania naukowe studenci prowadzą pod bezpośrednią opieką nauczycieli akademickich, a wyniki badań prezentują na konferencjach krajowych i zagranicznych odnosząc wiele sukcesów i zdobywając wyróżnienia i nagrody. Działalność naukowa finansowana jest ze środków Uczelni i wspomagana przez władze Wydziału oraz sponsorów. W opinii studentów obecnych na spotkaniu z zespołem oceniającym PKA system zapewnienia wsparcia naukowego jest bardzo dobry i nie budzi zastrzeżeń.

Proces dydaktyczny na Wydziale jest realizowany wg planu i programu studiów konsultowanego z Samorządem Studenckim. Dydaktykę na Wydziale koordynuje Prodziekan ds. Dydaktycznych. Zajęcia prowadzone są głównie przez nauczycieli akademickich Wydziału, ale również specjalistów innych dyscyplin zatrudnionych w SGGW w Warszawie, profesorów wizytujących, doktorantów i przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych (po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę Wydziału). W trakcie realizacji zajęć (laboratoryjnych, prosektoryjnych, praktycznych klinicznych) realizowanych w specjalistycznych pracowniach studenci wykonują samodzielnie określone czynności i zdobywają wiedzę, umiejętności i kompetencje pod kierunkiem i opieką prowadzących. Na początku każdego roku akademickiego Prodziekan ds. Dydaktycznych powołuje Opiekuna roku, którego zadaniem jest pomoc studentom (w tym indywidualna) w procesie dydaktycznym i jego realizacji. Wsparcia dydaktycznego udzielają również pełnomocnicy dziekana odpowiedzialni za wdrożenie procedur (właściwych dla obszaru aktywności pełnomocnika) zapewniających weryfikację procesu uzyskiwania efektów uczenia się.

W Jednostce funkcjonuje Biuro Karier. Biuro prowadzi indywidualne konsultacje dla studentów, organizuje szkolenia i prezentacje firm, spotkania rekrutacyjne, szkolenia z umiejętności miękkich wspierające studentów w aktywności na rynku pracy. Oceniana Jednostka jest też współorganizatorem odbywających się corocznie Akademickich Targów Pracy JOBBING. Studenci nie są w dużym stopniu zainteresowani działalnością Biura Karier, czego przyczyną w opinii studentów jest duże obciążenie zajęciami i brak wolnego czasu.

Jednostka oferuje studentom interesujący ich zdaniem wybór przedmiotów do wyboru oraz seminariów dyplomowych, a zapisy na nie odbywają się w sposób klarowny i wysoce sprawny.

Studenci zgłosili jednak liczne zastrzeżenia co do sposobu organizacji zajęć dydaktycznych. Pomimo, iż notorycznie pojawiają się problemy z pogodzeniem staży klinicznych oraz zajęć do wyboru, plan jest co roku ten sam, a osoba odpowiedzialna za jego przygotowanie jest w opinii studentów zamknięta na dialog. Studenci będący członkami samorządu uznali, że również nie są w stanie wynegocjować rozwiązania tego problemu. Należy zarekomendować wdrożenie mechanizmów pozwalających na konsultowanie planów zajęć dydaktycznych ze studentami oraz dających możliwość wprowadzenia realnych zmian w organizacji zajęć, mając na uwadze zarówno uwagi studentów, jak i dobro procesu dydaktycznego.

Studenci bardzo dobrze oceniają poziom obsługi administracyjnej, wyrażając opinię, że osoby zatrudnione w dziekanatach są kompetentne oraz życzliwe.

Bazę dydaktyczną Jednostki dostosowano do potrzeb osób niepełnosprawnych, wyposażając ją w podjazd, windę oraz wydzieloną toaletę. Jednostka przeprowadza co roku przegląd infrastruktury, a na Uczelni powołany jest pełnomocnik ds. osób niepełnosprawnych. Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym nie byli w stanie podać przykładów włączenia ich w procesy mające na celu monitorowanie, czy Jednostka uwzględnia potrzeby studentów niepełnosprawnych. Studenci nie mieli również okazji brać udziału w hospitacjach i nie mają wiedzy na temat tego, czy przysługuje im takie uprawnienie. Przedstawiciele Jednostki zapewnili, że hospitacje z udziałem studentów jako osób hospitujących mają miejsce, podczas wizytacji nie przedstawiono jednak żadnej dokumentacji dot. hospitacji, ponieważ Jednostka jej nie przechowuje (są one wyłączną własnością osoby hospitowanej).

W trakcie wizytacji (14 listopada 2014 roku) odbyło się również spotkanie Zespołu Oceniającego z doktorantami. Brało w nim udział około 26 doktorantów. W trakcie spotkania doktoranci jednomyślnie stwierdzili, że gdyby drugi raz mieli wybierać uczelnię, w której będą realizować studia doktoranckie, to dokonaliby takiego samego wyboru. Za mocne strony realizowanych studiów doktoranckich uznali dostępną infrastrukturę, w tym sprzęt badawczy oraz wysoko wykwalifikowaną kadrę naukową. Dokonując wyboru kierowali się również prestiżem w kraju i zagranicą Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie. Do słabych stron jednostki zaliczyli niewystarczającą liczbę stypendiów doktoranckich.

Doktoranci wyrazili zadowolenie z opieki naukowej, podkreślając stały kontakt z profesorami, pod których opieką pozostają. Opiekunowie naukowci udzielają

im odpowiedniego wsparcia w prowadzeniu badań naukowych. Wizytowana jednostka zapewnia doktorantom dostęp do odpowiedniej infrastruktury badawczej oraz bieżącej literatury w postaci specjalistycznych czasopism i monografii naukowych opublikowanych w języku polskim jak również w językach obcych (angielskim, niemieckim) . Doktoranci zwrócili jednak uwagę, że widzą potrzebę wyposażenia ich stanowisk pracy w komputery oraz poszerzenia dostępu do źródeł wiedzy, w szczególności poprzez umożliwienia dostępu do baz Science Direct.

Uczestnicy studiów doktoranckich mają pełny dostęp do infrastruktury naukowo-dydaktycznej Wydziału na zasadach analogicznych jak pracownicy Wydziału. Każdy doktorant posiada własne stanowisko pracy. W szczególnych przypadkach konieczności skorzystania z unikatowej aparatury, doktorantom stwarza się możliwości realizacji części badań w jednostkach współpracujących z Wydziałem. Doktoranci pozytywnie ocenili dostęp do infrastruktury naukowo-dydaktycznej.

Niepełnosprawni doktoranci mogą liczyć na wsparcie Uczelni. Infrastruktura naukowo-dydaktyczna została przystosowana również do potrzeb tej grupy doktorantów.

Doktoranci mają wpływ na temat prowadzonych badań oraz wybór opiekuna naukowego. W trakcie procesu rekrutacji dokonują wyboru tematu naukowego oraz muszą uzyskać zgodę potencjalnego opiekuna naukowego. Poinformowali, że w przypadku niezadowolenia z opiekuna naukowego istnieje możliwość jego zmiany oraz że mogą liczyć na wsparcie właściwego kierownika studiów doktoranckich w tym zakresie. Dodali, że w zdecydowanej większości przypadków są zadowoleni z opieki naukowej, w związku z czym nie widzą potrzeby dokonywania zmiany opiekuna naukowego.

Uczestnicy studiów doktoranckich mogą ubiegać się o środki z dotacji statutowej na zadania służące rozwojowi młodych naukowców, w ramach tzw. grantów wewnętrznych. Wniosek obok uzasadnienia merytorycznego, zawiera również kosztorys i kalkulację kosztów. Zarówno kosztorys jak i kalkulacja kosztów przed złożeniem wniosku musi być zaakceptowana przez Kierownika jednostki oraz Kwestora SGGW.

Na pytanie o wsparcie Jednostki z zakresu komercjalizacji wyników badań naukowych odpowiedzieli, że nie mają wiedzy na ten temat. Informacje mogą uzyskać jedynie w Internecie. Zespół Oceniający sugeruje wprowadzenie do programu studiów doktoranckich w ramach bloku zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności zawodowe zajęć z zakresu komercjalizacji wyników badań naukowych oraz przedsiębiorczości akademickiej. Doktoranci sugerowali aby wprowadzić tego typu zajęcia w ramach oferty ogólnouczelnianej.

Doktoranci pozytywnie ocenili prowadzących zajęcia na studiach doktoranckich. Zwrócili jednak uwagę, że część zajęć powtarza treści kształcenia zrealizowane w trakcie studiów wyższych. Jako przykład podano zajęcia z Patofizjologii. Doktoranci nie dokonują oceny zajęć dla nich prowadzonych, pomimo posiadania takiej możliwości, ponieważ obawiają się problemów wynikających z ich krytycznych uwag. Zwrócili uwagę, że ich zdaniem ankietyzacja nie jest przeprowadzana w sposób anonimowy. Dodatkowo zwrócili uwagę, że nie widzą efektów wypełnianych w trakcie realizacji studiów wyższych ankiet.

Informacje o planowanych zajęciach oraz ewentualnych zmianach terminu podawane są do wiadomości doktorantów z odpowiednim dla nich wyprzedzeniem za pośrednictwem poczty e-mail lub za pośrednictwem kierowników studiów doktoranckich, z którymi są w stałym kontakcie. Zasady zaliczania zajęć przedstawiane są w trakcie pierwszych zajęć oraz są konsekwentnie realizowane. Doktoranci pozytywnie ocenili liczebność grup.

W odczuciu doktorantów praca Biura Nauki zasługuje na szczególne docenienie i wyróżnienie. Doktoranci poinformowali, że mogą liczyć na wsparcie administracyjne ze strony Biura Nauki zarówno w godzinach pracy jego funkcjonowania jak i poza tymi godzinami. Pozytywnie ocenili również wsparcie administracyjne pracowników Wydziału. Negatywnie natomiast ocenili pracę Sekcji Zamówień Publicznych oraz Kwestury. Zwrócili uwagę na problemy z komunikacją oraz brakiem życzliwości pracowników powyższych komórek organizacyjnych uczelni. Wszelkie informacje dotyczące organizacji i toku studiów pozyskują w głównej mierze od kierowników studiów doktoranckich. Doktoranci pozytywnie ocenili pracę kierowników studiów doktoranckich oraz zwrócili uwagę, że posiadają z nimi stały kontakt.

Doktoranci mają odpowiedni dostęp do informacji dotyczącej systemu opieki materialnej, adekwatny do ich potrzeb. Stypendia są wypłacane terminowo. Doktoranci pozytywnie ocenili funkcjonowanie systemu opieki materialnej oraz jego transparentność. Zwrócili jednak uwagę na niewystarczające finansowanie. Dodali, że większe wsparcie finansowe zachęciłoby ich bardziej do angażowania się pracą naukową. Poinformowali, że często realizują granty, ale nie otrzymują w zamian wynagrodzenia jako ich wykonawcy.

Za opiniowanie wniosków w sprawie stypendiów doktoranckich i stypendiów dla najlepszych doktorantów odpowiada Wydziałowa Komisja Stypendialna składająca się w większości z doktorantów. Zastrzeżenie Zespołu Oceniającego budzi fakt, że część doktorantów w Komisji została delegowana przez kierowników studiów doktoranckich, przez co nie posiadają oni odpowiedniej legitymizacji do reprezentowania ogółu doktorantów. Zgodnie z art. 202 ust. 2 w zw. z art. 208 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym organy samorządu doktorantów

są wyłącznym reprezentantem ogółu doktorantów uczelni. Zespół Oceniający sugeruje aby przedstawiciele doktorantów w Wydziałowej Komisji Stypendialnej byli delegatami Rady Doktorantów SGGW lub zostali wybrani przez doktorantów w wyborach powszechnych. Decyzje w sprawie stypendium socjalnego, specjalnego dla osób niepełnosprawnych oraz zapomogi podejmuje Rektorska Komisja ds. Pomocy Materialnej dla Doktorantów, w składzie której większość stanowią doktoranci.

Zasady przyznawania stypendiów doktoranckich określa uchwała nr 53 Senatu Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2009 roku w sprawie uchwalenia „Ogólnych zasad przyznawania stypendiów uczestnikom stacjonarnych studiów doktoranckich”. Zasady te nie określają szczegółowych kryteriów oceny wniosków o stypendia doktoranckie przez Wydziałową Komisję Stypendialną. Wydziałowa Komisja Stypendialna sporządza listy rankingowe dla poszczególnych lat na podstawie sumy punktów uzyskanych w częściach B-I sprawozdania z przebiegu studiów doktoranckich, przygotowanego według wzoru opracowanego przez Radę Doktorantów SGGW. W częściach B, C i D punkty przyznawane są na podstawie średniej liczby punktów wynikającej z kwestionariusza oceny odpowiednio opiekuna naukowego, kierownika katedry oraz kierownika studiów doktoranckich, natomiast części E-I oceniane są zgodnie z dokumentem pn. „Instrukcja do wykazu osiągnięć doktoranta – część E, F, G, H i I”. Instrukcja zawiera kryteria przyznawania punktów rankingowych dla doktorantów. Zgodnie z treścią ww. uchwały Senatu SGGW stypendium doktoranckie można pobierać przez okres 4 lat. Zespół Oceniający w związku z §14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 24 października 2014 r. w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów doktoranckich (Dz. U. 2014 poz. 1480) sugeruje wprowadzenie możliwości przyznawania stypendiów doktoranckich w szczególnie uzasadnionych przypadkach również dla osób, którym zostały przedłużone studia doktoranckie.

W wizytowanej jednostce w roku akademickim 2014/2015 przyznano 30 stypendiów doktoranckich (ok. 42% doktorantów) natomiast w roku akademickim 2013/2014 35 stypendiów (ok. 49% doktorantów). Od roku akademickiego 2014/2015 objęto również doktorantów pierwszego roku stypendiami doktoranckimi. Doktoranci w trakcie spotkania z Zespołem Oceniającym zwrócili uwagę, że związku z głosami niezadowolenia płynącymi od nich Władze Jednostki podjęły działania zmierzające do przyznania stypendiów doktoranckich również uczestnikom pierwszego roku studiów doktoranckich. Zwrócili również uwagę na zbyt małą liczbę stypendiów doktoranckich oraz punkty za otwarcie przewodu, które w ich opinii nie powinny być uwzględniane. Ich szczególne niezadowolenie

wywołuje jednak fakt porównywania osiągnięć doktorantów różnych studiów doktoranckich realizowanych przez ocenianą Jednostkę. Zdaniem doktorantów Wydziałowa Komisja Stypendialna powinna tworzyć odrębne listy stypendialne dla każdego studiów. Zwrócili uwagę, że doktoranci poszczególnych studiów, ze względu na zakres i charakter prowadzonych badań, mają inny dostęp do czasopism wysoko punktowanych oraz inne możliwości w zakresie częstotliwości publikacji wyników prac badawczych. Zatem obserwują inny rozkład punktów na poszczególnych studiach, co ich zdaniem jest krzywdzące dla części z nich. Zespół Oceniający również sugeruje tworzenie odrębnych rankingów stypendialnych dla poszczególnych studiów doktoranckich realizowanych na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie.

Zasady przyznawania zwiększenia stypendium doktoranckiego reguluje Regulamin przyznawania i wypłacania kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów SGGW wprowadzony zarządzeniem nr 69 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 01 października 2014 r. Zespół Oceniający pragnie zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 200a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.) zwiększenie stypendium doktoranckiego przysługuje doktorantom wyróżniającym się w pracy naukowej i dydaktycznej. W związku z powyższym nieuzasadnione jest uzależnianie możliwości przyznania zwiększenia stypendium doktoranckiego od średniej ocen, o czym mowa w §1 ust. 8 pkt 2 lit. b ww. regulaminu oraz działalności organizacyjnej, stanowiącej część F indywidualnego sprawozdania doktoranta, o której mowa w §1 ust. 8 pkt 2 lit. a ww. regulaminu.

Zastrzeżenia Zespołu Oceniającego budzi sposób przyznawania zwiększonej kwoty bazowej stypendiów doktoranckich. Według stanu na dzień 5 grudnia 2013 roku na studiach „Biologiczne podstawy regulacji wzrostu zwierząt i utrzymywania ich zdrowia” 75% doktorantów pierwszego roku, 100% trzeciego roku i 40% czwartego roku pobierało zwiększone o określoną kwotę stypendium doktoranckiego, co jest niezgodne z art. 200a ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz §1 ust. 6 Regulaminu przyznawania i wypłacania kwoty zwiększenia stypendium doktoranckiego z dotacji podmiotowej na dofinansowanie zadań projakościowych dla doktorantów SGGW stanowiącego załącznik do Zarządzenia nr 75 Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dnia 27 września 2013 r.

System wsparcia materialnego oferowany doktorantom działa bez większych zastrzeżeń, jest racjonalny i przejrzysty. Zasady przyznawania stypendiów i zapomogi z funduszu pomocy

materialnej określone są w Regulaminie przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów SGGW wprowadzonym Zarządzeniem nr 70 Rektora SGGW z dnia 01 października 2014 r. w porozumieniu z Radą Doktorantów SGGW. Regulamin określa dokładną procedurę przyznawania stypendiów i zapomóg, co należy ocenić bardzo pozytywnie. Załącznik do regulaminu określa wysokość stypendiów i zapomogi oraz progi dochodowe dla stypendium socjalnego. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego wprowadziła również Zarządzeniem Nr 114 Rektora SGGW z dnia 27 września 2012 r. jasne reguły sposobu wyłaniania 5 % najlepszych doktorantów w danej dziedzinie oraz sposobu opiniowania wniosków o stypendium ministra za wybitne osiągnięcia.

Doktoranci mają również możliwość korzystania z domów studenckich na odrębnych warunkach niż studenci. Doktorantom oferowana jest odrębna pula pokoi, segmenty mieszkalne oraz mieszkania w jednym z trzech akademików SGGW. Doktoranci pozytywnie ocenili tą ofertę.

2) jednostka ma efektywny system rozpatrywania skarg i rozwiązywania sytuacji konfliktowych,

Formalne rozpatrywanie sytuacji konfliktowych jest realizowane na poziomie centralnym przez odpowiednie komisje (Uczelnianą Komisję Dyscyplinarną ds. Studentów, Uczelnianą Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną ds. Studentów, Komisję Dyscyplinarną ds. Doktorantów, Uczelnianą Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną ds. Doktorantów), których połowę składu stanowią studenci i doktoranci, co jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Rada Doktorantów SGGW wypracowała również Kodeks Etyki Doktoranta zgodnie z art. 208 ust. 1a ustawy Prawo o Szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.). Kodeks został zatwierdzony przez Senat SGGW w Warszawie Uchwałą nr 16 z dnia 24 września 2012 r.

Za rozwiązywanie sytuacji konfliktowych na Wydziale odpowiada Dziekan. Prodziekan ds. Dydaktyki pełni stałe dyżury, w trakcie których przyjmuje skargi, zażalenia i uwagi zgłaszane przez studentów. Zgłaszane sytuacje konfliktowe rozwiązywane są w oparciu o stosowne przepisy obowiązujące w SGGW w Warszawie. W razie konieczności Dziekan zasięga opinii Biura Spraw Studenckich i Samorządu Studenckiego. W skrajnych przypadkach wykonywane są też ekspertyzy prawne. Studentowi przysługuje prawo odwołania od decyzji Dziekana lub Prodziekana do Prorektora ds. Dydaktyki.

W trakcie spotkania członków Zespołu Oceniającego PKA ze studentami uzyskano wzajemnie wykluczające się opinie na temat systemu rozpatrywania skarg i rozwiązywania

sytuacji konfliktowych. Zdaniem części studentów, sytuacji takich co do zasady nie ma, a zaistniałe drobne nieporozumienia są wyjaśniane w ramach nieformalnych rozmów z władzami, do których dostęp jest praktycznie nieograniczony. Z kolei druga grupa studentów stwierdziła, że sytuacji takich jest wiele i najczęściej nie udaje się tych problemów rozwiązać pomimo komunikowania ich władzom. Obie grupy nie były w stanie przedstawić informacji na temat wdrożonych procedur rozwiązywania takich sytuacji, a ewentualne rozbieżności w tym zakresie dotyczyły tego, czy wizyta u dziekana lub opiekuna roku odniosła skutek. W związku z powyższym Zespół Oceniający PKA rekomenduje uzupełnienie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia o procedury, które pozwolą w sposób szybki, przejrzysty i obiektywny zbierać skargi studentów, a następnie na ich sformalizowane przetwarzanie zgodnie z przyjętymi regulacjami.

Również w doniesieniu do doktorantów na Wydziale nie funkcjonuje formalny system rozpatrywania skarg i sytuacji konfliktowych. Doktoranci w trakcie spotkania z członkami Zespołu Oceniającego PKA nie widzieli potrzeby wypracowania takiego systemu. Poinformowali, że wszelkie sprawy załatwiają w trakcie seminariów doktoranckich lub osobiście z kierownikami studiów doktoranckich. Dodali, że sytuacje konfliktowe występują niezmiernie rzadko i nigdy nie było problemu z ich szybkim rozwiązaniem. Dla przykładu podali konflikt, który dotyczył liczby godzin lektoratów wymaganych przez Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych do ich zaliczenia niezgodnej z programem studiów doktoranckich. Po zgłoszeniu problemu kierownikowi studiów doktoranckich został on rozwiązany.

3) jednostka wspiera działalność samorządu oraz organizacji zrzeszających studentów lub doktorantów i współpracuje z nimi; organy jednostki, podejmują aktywne działania mające na celu szerokie włączanie studentów oraz doktorantów i ich przedstawicieli do prac organów jednostki, komisji statutowych i doraźnych, zwłaszcza koncentrujących swoje prace wokół procesu dydaktycznego i spraw dotyczących studentów i doktorantów.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie funkcjonuje samorząd studencki, dysponujący właściwym zapleczem materialnym oraz wiedzą na temat swoich kompetencji i obowiązków. Samorząd dobrze ocenia współpracę z władzami, jednakże ze względu na bardzo krótki okres funkcjonowania (zaledwie dwa tygodnie) nowo wybranego organu samorządu, przedstawiciele samorządu nie byli w stanie dokonać w tym zakresie oceny opartej na doświadczeniach z lat wcześniejszych. Władze Wydziału podejmują

aktywne działania na rzecz włączenia studentów w działania organów koncentrujących swoje prace wokół procesu dydaktycznego, czego przykładem może być zaangażowanie studentów w prace doraźnej komisji ds. przygotowania zmian w Regulaminie studiów. Jednostka wspiera również działalność kół naukowych oraz Międzynarodowego Zrzeszenia Studentów Weterynarii (IVSA), zapewniając właściwe warunki materialne oraz współpracując z nimi na zasadach partnerskiego dialogu.

SGGW w Warszawie respektuje również prawo do samorządności doktoranckiej zapewniając odpowiednie fundusze oraz wspierając samorząd w prawidłowym wykonywaniu jego ustawowych obowiązków. Uczelnia zapewnia także wsparcie administracyjne Radzie Doktorantów oferowane przez Biuro Nauki oraz odpowiedni udział doktorantów w podejmowaniu decyzji ich dotyczących. Rada Doktorantów SGGW w Warszawie prawidłowo wykonuje powierzone jej zadania, m. in. organizując szkolenia oraz spotkania integracyjne dla doktorantów. W SGGW nie funkcjonują organy samorządu doktorantów na poziomie wydziałowym. Łącznikiem pomiędzy władzami wydziałów a Radą Doktorantów SGGW są przedstawiciele danego wydziału w Radzie Doktorantów. Wydział Medycyny Weterynaryjnej posiada dwóch przedstawicieli w Radzie Doktorantów. W trakcie spotkania z jednym z przedstawicieli doktorantów okazało się, że przedstawiciele Wydziału nie interesują się pracami Rady Doktorantów SGGW w Warszawie. Na poziomie Wydziału również nie wykazują większej aktywności, co zostało zauważone przez władze dziekańskie. Zdaniem doktorantów brak aktywności uwarunkowany jest tym, że Wydział stwarza im odpowiednie warunki do rozwoju naukowego. Doktoranci w trakcie spotkania z członkami Zespołu Oceniającego PKA stwierdzili, że nie wiedzieli, iż mają swoich przedstawicieli w Radzie Doktorantów SGGW w Warszawie oraz gremiach Wydziału. Uznali, że nie widzą potrzeby funkcjonowania organów samorządu doktorantów na Wydziale, ponieważ nie mają wspólnych interesów. Ich zdaniem, każdy z przedstawicieli dba jedynie o własny interes i nie obserwuje problemów wymagających wspólnego stanowiska. Dodali, że w większości przypadków to co będzie korzystne dla części doktorantów będzie jednocześnie niekorzystne dla pozostałych. Uczestnicy spotkania pozytywnie ocenili sposób komunikowania się Rady Doktorantów z doktorantami za pośrednictwem portali społecznościowych.

W składzie Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej doktoranci posiadają dwa miejsca, co jest zgodne z przepisami prawa. Przedstawiciele doktorantów w Radzie Wydziału wybierani są w wyborach powszechnych. Wybory przeprowadza Wydziałowa Komisja Wyborcza w porozumieniu z przedstawicielami Wydziału w Radzie Doktorantów SGGW. Zastrzeżenie Zespołu Oceniającego PKA wzbudził sposób wyboru przedstawicieli doktorantów do komisji

wydziałowych. Zgodnie z informacjami uzyskanymi od władz Wydziału przedstawiciele do komisji wydziałowych zgłaszają kierownicy studiów doktoranckich. W związku z tym przedstawiciele doktorantów w komisjach wydziałowych nie posiadają odpowiedniej legitymizacji do reprezentowania ogółu doktorantów. Dlatego zespół oceniający PKA sugeruje zwrócenie się do Rady Doktorantów z prośbą o wydelegowanie przedstawicieli doktorantów do komisji wydziałowych oraz zwiększenie reprezentacji doktorantów w komisjach, w których zasiadają studenci.

Obecnie doktoranci zostali włączeni do Komisji ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia oraz Komisji ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. Zespół Oceniający sugeruje włączenie doktorantów również do pozostałych komisji Wydziału, w szczególności tych do których w chwili obecnej zostali włączeni studenci. Zespół Oceniający pragnie zauważyć, że przedstawiciele samorządu studenckiego zgodnie z przepisami ustawy nie są uprawnieni do reprezentowania doktorantów. Wybór kierowników studiów doktoranckich został przeprowadzony z poszanowaniem zasady zawartej w § 3 ust 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie studiów doktoranckich i stypendiów doktoranckich (Dz. U. z 2013, poz. 1581).

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego⁴ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

7.1) Jednostka ma wdrożony system opieki naukowej, dydaktycznej oraz materialnej na jednostopniowych studiach magisterskich kierunku weterynaria oraz studiach doktoranckich, który uwzględnia także potrzeby osób niepełnosprawnych. Jednostka nie włącza studentów w wystarczającym stopniu w procesy mające na celu monitorowanie tego systemu i jego weryfikację. Wizytowana jednostka stwarza doktorantom możliwości prezentowania wyników prowadzonych przez nich badań naukowych na konferencjach krajowych i międzynarodowych, a także w czasopiśmie naukowych o zasięgu międzynarodowym. Doktoranci wysoko ocenili wsparcie naukowe i dydaktyczne. W opinii doktorantów zastrzeżenia budzi jedynie system wsparcia materialnego, które jest zbyt małe, co jest w znacznej mierze konsekwencją niedostatecznego finansowania szkół wyższych. Zasady i regulaminy przyznawania stypendiów doktoranckich oraz ich zwiększenia powinny uwzględniać również aktywność dydaktyczną doktorantów oraz należy je dostosować do obowiązujących przepisów.

7.2) Formalne rozpatrywanie sytuacji konfliktowych jest realizowane na poziomie centralnym. Wizytowana Jednostka nie wdrożyła sformalizowanego, efektywnego systemu rozpatrywania skarg i rozwiązywania sytuacji konfliktowych. Aktualnie rozpatrywanie skarg oraz rozwiązywanie sytuacji konfliktowych na Wydziale ma

głównie charakter nieformalny. Zgłaszane władzom Jednostki sytuacje konfliktowe rozwiązywane są w oparciu o stosowne przepisy obowiązujące w SGGW w Warszawie.

7.3) Jednostka wspiera działalność samorządu oraz organizacji zrzeszających studentów i doktorantów oraz współpracuje z nimi na zasadach partnerskiego dialogu. Studenci mają swoich przedstawicieli w organach i komisjach, których prace koncentrują się wokół procesu dydaktycznego oraz spraw studenckich i doktoranckich. Zastrzeżenie budzi jedynie sposób wyboru przedstawicieli doktorantów do komisji Wydziałowych. Doktoranci nie wykazują chęci włączenia się w prace na rzecz uczelnianego samorządu doktorantów.

8. Spójność systemu wewnętrznych przepisów prawnych normujących proces zapewnienia jakości kształcenia, oraz jego zgodność z przepisami powszechnie obowiązującymi

Obowiązujący w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie system aktów prawnych regulujących kwestie związane z funkcjonowaniem wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia obejmuje przepisy określające min.: odpowiedzialność organów, proces kształcenia na prowadzonych w uczelni formach kształcenia (w tym studiach: jednolitych magisterskich czy podyplomowych) oraz studiach III stopnia, przebieg i zasady rekrutacji, dokumentowania przebiegu kształcenia, weryfikację efektów kształcenia, w tym proces dyplomowania, ocenę nauczycieli akademickich, zasady i tryb ankietyzacji, a także funkcjonowanie Biura Karier i Monitorowania Losów Absolwentów SGGW.

Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia (zwany dalej WSZJK lub Systemem) powstał w Uczelni na mocy Uchwały Senatu SGGW Nr 3 – 2009 / 2010 z dnia 26 października 2009 r. w *sprawie wprowadzenia Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie*, określającej ogólne ramy prawne i organizacyjne, a także podstawowe cele jego funkcjonowania. Aktualnie obowiązuje Uchwała nr 1-2013/2014 Senatu SGGW z dnia 23 września 2013 r., w której przyjmuje się obecną politykę i cele jakości kształcenia w Uczelni (Załącznik Nr 1 do Uchwały, a także zatwierdza: schemat organizacji i funkcjonowania Systemu (Załącznik Nr 2) oraz Procedurę Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, w ramach której System jest monitorowany i udoskonalany (Załącznik Nr 3). Do 3 wprowadzonych w celu osiągnięcia wysokiej jakości kształcenia zasadniczych celów Systemu należą: przejrzyste warunki zapewnienia i doskonalenia jakości kształcenia w Uczelni, udział interesariuszy

wewnętrznych i zewnętrznych w doskonaleniu jakości kształcenia, a także dostęp do informacji o jakości kształcenia oraz kompetencjach i umiejętnościach absolwentów. WSZJK wdrażany jest na poziomie podstawowych jednostek organizacyjnych SGGW (poszczególnych Wydziałów) w odniesieniu do wszystkich poziomów studiów i form kształcenia, a przeglądowi powinien być poddawany nie rzadziej niż raz na 2 lata. Zgodnie z powyższą Uchwałą nadzór nad wdrożeniem, doskonaleniem oraz funkcjonowaniem Systemu sprawuje Rektor Uczelni, Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia (powołany Zarządzeniem nr 43 Rektora SGGW z dnia 14 czerwca 2013 r.) wykonuje działania związane z wdrożeniem, monitorowaniem, przeglądem i doskonaleniem obowiązującej procedury, której zmiany opiniuje Rektorska Komisja d. Jakości Kształcenia (powołana Zarządzeniem nr 112/2012 Rektora Uczelni z dnia 26 września 2012 r., z późn zm), a Dziekan Wydziału realizuje działania związane z wdrożeniem, monitorowaniem, przeglądem i doskonaleniem procedury w podstawowej jednostce organizacyjnej Uczelni.

Podczas monitorowania procedury wykonywane powinny być następujące działania: Dziekan opracowuje roczny raport z funkcjonowania Systemu na Wydziale, raport ten przekazuje Pełnomocnikowi Rektora ds. Jakości Kształcenia. Pełnomocnik Rektora zobowiązany jest raz do roku poddać procedurę przeglądowi, a następnie, po uzyskaniu opinii Rektorskiej Komisji ds. Jakości Kształcenia, przedstawić Rektorowi z przeglądu raport. W przypadku stwierdzenia niezgodności powinny być podejmowane działania korygujące oraz korekcyjne i zapobiegawcze z uwzględnieniem analizy ryzyka.

Istotnym narzędziem systemu jakości kształcenia jest Procedura Zapewnienia Jakości Kształcenia przyjęta przez podstawowe jednostki organizacyjne Uczelni przy tworzeniu Wydziałowych Systemów Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia. W powyższej Procedurze uwzględnione są następujące elementy Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie:

A). Rekrutacja; B). Organizacja procesu kształcenia; C). Uruchamianie kierunków i specjalności; D). Opracowywanie programów studiów; E). Opracowywanie przedmiotów; F). Efekty kształcenia na podstawie KRK; G). Warunki wyboru przedmiotów fakultatywnych; H). Plany zajęć; I). Organizacja zajęć dydaktycznych; J). Prowadzenie zajęć dydaktycznych; K. Warunki zaliczania zajęć; L. Warunki przechodzenia na kolejne okresy rozliczeniowe; M). Warunki przeniesienia z innych uczelni i kierunków; N). Praktyki i staże studenckie; O). Prace dyplomowe; P). Egzaminy dyplomowe; Q). Stypendia i pomoc materialna; R). Polityka informacyjna; S).

Monitorowanie losów absolwentów; T). Ocena nauczycieli; U). Prowadzenie badań naukowych; V). Zasoby wykorzystywane w procesie kształcenia; W). Umiedzynarodowienie procesu kształcenia; X). Budowanie relacji w środowisku społeczno-gospodarczym; Y). Etyka w kształceniu; Z). Innowacje i benchmarking (analiza porównawcza).

Dokumentami normującymi proces zapewnienia jakości kształcenia są również: Strategia Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie do roku 2020 zawierająca misję i wartości, wizję, założenia strategii oraz główne cele strategiczne przyjęta została przez Senat SGGW Uchwałą nr 76-2012/2013 z dnia 24 czerwca 2013 r. oraz Strategia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej na lata 2012 - 2020 zatwierdzona Uchwałą nr 3D/2013-14 Rady Wydziału na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2013 r.

Misje Uczelni, jak i ocenianej Jednostki są zbieżne i dotyczą: „służenia rozwojowi gospodarczemu i intelektualnemu polskiego społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich, gospodarki żywnościowej (....) oraz szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego. Stawiamy sobie za cel prowadzenie na najwyższym poziomie badań naukowych i kształcenia oraz działalności wdrożeniowej. Podstawą tożsamości i sukcesów naszej uczelni są wartości takie jak: profesjonalizm, dbałość o jakość, pracowitość oraz innowacyjność.”. W założeniach Strategii Wydziału określono deklarowane cele strategiczne (tj.: doskonalenie kształcenia; rozwój badań naukowych; poszerzanie współpracy i umiedzynarodowienia; rozwój transferu wiedzy do gospodarki oraz zapewnienie finansowania i sprawnego administrowania), a także analizę działań zmierzających do ich osiągnięcia. W misji i strategii rozwoju Wydziału Medycyny Weterynaryjnej określone zostały zatem priorytety w odniesieniu do wysokiego poziomu kształcenia w powyższej Jednostce. Podczas wizytacji przedstawiono zatwierdzoną Zarządzeniem Nr 58 Rektora SGGW z dnia 30 lipca 2014 r. Procedurę monitorowania mierników „Strategii Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie do roku 2020” w obszarze jakości kształcenia, której celem jest określenie zasad i sposobu monitorowania mierników Strategii dotyczących jakości kształcenia.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej przyjęto w dniu 20 listopada 2013 r. na posiedzeniu Rady Wydziału m.in. następujące Uchwały: nr 4 D/2013-14 w sprawie *przyjęcia Dokumentacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia* oraz nr 5 D/2013-14 w sprawie *terminu obowiązywania i okresu wdrożenia Wydziałowego*

Systemu Zapewnienia i Doskonalenia jakości Kształcenia. Założono, że „Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia” jest dokumentem: opisującym wszystkie działania na rzecz jakości kształcenia; określającym odpowiedzialność osób objętych systemem za wykonywanie przypisanych im działań; wskazującym sposoby wykorzystywania informacji o sukcesach lub niepowodzeniach w realizacji przypisanych im zadań, a także prowadzenia w tym zakresie racjonalnej polityki kształcenia, kadrowej i finansowej Jednostki. Jakość kształcenia została określona jako kluczowy element działania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej, Systemu w założeniach obejmującego bardzo szeroki zakres działania: planowanie, organizowanie, monitorowanie, nadzór, kontrolowanie i doskonalenie kształcenia na jednolitych studiach magisterskich, studiach doktoranckich oraz podyplomowych. Do celów strategicznych Wydziałowego Systemu należą: osiągnięcie najwyższej jakości kształcenia gwarantującej absolwentom otrzymanie rzetelnej i najnowszej wiedzy z zakresu nauk weterynaryjnych, uzyskanie najwyższych umiejętności i kompetencji lekarza weterynarii oraz zapewniających konkurencyjność na rynku pracy przez: ciągłe stymulowanie doskonalenia jakości kształcenia poprzez upowszechnianie innowacyjnych metod nauczania wprowadzanych przez kadrę dydaktyczną oraz wskazywanie uchybień i wdrażanie działań naprawczych; monitoring procesu kształcenia w celu podnoszenia jego jakości zgodnie z misją i strategią Uczelni oraz Wydziału; wykorzystywanie najnowszych osiągnięć naukowych w tworzeniu programów dydaktycznych, a także utrzymywanie konkurencyjności Wydziału wśród innych uczelni w kraju i za granicą. Implementacja WSZJK na Wydziale następuje poprzez *Procedurę Jakości Kształcenia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej*, która powinna obejmować: narzędzia wewnętrzne (ankiety, hospitacje, działania korygujące i zapobiegawcze, rozpatrywanie podań, wniosków i odwołań od decyzji, badanie satysfakcji absolwentów, przegląd Systemu, konsultacje z interesariuszami zewnętrznymi), narzędzia zewnętrzne (ewaluacje, akredytacje), a osiągnięcie założonych celów odbywać ma się poprzez wdrożenie zarządzania jakością wg. cyklu Deminga (P_D_C_A) przez: ustalenie przejrzystego zakresu odpowiedzialności za zarządzanie jakością kształcenia; określanie jasnych celów i planów poprawy jakości kształcenia; dostarczania czytelnych wzorców i standardów postępowania w zakresie kształcenia oraz zarządzanie jakością kształcenia; ciągłe monitorowanie jakości procesu kształcenia oraz regularna ocena jakości procesu i efektów kształcenia; podejmowanie systematycznych działań doskonalących; stymulowanie i nagradzanie wysokiej jakości kształcenia; rozwój kompetencji dydaktycznych nauczycieli akademickich; identyfikację, promocję i upowszechnianie dobrych praktyk oraz wymianę

doświadczeń w zakresie kształcenia oraz zarządzania jakością kształcenia; publikowanie informacji nt. jakości procesu i efektów kształcenia, a także rozwój współpracy w dziedzinie zarządzania jakością kształcenia z interesariuszami z kraju i z zagranicy. System monitorowany jest za pomocą Kalendarza jakości. Kalendarz jest opracowywany raz do roku. W dniu 26 marca 2014 r. Rada Wydziału Medycyny Weterynaryjnej podjęła Uchwałę nr 6 D/2013-14 *w sprawie przyjęcia Kalendarza Jakości w ramach Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia*.

W dokumencie dotyczącym Wydziałowego Systemu określono również regulamin działania oraz kompetencje Wydziałowych Komisji: ds. Dydaktyki i Jakości Kształcenia; ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą oraz ds. Finansowych, Gospodarczych i Rozwoju Kadr. Uchwałą nr 1 D/2013-14 Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej z dnia 25 września 2013 r. powołano Komisję ds. Konsultacji Wydziałowego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia na okres kadencji 2012-2016 – organu doradczego i opiniotwórczego powołanego do konsultowania założeń i realizacji WSZJK.

Zarządzeniem nr 2 z dnia 2 listopada 2012 r. *w sprawie powołania pełnomocników dziekana oraz opiekuna Koła Naukowego Medyków Weterynaryjnych na okres kadencji 2012-2016* Dziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej ustanowił ponadto Pełnomocników min.: ds. Jakości Kształcenia (do którego zadań należy inicjowanie i koordynowanie działań mających na celu doskonalenie prowadzonego na WMW nauczania, tworzenia projektów regulacji służących zapewnieniu jakości kształcenia), ds. Międzynarodowych Projektów Badawczych (inicjującego działania mające na celu zwiększenie współpracy pracowników Wydziału z zagranicznymi placówkami naukowymi i badawczymi), ds. Monitorowania Losów Zawodowych Absolwentów, ds. Programu Erasmus (odpowiadającego za organizację przyjazdów studentów zagranicznych i wyjazdów studentów WMW oraz nadzór realizacji w ramach wymiany programów dydaktycznych) czy ds. Planowania zajęć Dydaktycznych, Praktyk Zawodowych i Stypendiów Studenckich.

Podczas wizytacji zapoznano się także z dokumentacją będącą przedmiotem obrad Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej poświęconą zagadnieniom związanym z jakością kształcenia. Na posiedzeniach powyższego ciała kolegialnego omawiane były m.in. zagadnienia związane z systemem zapewnienia jakości (m.in. w dniu 28 maja 2014 r. Pełnomocnik Dziekana ds. Jakości Kształcenia przeprowadziła kilkugodzinne szkolenie dotyczące wdrażania Systemu na WMW), polityką kadrową, zmianami w planach i programach studiów czy strategią rozwoju Wydziału. W toku oceny zapoznano się również

z dokumentacją będącą wynikiem funkcjonowania Wydziałowej Komisji ds. Jakości i Doskonalenia Kształcenia i uznano, iż w ostatnim czasie działania związane z problematyką zapewnienia jakości kształcenia zostały w ocenianej Jednostce zintensyfikowane.

Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadzone są studia doktoranckie w dziedzinie nauk weterynaryjnych, utworzone zgodnie z art. 195 ust. 6 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.) na mocy Zarządzeń Rektora na wniosek Rady WMW.

Wydział prowadzi ponadto studia podyplomowe powołane Zarządzeniami Rektora Uczelni: Nr 21 i 22 z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie utworzenia studiów podyplomowych, odpowiednio: „Choroby drobiu i ptaków ozdobnych” oraz „Weterynaryjna diagnostyka laboratoryjna”, Nr 7 z dnia 4 marca 2014 r. w sprawie utworzenia studiów podyplomowych „Epizootiologia i administracja weterynaryjna”, Nr 10 z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie utworzenia studiów podyplomowych „Choroby psów i kotów”.

Studia doktoranckie i podyplomowe są ankietowane, ankietyzacja jest dobrowolna - na studiach doktoranckich przeprowadzana drogą elektroniczną, na podyplomowych w formie papierowej. Podczas wizytacji ustalono jednak, iż w przypadku studiów doktoranckich brak jest wiążących informacji zwrotnych.

Monitorowaniem losów zawodowych absolwentów zajmuje się jednostka ogólnouczelniana - Biuro Karier i Monitorowania Losów Absolwentów SGGW. System monitorowania w Uczelni wdrażany jest w ramach projektu PO IV KL „Podnoszenie jakości zarządzania zasobami SGGW” finansowanego ze środków unijnych. Opracowane zostały ramowe zasady gromadzenia i przetwarzania informacji oraz narzędzia informatyczne ułatwiające monitorowanie losów zawodowych absolwentów. Podczas wizytacji przedstawiono raporty pn.: *Badanie losów absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW – rok: 2013 i 2014*, a także *Badanie losów zawodowych absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW. Wyniki ankiety wydziałowej, 2014 r.* Z uwagi na niską responsywność uznano, że wyniki ankietyzacji absolwentów Wydziału nie są wiążące i omawiane były na posiedzeniu Rady WMW w czerwcu 2014 r. jedynie zdawkowo, nie podjęto również żadnych działań w tym zakresie.

Podczas wizytacji przedstawiono ponadto wybraną dokumentację dotyczącą działań podejmowanych w zakresie podnoszenia efektywności Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia:

- Kalendarze jakości na lata akademickie 2013/2014 oraz 2014/2015;
- *Sprawozdanie z weryfikacji efektów kształcenia w roku akademickim 2012/2013 (z 15 listopada 2013 r.)* czy *Raport z analizy formularzy weryfikacji ogólnej rozkładu ocen oraz osiągania efektów kształcenia wypełnione przez osoby odpowiedzialne za przedmioty realizowane na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej w roku akademickim 2013/2014 (z 10 listopada 2014 r.)* - opracowane przez Pełnomocnika Dziekana ds. Jakości Kształcenia;
- *Procedurę przeprowadzania wśród studentów SGGW ankiety oceny zajęć dydaktycznych oraz prowadzących* (wersja 1. z 26 sierpnia 2013 r.);
- Prezentację ankiet studenckich 2012/2013 przedstawioną na posiedzeniu Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w dniu 28 maja 2014 r.
- wzory: *Ankiety absolwenta Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW (3-5 lat po ukończeniu studiów)*, *Ankiety oceny nauczyciela akademickiego Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie*, *Ankiety oceny przedmiotu*;
- *Formularz oceny pracownika niebędącego nauczycielem akademickim*;
- *Poradnik- 10 kroków w celu przeprowadzenia weryfikacji osiągania zakładanych efektów kształcenia dla nauczycieli akademickich SGGW*- opracowany w 2014 r. przez Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia.

Z przedstawionej podczas wizytacji dokumentacji nie w pełni wynika, iż podejmowane dotychczas na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej działania w zakresie gromadzenia i analizy danych mają charakter kompleksowy tj. obejmują w równym stopniu wszystkie: rodzaje studiów (w tym studia doktoranckie) oraz grupy interesariuszy (m.in. pracowników niebędących nauczycielami akademickimi), a dokumentacja WSZJK jest kompletna (brak jest dokumentacji dotyczącej hospitacji nauczycieli akademickich - nie jest na Wydziale gromadzona, a także okresowej oceny nauczycieli akademickich wynikającej z art. 132 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) oraz § 144 Statutu SGGW (Uchwała Nr 8 – 2011/2012 Senatu Uczelni z dnia 28 listopada 2011 r., z późn zm.).

W Jednostce stworzona została struktura odpowiedzialności oraz uregulowania prawne umożliwiające funkcjonowanie Systemu na Wydziale, jego rozwój i doskonalenie. Zauważa

się jednak, iż część działań związanych z monitorowaniem, analizą, oceną i doskonaleniem jakości kształcenia określona w stosownych aktach prawnych, nie była dotychczas realizowana, również w ujęciu systemowym. Ponadto gromadzenie na Wydziale dokumentacji dotyczącej podejmowanych działań odnoszących się do poszczególnych czynników mających wpływ na jakość kształcenia na prowadzonym kierunku studiów, studiach doktoranckich i podyplomowych, oraz dokonywanych w tym zakresie analiz, odbywa się na różnych poziomach struktury organizacyjnej i o dużym zróżnicowaniu intensywności.

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego ⁴ ZNACZĄCO

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Po zapoznaniu się z otrzymaną dokumentacją należy uznać, iż Wydział Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie opracował strukturę systemu zapewnienia jakości kształcenia w większości zgodną z systemem wewnętrznych przepisów prawnych obowiązujących w Uczelni, stwarzając tym samym mechanizmy do analizy jego funkcjonowania i doskonalenia.

W strategii i polityce jakości Wydziału zostały przyjęte wyraźne cele jakościowe związane z wysokim poziomem kształcenia.

Podejmowane w ocenianej Jednostce działania mają na celu rozwój i doskonalenie procesu zapewnienia jakości kształcenia, nie obejmują jednak wszystkich czynników wpływających na jakość kształcenia, brak jest niekiedy skutecznych informacji zwrotnych. Ponadto sposób prowadzenia i kompletność dokumentacji dotyczącej dokonywanych działań w zakresie poszczególnych czynników mających wpływ na jakość kształcenia nie jest pełna.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2. Ocena spełnienia kryteriów oceny instytucjonalnej

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
1	strategia rozwoju		X			
2	wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

3	cele i efekty kształcenia na studiach doktoranckich i podyplomowych oraz system ich weryfikacji			X		
4	zasoby kadrowe, materialne i finansowe		X			
5	przewodzenie badań naukowych	X				
6	współpraca krajowa i międzynarodowa	X				
7	system wsparcia studentów i doktorantów			X		
8	przepisy wewnętrzne normujące proces zapewnienia jakości kształcenia			X		

Odniesienie się do dokonanej przez jednostkę analizy SWOT w kontekście wyników przeprowadzonej oceny wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia oraz oceny zasobów kadrowych, materialnych, działalności naukowej i międzynarodowej, współpracy z beneficjentami procesu kształcenia.

Wydział Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie ma pełne możliwości rozwoju dzięki posiadanej wysoko wykwalifikowanej i doświadczonej kadrze nauczycieli akademickich oraz bardzo dobrej infrastrukturze dydaktycznej. Strategia Wydziału, spójna ze strategią Uczelni, tworzy właściwą wizję jego dalszego rozwoju naukowego i dydaktycznego. Wydział Medycyny Weterynaryjnej wpisuje się we wszystkie działania związane z zapewnieniem jakości kształcenia, określone w stosownych uchwałach Senatu oraz w misji i strategii Uczelni. Wizytacja potwierdziła wszystkie określone przez jednostkę w przeprowadzonej analizie SWOT mocne strony Wydziału takie jak wysoki poziom prowadzonych badań naukowych, duże zaangażowanie kadry akademickiej w proces dydaktyczny, ukierunkowanie badań i dydaktyki na konkretne zastosowania, międzynarodowy charakter badań naukowych, intensywna internacjonalizacja procesu kształcenia przez prowadzenie kształcenia na kierunku weterynaria dla obcokrajowców (kształcenie w języku angielskim), bogata oferta kształcenia lekarzy weterynarii na studiach specjalizacyjnych przy udziale pracodawców, współpraca w kształceniu studentów i

doktorantów z innymi ośrodkami naukowo-dydaktycznymi lub badawczymi krajowymi i zagranicznymi; kształcenie wysokiej klasy specjalistów na zapotrzebowanie Państwowej Inspekcji Weterynaryjnej oraz wolnej praktyki lekarsko-weterynaryjnej; prowadzenie na wysokim poziomie studiów doktoranckich; długoletnia współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym mająca wpływ na osiągnięte efekty kształcenia oraz dostosowywanie kształcenia do polityki rozwoju regionu i kraju; rozbudowana infrastruktura i skoncentrowana baza lokalowa. Wymienione powyżej aspekty stwarzają możliwości dalszego rozwoju Wydziału, ale też umacniają i tak już bardzo wysoką pozycję Wydziału zarówno w skali Uczelni, jak i kraju.

Wizytacja potwierdziła również określone przez jednostkę większość słabych stron Wydziału do których należy słaba mobilność krajowa i zagraniczna zarówno pracowników jak i studentów, niska, w porównaniu do potencjalnych możliwości, aktywność w pozyskiwaniu grantów międzynarodowych oraz niewystarczająca komercjalizacja wyników badań naukowych prowadzonych na Wydziale. Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonałości Jakości Kształcenia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie ma wiele narzędzi mogących skutecznie służyć doskonaleniu jakości kształcenia lecz niektóre z nich nie funkcjonują efektywnie, ponieważ opracowany system jest aktualnie wdrażany i dlatego nie jest jeszcze w pełni systemem kompleksowym. Wydziałowy System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia m.in. nie zawiera jednolitego mechanizmu gromadzenia, analizowania i wykorzystywania informacji w zapewnieniu jakości kształcenia, doktoranci nie biorą aktywnego udziału w procesie zarządzania jakością kształcenia, system nie wskazuje narzędzi monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia, oraz w funkcjonującym systemie brak jest narzędzi służących ocenie jakości kadry wspierającej proces kształcenia. Wydziałowy system zapewnienia jakości kształcenia w swojej strukturze i funkcjonowaniu charakteryzuje się dużą autonomią.

Zaleca się przedstawić dane przedstawiające skuteczność działania WSZJK na ocenianym Wydziale.

Weryfikacji również wymagają realizowane przez Wydział programy studiów doktoranckich. Programy studiów doktoranckich powinny być wzbogacone o ofertę zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne i przygotowujące do pracy o charakterze badawczym

W odpowiedzi na raport Zespołu Oceniającego PKA Władze Wydziału przedstawiły wyjaśnienia oraz dodatkowe dokumenty uzupełniające, jak również odniosły się do wszystkich uwag zawartych w raporcie z wizytacji (oceny instytucjonalnej). Odpowiedź na raport stanowi dokument obejmujący 28 stron maszynopisu oraz 31 załączników (łącznie 198 stron maszynopisu), które stanowią odpowiednie zarządzenia, protokoły z posiedzeń Rady Wydziału, przykłady wypełnionych ankiet, protokołów z hospitacji zajęć oraz pisma wskazujące na podjęte działania naprawcze, które mogą pozwolić na wyeliminowanie stwierdzonych przez zespół wizytujący braków czy też nieprawidłowości.

Władze Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w odpowiedzi na raport z oceny instytucjonalnej ustosunkowały się do wszystkich uwag Zespołu Oceniającego.

Kryterium 1 : Strategia rozwoju, powyższe kryterium uzyskało ocenę w pełni. Władze ocenianego Wydziału wnoszą o zmianę oceny na wyróżniająco, ponieważ uważają, że podjęte przez Wydział działania strategiczne mają na celu włączenie wielu środowisk w proces nauczania oraz mają też charakter doskonalący jakość kształcenia w kontekście ściśle obwarowanego przepisami zarówno europejskimi jak i polskimi zakresu nauczania na studiach weterynaryjnych, wykraczając tym samym poza zakres standardowej strategii rozwoju ocenianych przez Polską Komisję Akredytacyjną wydziałów polskich szkół wyższych. Ze względu na to, że nie przedstawiono innych dokumentów i faktów oprócz tych, z którymi zapoznali się Eksperti PKA przystępując i przeprowadzając ocenę instytucjonalną Wydziału Medycyny Weterynaryjnej brak podstaw do zmiany oceny kryterium 1. **Ocena końcowa kryterium ogólnego 1 pozostaje bez zmian – „w pełni”.**

Kryterium 2: W odpowiedzi na raport Zespołu Oceniającego Wydział udzielił wyjaśnień i podał dodatkowe informacje świadczące o wcześniejszym wdrożeniu Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale niż zostało podane w przesłanym Raporcie Samooceny. Załączono także dokumentację świadczącą o wcześniejszym wdrożeniu narzędzi doskonalenia jakości kształcenia takich jak: ankietyzacja studentów i hospitacje zajęć dydaktycznych. Przedstawiono także dokumentację świadczącą o efektywności wykorzystywania tych narzędzi oraz o udziale studentów i doktorantów w pracach komisji wydziałowych, mających wpływ na jakość kształcenia na Wydziale. Wydział zadeklarował też podjęcie działań w kierunku ustalenia obiektywnych procedur wyboru przedstawicieli doktorantów do komisji wydziałowych oraz przeprowadzenie wewnętrznej oceny kompleksowości Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia z udziałem władz oraz

interesariuszy Wydziału. Przedstawiono także wyjaśnienia odnośnie narzędzi monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia oraz narzędzia oceny kadry nie będącej nauczycielami akademickimi. Przedstawiono również wyjaśnienia o sposobach gromadzenia, analizowania i wykorzystywania informacji w zapewnianiu jakości kształcenia. Wyjaśnienia i informacje Wydział poparł dokumentacją załączoną do odpowiedzi. **Udzielone wyjaśnienia i uzupełnienia oraz przystąpienie i deklarowana przez Wydział chęć podejmowania działań naprawczych pozwala na podniesienie oceny kryterium 2 ze „znacząco” do „w pełni”. Ocena końcowa kryterium ogólnego 2 zostaje zmieniona na „w pełni”.**

Kryterium 3: W odpowiedzi na Raport Zespołu Oceniającego Wydział nie przedstawił dowodu na podjęcie skutecznych działań pozwalających na zmianę oceny kryterium 3. Realizowane programy prowadzonych studiów doktoranckich w dziedzinie i dyscyplinie nauki weterynaryjne nie są zgodne z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach naukowych. (Dz. U. Nr 196, poz. 1169) oraz rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 lipca 2013 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie kształcenia na studiach doktoranckich w uczelniach i jednostkach (poz 841) ponieważ brakuje w nich odpowiedniej i wystarczającej oferty zajęć fakultatywnych rozwijających umiejętności dydaktyczne oraz przygotowujące do pracy w charakterze badawczym. Dlatego aktualnie brak jest podstaw do zmiany oceny kryterium 3, pomimo że Eksperti PKA przeprowadzający wizytację w pełni podzielają stanowisko Wydziału dotyczące realizowanych badań przez doktorantów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie, które są na bardzo wysokim poziomie naukowym. **Ocena końcowa kryterium ogólnego 3 pozostaje bez zmian – „znacząco”.**

Kryterium 4: Zasoby kadrowe, materialne i finansowe uzyskało ocenę w pełni. Władze ocenianego Wydziału wnoszą o zmianę oceny na wyróżniająco, ponieważ uważają, że istnieją obiektywne przesłanki do uzyskania oceny wyróżniającej ze względu na to, że oceniany Wydział posiada najkorzystniejszy stosunek liczby studentów do liczby nauczycieli akademickich oraz najliczniejszą grupę pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, którzy wspierają proces kształcenia i są oni utrzymywani ze środków własnych Wydziału, w porównaniu z innymi Wydziałami SGGW oraz w porównaniu do innych polskich Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej. Ponadto oceniany Wydział posiada własną bibliotekę wyposażoną w aktualne polskie i zagraniczne podręczniki akademickie, pozyskuje znaczące środki finansowe z prowadzonych studiów dla obcokrajowców

oraz posiada najliczniejszy w SGGW i placówkach siostrzanych wskaźnik sukcesu w pozyskiwaniu grantów zewnętrznych. Należy stwierdzić, że Eksperti PKA nie są upoważnieni do przeprowadzenia i nie prowadzili analiz porównawczych, dlatego trudno uznać wymienione przez Wydział przesłanki, które miałyby zadecydować o zmianie oceny za kryterium 4. **Ocena końcowa kryterium ogólnego 4 pozostaje bez zmian – „w pełni”.**

Kryterium 7 W odpowiedzi na Raport Zespołu Oceniającego Wydział przedstawił informację o podjęciu stosownych działań i wprowadzeniu właściwych procedur pozwalających na dokonanie wyboru przedstawicieli doktorantów do wszystkich działających na Wydziale komisji. Ponadto dołączono dokumentację (załącznik nr 16) pozwalającą na stwierdzenie, że studenci aktywnie uczestniczą w przeprowadzonych na Wydziale hospitacji zajęć dydaktycznych. Powyższe pozwala na zmianę oceny kryterium 7 ze znacząco na w pełni. **Ocena końcowa kryterium ogólnego 7 zostaje zmieniona na „w pełni”.**

Kryterium 8. W odpowiedzi na Raport Zespołu Oceniającego Wydział przedstawił dokumenty pozwalające na stwierdzenie, że dokumentacja mająca wpływ na proces kształcenia (ankiety studenckie, protokoły z hospitacji zajęć dydaktycznych, ankiety oceniające aktywność pracowników niebędących nauczycielami akademickimi) jest prowadzona, dostępna oraz dokonywana jest skuteczna informacja zwrotna (m.in. kserokopie hospitacji zajęć dydaktycznych prowadzonych przez nauczycieli akademickich, którzy uzyskali negatywne oceny w ankiecie studenckiej oraz kserokopie corocznych sprawozdań z ankiet studenckich oraz przeprowadzanych hospitacji zajęć dydaktycznych przedstawianych w czasie posiedzeń Rad Wydziału). Powyższe pozwala na zmianę oceny kryterium 8 ze znacząco na w pełni. **Ocena końcowa kryterium ogólnego 8 zostaje zmieniona na „w pełni”.**

Tabela nr 3 Ocena spełnienia kryteriów oceny instytucjonalnej po podjęciu przez Uczelnię i Władze Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie działań naprawczych.

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	wyróżniająco	w pełni	znacząco	częściowo	niedostatecznie
2. wewnętrzny system zapewnienia jakości		X			
7. system wsparcia studentów i doktorantów		X			
8. przepisy wewnętrzne normujące proces zapewnienia jakości kształcenia		X			